

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2008
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΣΤ΄

Τετάρτη 30 Ιουλίου 2008 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί Προσωπικού θέματος, σελ. 772, 773, 778, 779
2. Ανακοινώνεται ότι το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας υπέβαλε στη Βουλή το κείμενο της Διεθνούς Σύμβασης και Σύστασης σχετικά με την Εργασία στον Τομέα της Αλιείας (Convention and Recommendation concerning work in the Fishing Sector, 2007) της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (International Labour Organization), το οποίο υιοθετήθηκε κατά την 96η Σύνοδο της Γενικής Συνδιάσκεψης Εργασίας που έλαβε χώρα στην έδρα της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (Δ.Ο.Ε.) στη Γενεύη, από 30 Μαΐου έως 15 Ιουνίου 2007, σελ. 788
3. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ. 789

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας», σελ. 771, 800
2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 265 και ειδικό 69 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σελ. 800

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί Προσωπικού θέματος:

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι., σελ. 778, 779
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α., σελ. 779
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ. 773
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 772, 773, 779

B. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ. 789
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 789

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Γ., σελ. 787, 788, 789
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 780
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 783, 785
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 788
ΒΡΕΤΤΟΣ Κ., σελ. 771, 800
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 776, 777
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 795
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 781, 782
ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α., σελ. 799
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 792
ΚΕΛΕΤΣΗΣ Σ., σελ. 796
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 793
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι., σελ. 778, 779
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ., σελ. 796
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι., σελ. 794
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ., σελ. 793
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 785, 786
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 797
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 775
ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν., σελ. 798
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ. 782
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 791
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ. 773, 789, 790
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 790
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 772, 800
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι., σελ. 777
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 774, 775
ΧΑΪΔΟΣ Χ., σελ. 779

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2008

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΣΤ'

Τετάρτη 30 Ιουλίου 2008 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 30 Ιουλίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και άλλες διατάξεις».

Υπενθυμίζω ότι το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί των άρθρων στην πρωινή συνεδρίαση. Στην αποψινή συνεδρίαση θα συζητηθούν οι τροπολογίες ως μία ενιαία και αδιαίρετη ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κωνσταντίνος Βρεττός, πρώην Υπουργός, Βουλευτής Περιφέρειας Αττικής.

Ορίστε, κύριε Βρεττέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολύ σημαντικό, κύριε Πρόεδρε, ότι ξεκινάμε στην ώρα μας. Αυτό είναι μία πολύ μεγάλη πρόοδος για το Ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι μπορούμε να ξέρουμε πως 18.00' η ώρα ακριβώς που ξεκινάει η διαδικασία κατά τον Κανονισμό, ξεκινάτε και σεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είναι άγχος του κυρίου Προέδρου της Βουλής, το οποίο μας το έχει μεταδώσει, ακόμη και αν δεν το είχαμε και χαίρομαι που το επισημαίνετε θετικά, κύριε Βρεττέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Τώρα, επί των τροπολογιών.

Ξεκινώντας από την τροπολογία για τους δικαστικούς, κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι θέλουμε να έχουν οι δικαστικοί έναν μισθό τέτοιο που να ανταποκρίνεται στο λειτουργημά τους. Και οι δικαστικοί, αλλά και άλλες κατηγορίες λειτουργών, πρέπει να έχουν ένα μισθό που να μην τους προσανατολίζει αλλού, με λίγα λόγια. Ας πάρουμε, παραδείγματος χάριν τους γιατρούς του Ε.Σ.Υ.. Αν είχαν περισσότερα χρήματα, δεν θα υπήρχαν τα φακελάκια.

Έτσι είναι και οι δικαστικοί. Είναι πολύ πιο σημαντικό για τους δικαστικούς να είναι άνετοι στη ζωή τους, να μην έχουν προβλήματα οικονομικής φύσεως και ο μισθός τους να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις τους. Κανείς δεν έχει αντίρρηση πάνω

σ' αυτό.

Όμως εδώ, κύριε Πρόεδρε, αυτό το μήνα έχουμε μια καταιγιστική επίθεση στο Σώμα των δικαστικών με διάφορους τρόπους. Το πιο ουσιαστικό, το πιο σημαντικό απ' όλα ήταν η κατάργηση του αυτοδιοίκητου των δικαστικών, κάτι για το οποίο εμείς ήμασταν εντελώς αντίθετοι. Το πολεμήσαμε όσο μπορούσαμε. Κάναμε ονομαστικές ψηφοφορίες, βεβαίως δεν τα καταφέραμε.

Το αυτοδιοίκητο των δικαστικών είναι ένα πλήγμα εναντίον της δικαιοσύνης. Εσείς που είστε ένας διακεκριμένος δικηγόρος, το καταλαβαίνετε αυτό απόλυτα, ανεξάρτητα από την πολιτική θέση και στάση την οποία πήρατε.

Το δεύτερο είναι ότι και στο νομοσχέδιο που συζητήσαμε αυτές τις μέρες, πάλι επιχειρείτε, οι δικαστικοί, κατά κάποιο τρόπο, να υποταγούν από την Κυβέρνηση, από την κυβερνητική πλειοψηφία ας το πούμε. Όταν αποφασίζουμε να βάλουμε έναν δικαστικό πρόεδρο επιτροπής να ασκήσει στην ουσία διοικητικά καθήκοντα –και αυτό το κάνουμε σήμερα, θα το κάνουμε και αύριο και μεθαύριο και σε άλλες ανεξάρτητες ή μη ανεξάρτητες αρχές- τότε πάλι επιχειρούμε να ποδηγετήσουμε τη δικαιοσύνη και στην ουσία να την υποβαθμίσουμε.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα το θέμα το μισθού. Στις άλλες δύο περιπτώσεις είχαμε «το μαστίγιο», τώρα έχουμε «το καρότο». Αυτό πάει. «Μαστίγιο και καρότο» για τους δικαστές, για να δεχθούν κατά κάποιο τρόπο αυτό το πακέτο κατά έναν τρόπο τουλάχιστον μη δυσάρεστο.

Εμείς σαν Π.Α.Σ.Ο.Κ., κύριε Πρόεδρε, δεν είμαστε διατεθειμένοι να μπορούμε σ' αυτή τη λογική. Αν ήταν ξεχωριστό το θέμα αυτό, θα το ψηφίζαμε. Τώρα που είναι όλα μαζί και ψηφίζουμε ένα πακέτο δυσάρεστων και ευχάριστων μέτρων για τη δικαιοσύνη, εμείς δεν θα το δεχθούμε. Θα το καταψηφίσουμε, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είμαστε εναντίον της αύξησης του μισθού των δικαστών.

Το δεύτερο θέμα αφορά τους εργαζομένους στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Και δεν είναι μόνο οι καινούριοι που μπαίνουν στις Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά αφορά, κατά τη άποψή μου, όλους τους εργαζομένους στις Δ.Ε.Κ.Ο., για να μην πούμε και όλους τους εργαζομένους στη χώρα μας.

Μου προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι μερικοί παραξενεύτηκαν με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στους εργαζομένους των Δ.Ε.Κ.Ο.. Μάλιστα, και συνδικαλιστικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας που λειτουργούν στο χώρο των εργαζομένων, αλλά και συνάδελφοι μέσα από το Κοινοβούλιο παραξενεύτηκαν που η Νέα Δημοκρατία πρότεινε αυτό το νομοσχέδιο.

Μα, αυτό είναι συγκεκριμένη πολιτική. Εμείς δεν παραξενευ-

τήκαμε καθόλου. Το αναμέναμε. Διότι αυτή είναι η πολιτική -ποια άλλη είναι;- της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτον, η συρρίκνωση των Δ.Ε.Κ.Ο., γενικότερα η συρρίκνωση της κρατικής μηχανής και η εκχώρηση δικαιωμάτων του κράτους στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο είναι ότι η Κυβέρνηση είναι εναντίον των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Θέλει, επίσης, να συρρικνώσει τα δικαιώματα των εργαζομένων, σε ολόκληρη τη χώρα.

Το τρίτο είναι ότι η Κυβέρνηση θέλει να μειώσει την κοινωνική προσφορά προς τους πολίτες. Έτσι, λοιπόν, αποφάσισε εντελώς συνειδητά και με το ιδεολογικό υπόβαθρο που διαθέτει, την τροπολογία αυτή, που λέει τι; Ότι οι καινούργιοι εργαζόμενοι δεν έχουν δικαιώματα στη διαίτησή, δεν έχουν δικαιώματα στη συλλογική σύμβαση και δεν είναι ίσοι με τους άλλους εργαζόμενους. Λέει, επίσης -και αυτό το διαπιστώσαμε από τις αιτιάσεις του κυρίου Υπουργού- ότι το κράτος, το δημόσιο πρέπει να είναι πολύ φειδωλό στις κοινωνικές παροχές, δηλαδή ο Ο.Σ.Ε., τα λεωφορεία, οι παράκτιες, ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες που εξυπηρετούν νησιά κ.λπ., όλα αυτά δεν πρέπει να γίνονται. Δηλαδή, οι πολίτες, οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να επιδοτούνται με κοινωνικά αγαθά, αλλά όλα πρέπει να λειτουργούν με την έννοια του κέρδους. Και αν δεν βγαίνουν τα έσοδα από τις λειτουργίες αυτές, δεν μπορεί ο πολίτης, όπως το είπε ο Υπουργός, να πληρώνει λεφτά. Μα, ο πολίτης πληρώνει συνειδητά -και πληρώνουν όλοι οι πολίτες- γιατί θέλει την κοινωνική ανοχή, γιατί δέχεται και αυτός την κοινωνική παροχή.

Συνεπώς, αυτές οι αιτιάσεις του κυρίου Υπουργού δείχνουν ότι πάμε για μια διαφορετική αντίληψη των κοινωνικών παροχών του δημοσίου τομέα. Οι εργαζόμενοι, προφανώς, έχουν αντιδράσει και θα αντιδράσουν ακόμα περισσότερο. Η Κυβέρνηση έφερε την τροπολογία αυτή, μαζί με τις άλλες τροπολογίες, μαζί με τα νομοσχέδια της τελευταίας περιόδου, επειδή πιστεύει ότι θα έχει μειωμένες αντιδράσεις.

Όμως, νομίζω ότι αυτό δεν θα σταματήσει εδώ. Δηλαδή, οι αντιδράσεις, σήμερα, αύριο, μεθαύριο, θα συνεχιστούν, διότι δεν είναι δυνατόν οι εργαζόμενοι να δεχθούν τέτοια πράγματα. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν αφορά μόνο αυτούς που μπαίνουν, ως καινούργιοι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι τους αφορά όλους, ότι στη συνέχεια μειώνονται τα δικαιώματα κι εκείνων που δουλεύουν οι ίδιοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. και στη συνέχεια, βεβαίως τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα. Διότι εκεί πάμε, στη συρρίκνωση των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων σε ολόκληρη τη χώρα.

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε και τη δεύτερη τροπολογία την καταψηφίζουμε, επίσης, σαν Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είστε σαφής. Κι εγώ ευχαριστώ για τη συντομία σας, κύριε Βρεττέ.

Ο κ. Τζαβάρας έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως προς την πρώτη τροπολογία, θεωρώ ότι η συνεπής εκπλήρωση υποχρεώσεων, που έχει αναλάβει το κράτος αποτελεί πρώτιστο καθήκον της Κυβέρνησης. Και αυτή ακριβώς η υποχρέωση αφορά δημόσιους λειτουργούς, οι οποίοι μοχθούν καθημερινά, για να έχει ο λαός τη δικαιοσύνη, που οφείλει να έχει και του αξίζει να την έχει.

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται για το θέμα αυτό να καταναλωθεί πολύς λόγος, γιατί ακριβώς θεωρώ ότι η σπουδαιότητα της δεύτερης τροπολογίας είναι αυτή που εκτοπίζει με τη σοβαρότητά της και τη σημασία της όλα τα προσχήματα που προβάλλονται από την Αντιπολίτευση για να μειωθεί η αξία της.

Πράγματι, κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης καλλιεργήθηκε συστηματικά μια ουσιώδης και πολύ μεγάλη πλάνη, αναφορικά με τη λειτουργία των συνδικάτων στην Ελλάδα και αναφορικά με τη σχέση των μεγάλων συνδικαλιστικών οργανώσεων με την κοινωνία. Ανέχθηκε, η πολιτική κατάσταση που επικράτησε μετά την Μεταπολίτευση, να είναι αυθεντικοί και αποκλειστικοί εκπρόσωποι ολόκληρης της κοινωνίας συνδικάτα, τα οποία σε όλο τον πολιτισμένο χώρο και κόσμο δεν εκπροσωπούν τίποτα άλλο από αυτούς που συνασπίζουν τα οικονομικά

και επαγγελματικά τους συμφέροντα και τους έχουν δώσει την εξουσιοδότηση να αγωνίζονται για την διεκδίκηση καλύτερων λύσεων ζωής και δουλειάς.

Δυστυχώς, στην Ελλάδα είδαμε φαινόμενα μιας καρκινικής ανάπτυξης του συνδικαλιστικού χώρου και μάλιστα, κατά τέτοιον τρόπο που δεν αξίζει στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος, το οποίο πάντα υπήρξε αγωνιστικά διαθέσιμο στην Ελλάδα πριν από το 1981, για να ετοιμάζει και να προετοιμάζει, πράγματι, λύσεις μάχης, με ταξικό περιεχόμενο και πολύ μεγάλη αγωνιστικότητα.

Δυστυχώς, μέσα απ' αυτά τα φαινόμενα, που ευτυχώς ο ιστορικός κύκλος τους έχει τελειώσει προ πολλού -και ορόσημο γι' αυτό το κλείσιμο είναι η σημερινή τροπολογία- έχουμε τη δυνατότητα να λέμε ότι η Νέα Δημοκρατία οδηγεί τη ζωή στην Ελλάδα, την πολιτική και την κοινωνική, σε μια πλήρη αλλαγή. Απελευθερώνει την κοινωνία από τυραννικές συμπεριφορές, οι οποίες εκπορεύτηκαν από χώρους που δεν έχουν το δικαίωμα να ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν το σύνολο του λαού.

Πέσαμε σε μια περίοδο, θα έλεγα, όπου ανεχθήκαμε μια σειρά πλουτισμούς στο όνομα της ταξικότητας των συνδικάτων και της αγωνιστικότητάς τους, η οποία κατά βάθος και στο τέλος κατ' αποτέλεσμα, δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά η εξυπηρέτηση των συμφερόντων κάποιων εργατοπατέρων και βέβαια, ακολουθήσαν και εξελίξεις πολύ ανώτερες.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι με αυτή ακριβώς την τροπολογία αποδίδεται κυρίως το πολύ αυτονόητο νόημα της ρήσης του Εμίλ Ντυρκέμ, ο οποίος έλεγε από τις αρχές του 20ου αιώνα ότι η κοινωνία είναι κάτι περισσότερο από το σύνολο ή το άθροισμα των μελών της. Τα συνδικάτα, ειδικά του ευρύτερου δημοσίου τομέα, δεν συνασπίζουν, παρά μερικές εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, που είναι μια μερικότητα και σε σύγκριση με τα τεσσαράμισι εκατομμύρια εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα και επίσης, μια πολύ ισχνότερη μερικότητα, σε σύγκριση με τον ελληνικό λαό, που έχει το δικαίωμα για ένα καλύτερο μέλλον.

Ευτυχώς, που μέσα από τέτοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Νέας Δημοκρατίας η ελπίδα της κοινωνίας για μια αποκατάσταση της δικαιοσύνης και στο χώρο των επαγγελματικών και εργασιακών σχέσεων ξαναγεννιέται. Και κυριολεκτικά σήμερα, από την πλευρά μας, πανηγυρίζουμε δε ότι είμαστε σε θέση, έστω και με αυτή την ήπια μεταρρύθμιση -γιατί πράγματι πιστεύω ότι έπρεπε να είναι καθολική και ολοκληρωτική- να καταργηθεί εν μέρει το προνόμιο που έδωσε ο ν. 1876/1990 -απερίγραπτος νόμος πραγματικά- θα το σχολιάσω αργότερα- σε μια σειρά συνδικάτα που έκαναν και καταχρηστικά, αλλά και αντικοινωνικά, χρήση των δυνατοτήτων, που τους δίνουν οι διατάξεις των άρθρων 16, 17, 18 και επόμενα.

Πράγματι, μέσα από μονομερείς προσφυγές σ' αυτόν τον απερίγραπτη σπουδαιότητας και «αξίας» θεσμό της μεσολάβησης και της διαιτησίας, είδαμε να καταληστεύεται ο δημόσιος πλούτος, να χρεώνεται με φοβερά κονδύλια το ελληνικό δημόσιο και βεβαίως, να οδηγούνται σε απόγνωση όλοι εκείνοι οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού χώρου που έβλεπαν να αυξάνονται τα εισοδήματά τους με δυσανάλογα μικρότερους ρυθμούς, απ' ό,τι αυξάνονται τα εισοδήματα της εργατικής αριστοκρατίας στην Ελλάδα, η οποία κατά τη διάρκεια της τελευταίας εικοσιπενταετίας είδε να συσσωρεύονται γύρω της και εισοδήματα, αλλά κυρίως και ισχύ, πολιτική και κοινωνική.

Είναι εντελώς δίκαιη αυτή η ρύθμιση, απηχεί, πράγματι, την πολύ μεγάλη, τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, η οποία θέλει να καλλιεργείται και μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά κυρίως μέσα από τα πολιτικά κόμματα, μια δημόσια αντίληψη για τη δικαιοσύνη με τη μορφή του συστήματος ακριβοδίκαιης συνεργασίας μεταξύ των πολιτών, οι οποίοι δικαιούνται, με βάση τις αρχές της αναλογικότητας, ως εργαζόμενοι, να απολαμβάνουν, όχι κοινωνικά αγαθά, όπως ακούστηκε προηγουμένως, αλλά τον αξιο μισθό που αντιστοιχεί στην παραγωγικότητα και στην αποδοτικότητα της εργασίας.

Στο σημείο αυτό αξίζει να επικαλεστώ μία ανάλογο επιπέδου και σημασίας μεταρρύθμιση, η οποία έγινε στη Γαλλία προ ολίγων μηνών, όταν ο Πρόεδρος Σαρκοζί ανέθεσε στο Ζακ Αταλί, το γνωστό σύμβουλο του Προέδρου Μιτεράν, να συντά-

ξει, ως επικεφαλής μίας επιτροπής εμπειρογνομόνων, μία έκθεση για την απελευθέρωση της γαλλικής ανάπτυξης και την απελευθέρωση όλων εκείνων των δομών της γαλλικής κοινωνίας, ώστε να γεννηθεί ξανά η ελπίδα για κάποιο καλύτερο μέλλον.

Πράγματι, μέσα απ' αυτές τις γραμμές και μέσα απ' αυτά τα συμπεράσματα, θεωρώ ότι σήμερα, μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο έχουμε κι εμείς τη δυνατότητα ευπρόσωπα να πούμε στον ελληνικό λαό ότι ξεκινά μία καινούρια περίοδος και στον τομέα των εργασιακών σχέσεων. Και μιλάμε γι' αυτές τις εργασιακές σχέσεις, που ακούστηκε χθες το βράδυ εδώ ότι καταρρέουν κάτω από το βάρος αυτής της πρωτοβουλίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θεωρώ ότι η νέα ρύθμιση που αφορά το καθεστώς των νεοεισερχόμενων υπαλλήλων στις Δ.Ε.Κ.Ο., όσο κι εκείνη η οποία περιορίζει τους ρυθμούς και κυρίως περιορίζει την αυθαιρεσία με την οποία είχαν τη δυνατότητα και τη δύναμη οι ηγεσίες των συνδικάτων στις Δ.Ε.Κ.Ο. να απολαμβάνουν προνομίων, είναι μία μεγάλου μεγέθους κοινωνική μεταρρύθμιση, για την οποία είμαστε υπερήφανοι.

Καταλήγοντας, θέλω να τονίσω τούτο. Αποστολή της πολιτικής και ειδικά αυτής που εκφράζεται με συνέπεια μέσα στο Κοινοβούλιο, είναι να κατανοήσει το νόημα των σημερινών καιρών. Είναι ανάγκη να ανανεώσουμε ριζικά τα νοήματα των βασικών εμπειριών της κοινωνικής ζωής και κυρίως να πείσουμε τους πολίτες ότι σ' αυτούς ανήκει η πρωτοβουλία για τη δράση που χρειάζεται ο τόπος, για να ξεμπλοκάρει η οικονομία και η κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πρέπει να πείσουμε, κυρίως τους νέους, ότι θα πρέπει να καταληφθούν από μία νέα επιθυμία για μέλλον, να ασχοληθούν αγωνιστικά με το ιδανικό της εργασίας και να αντιληφθούν ότι θα πρέπει να προσαρμόσουν στις καινούριες συνθήκες από το να περιμένουν τις κρατικοδίαιτες εκείνες διαδικασίες, μέσω των οποίων επισωρεύεται πλούτος, άδικα και χωρίς κανένα αντίκρισμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου δίνετε, παρακαλώ, το λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε. Σε τι συνίσταται, κύριε συνάδελφε, το προσωπικό;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Θα ήθελα να δοθεί η ευκαιρία στον κύριο συνάδελφο να ανακαλέσει γιατί αποκάλεσε όλους όσοι εργάζονται στις Δ.Ε.Κ.Ο. «ληστές των Ελλήνων πολιτών». Είμαι ένας από τους ανθρώπους που στην επαγγελματική ζωή μου εργάστηκα σε κάποια πρώην Δ.Ε.Κ.Ο. και δεν θεωρώ ποτέ ότι έκλεψα τον Έλληνα φορολογούμενο.

Επειδή, λοιπόν, αποκάλεσε συλλήβδην όλους όσοι έχουν εργαστεί στις ΔΕΚΟ «κλέφτες των χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου», θα ζητούσα να δοθεί ευκαιρία στο συνάδελφό μου να ανακαλέσει αυτήν την έκφραση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είναι προφανές ότι η έννοια δεν ήταν αυτή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Να ζητήσει συγγνώμη ο κύριος συνάδελφος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Να ανακαλέσει ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν ανακαλώ, κύριε Πρόεδρε, γιατί ο κύριος συνάδελφος κατά την προσφιλή τακτική του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλάζοντας ονόματα και λέξεις στα νοήματα που αποδίδω με το λόγο μου, προσπαθεί να εμφανίσει αυτά που είπα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ωραία, πείτε μας τι εννοείτε. Προσδιορίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν θα συμμεριστώ τις απόψεις του και βεβαίως, δεν έχω επ' ουδενί καμμία πρόθεση να

βλάψω αντιπροσώπους ή να μειώσω την τιμή και την υπόληψη αντιπροσώπων του ελληνικού λαού, τους οποίους απειριορίστως σέβομαι. Όμως, ιδεολογικά και πολιτικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αυτό είναι σαφές και κατεγράφη απόψε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ...είμαι αντίθετος με όλο αυτό το φαινόμενο, το οποίο επιχωρεί στον κρατικοδίαιτο συνδικαλισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, είναι σαφές αυτό. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ...και δημιουργεί πληγές στην οικονομία και την κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Σκυλλάκος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε., έχει το λόγο.

Ορίστε, παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν ξέρω αν επειδή καταργήθηκε το αυτοδιοίκητο –με την οποία κατάργηση εμείς είμαστε εντελώς αντίθετοι– σε αντίβαρο δόθηκαν τώρα οι αυξήσεις με νομοσχέδιο. Μπορεί να συμβαίνει και αυτό. Μπροστά στις διαμαρτυρίες των φορέων και των δικαστών για το αυτοδιοίκητο, να θέλουν να χρυσώσουν το χάπι.

Όμως, πρέπει να τονίσουμε –είναι γνωστό σ' αυτήν την Αίθουσα– ότι η απόφαση δεν είναι της Κυβέρνησης. Η απόφαση είναι του Μισθοδικείου. Και επειδή οι μισθοί, οι αμοιβές τους, το συνολικό τους εισόδημα είχαν μείνει στάσιμα, δόθηκε μία αρχική λύση με τα αναδρομικά. Και για να μη συσσωρεύονται αναδρομικά στο μέλλον, πάει να δοθεί λύση μ' αυτή τη ρύθμιση.

Εμείς δεν είμαστε αντίθετοι στο να αμείβονται οι δικαστές όπως πρέπει, αξιοπρεπώς και σύμφωνα με το λειτουργήμα που ασκούν. Ιδιαίτερα δεν πρέπει να μετράμε τους μισθούς των δικαστών με βάση το τι παίρνουν οι ανώτατοι δικαστές ή ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. Η μεγάλη μάζα είναι σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα.

Δεν κατανοώ ορισμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά κατανοώ ένα κομμάτι της κοινής γνώμης που αμείβεται με 600 ευρώ και 700 ευρώ και καταλαβαίνω πώς βλέπουν αυτές τις αυξήσεις. Όμως, εμείς δεν είμαστε τελικά αντίθετοι στο να πάρουν αυτά που τους αναλογούν. Πού είναι η αντίθεσή μας; Παρ' όλες τις δηλώσεις που γίνονται επανειλημμένα όταν έχουμε θέμα αυξήσεων των μισθών των δικαστών ότι το κάθε κόμμα ή ο κάθε Βουλευτής δεν θα διεκδικήσει αύξηση του δικού του μισθού, δεν αντιμετωπίζεται το ζήτημα. Υπήρξε στο παρελθόν απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής –εδώ ήμασταν, στην Αίθουσα αυτή– ότι δεν θα ακολουθήσουμε τις αυξήσεις που πήραν οι δικαστές. Και, εν πάση περιπτώσει, επικαλούνται το Ζ' ψήφισμα. Να το αλλάξουμε το Ζ' ψήφισμα, αν αυτός είναι ο λόγος κάθε φορά, άμεσα ή έμμεσα, να αυξάνονται οι μισθοί των Βουλευτών.

Επειδή, λοιπόν, ακόμα μία φορά δεν συμπεριλαμβάνεται στη συγκεκριμένη τροπολογία μία ρύθμιση –και ας τρέχουν στα δικαστήρια ορισμένοι συνταξιούχοι κ.λπ.– γι' αυτό το λόγο και μόνο δεν θα ψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία, όπως έχουμε κάνει και στο παρελθόν.

Το δεύτερο ζήτημα έχει σχέση με τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Κοιτάξτε, αυτή η τροπολογία είναι απαράδεκτη, αντεργατική, ισοπεδωτική. Είναι ό,τι χειρότερο! Είναι έγκλημα σε βάρος των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο.! Και θα ακολουθήσουν οι υπόλοιποι. Όμως, δεν είναι «κεραυνός εν αιθρία». Είναι ένας κρίκος μίας ολόκληρης αλυσίδας. Από πού ξεκινά αυτή η αλυσίδα; Από το Μάαστριχτ και τις αποφάσεις της Λισσαβόνας που καθιέρωσαν τις απελευθερώσεις, ώστε να μην υπάρχει το κρατικό μονοπώλιο. Αυτό οδηγεί στις αποκρατικοποιήσεις. Και στο όνομα του ανταγωνισμού, λόγω αυτής της κατάστασης, προσπαθούν να συμπίεσουν το εργατικό κόστος, να είναι λιγότερα τα έξοδα για τον εργάτη.

Αυτό έχει ξεκινήσει από χρόνια. Δεν ξεκινά τώρα, με τη Νέα Δημοκρατία, μ' αυτήν την τροπολογία. Έχουν κοπεί και ανατραπεί δικαιώματα εργαζομένων, ασφαλιστικά και εργασιακά και μισθολογικά, από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Θα θυμίσω, λοιπόν, εδώ πέρα ότι χέρι στις Δ.Ε.Κ.Ο. έβαλε και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. με το νόμο του Ρέππα για το ασφαλιστικό ζήτημα

των Δ.Ε.Κ.Ο.. Και το συνέχισε η Νέα Δημοκρατία. Χειροτέρεψε την κατάσταση και ολοκλήρωσε την ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επί Νέας Δημοκρατίας παλαιότερα επί Μητσοτάκη, είχε δημιουργηθεί ένα καθεστώς, κατά το οποίο χιλιάδες εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. –δεν ξέρω το ποσοστό- χωρίς να έχουμε αυτήν την τροπολογία –δεν υπήρχε τέτοια τροπολογία- πληρώνονταν όπως στον ιδιωτικό τομέα, με 600 και 700 ευρώ. Πώς γίνονταν αυτό; Δίνονταν εργολαβίες και υπεργολαβίες. Και δεν είχαν αφεντικό τη Δ.Ε.Η. ή τον Ο.Τ.Ε., είχαν τον υπεργολάβο. Οι συμβασιούχοι που έπαιρναν η Δ.Ε.Η., ο Ο.Τ.Ε., κ.λπ., πάλι πληρώνονταν με βάση τα όσα προβλέπονταν με την εργατική νομοθεσία γενικότερα και δεν είχαν κανένα από τα λεγόμενα προνόμια.

Τι κάνει τώρα αυτή η τροπολογία; Έρχεται εδώ πέρα και δια του νόμου νομιμοποιεί μία υπάρχουσα κατάσταση, την επεκτείνει και τη χειροτερεύει. Αυτή είναι η τροπολογία που φέρνεται.

Και παίρνετε όλους τους νέους προσλαμβανόμενους είτε έχει σχέση με επιδόματα είτε έχει σχέση με μισθό είτε έχει σχέση με πρόσληψη-απόλυση. Τίποτα. Είναι το ίδιο, όπως είναι και η εργατική νομοθεσία, χωρίς καμμία μεγαλύτερη εξασφάλιση. Όποιες κατακτήσεις δηλαδή είχαν ορισμένοι κλάδοι, όπως ήταν οι Δ.Ε.Κ.Ο., μπορούν να θεωρηθούν προνόμια; Και μάλιστα να λέτε ότι αυτή η πρόταση και η τροπολογία που κάνετε είναι πρόοδος; Το να κόβεις μισθό από την οικογένεια, από τα παιδιά και από το μέλλον αυτών των χιλιάδων ανθρώπων; Γιατί τελικά, με τους νεοπροσλαμβανόμενους θα φύγουν οι παλιοί και θα ισχύουν οι διατάξεις για το σύνολο του προσωπικού. Αυτό κάνετε.

Το δεύτερο που κάνετε είναι ότι και για τους παλιούς και για τους καινούργιους θα βάζετε πλαφόν στην αύξηση. Πού ακούστηκε αυτό; Η Κυβέρνηση θα καθορίζει ποια θα είναι η αύξηση; Είναι απαράδεκτο! Είναι εντελώς αντισυνταγματικό! Το είπαμε και προηγουμένως. Καταργείτε το δικαίωμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των συλλογικών συμβάσεων.

Το τρίτο έχει να κάνει με τη διαίτησία. Είχαμε ένα περιθώριο ορισμένα σωματεία, γιατί με άλλο τρόπο δεν μπορούσαν να πάρουν μια αυξησούλα και προσέφευγαν στη διαίτησία. Κάτι έπαιρναν από τη διαίτησία. Τους το κόβετε και αυτό το δικαίωμα. Πρέπει να συμφωνήσουν και οι εργοδότες, για να πάει η υπόθεση στη διαίτησία. Και το Υπουργικό Συμβούλιο.

Αυτά είναι συντήρηση. Αυτά λέει το Μάστριχτ. Αυτά λέει η Λισαβόνα. Αυτά εφαρμόζουν και τα χριστιανοδημοκρατικά δεξιά κόμματα και τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτό γίνεται, δυστυχώς, και στην Ελλάδα.

Εμείς δεν θεωρούμε προνομιούχους τους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Έχουν καλύτερες αμοιβές, καλύτερες συντάξεις, όμως είναι κατακτήσεις και αντί να ανεβάσουν τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους στο επίπεδο που ανοίγονται αυτοί που είναι στις Δ.Ε.Κ.Ο., στο όνομα της κοινωνικής δικαιοσύνης τάχα, κόβουμε τα προνόμια. Ανεβάστε τους φτωχούς προς τα πάνω. Όχι ισοπέδωση προς τα κάτω.

Συνέπεια της δικής σας πολιτικής –λίγο-πολύ το είπε ο κ. Αλογοσκούφης και όλοι το καταλαβαίνουμε- είναι ότι θα ακολουθήσουν καινούργια μέτρα, όχι μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους, αλλά και γι' αυτούς που εργάζονται στις Δ.Ε.Κ.Ο. Δεν θα μείνουν εκτός και αυτοί οι ίδιοι. Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχει σχέδιο και για το ασφαλιστικό των δημοσίων υπαλλήλων. Θα υπάρξουν και καινούργια μέτρα σε βάρος και του ιδιωτικού τομέα, σε βάρος και των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων.

Αυτή είναι η γενικότερη πολιτική που βλέπουμε στην Ευρώπη, μια πολιτική που, ίσως, με διαφορετικό βηματισμό και κάποια άλλα επιχειρήματα ακολουθούσαν και οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι εσείς επιταχύνετε τις διαδικασίες. Εμείς για πολλά χρόνια ήμασταν το μόνο κόμμα που λέγαμε ότι τα τιμολόγια των Δ.Ε.Κ.Ο. –το να σου δίνουν ρεύμα, το να μπορείς να μεταφέρεσαι με φθινό εισιτήριο- είναι κοινωνικό αγαθό. Πρέπει να επιδοτούνται από το κράτος αυτές οι εταιρείες. Αλλιώς δεν τα βγάζει πέρα ο άνεργος με το μεροκάματο. Μην λέτε, λοιπόν, ότι είναι σπατάλες. Υπάρχουν και κάποιες σπατάλες, αλλά τον

κοινωνικό ρόλο των Δ.Ε.Κ.Ο., που οδηγεί σε καλύτερες αυξήσεις για τους εργαζόμενους, δεν μπορείτε να τον χαρακτηρίζετε προνόμια.

Ευτυχώς που άκουσα για πρώτη φορά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να υποστηρίζει αυτό το ζήτημα. Όταν ήταν Κυβέρνηση δεν το έβλεπε έτσι. Το έβλεπε σαν εμπόρευμα. Σαν εμπόρευμα έβλεπε όλη την παροχή υπηρεσιών από τις άπορες Δ.Ε.Κ.Ο. Τώρα για αντιπολιτευτικούς λόγους, μακάρι να υπάρχει ειλικρίνεια και στα επιχειρήματα αυτά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα καταψηφίσουμε, λοιπόν, και αυτή την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκος Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σε αυτή τη συνεδρίαση, κύριε Πρόεδρε, δυο τροπολογίες, οι οποίες ως εκ του περιεχομένου τους –έτσι ακριβώς όπως τις προσλαμβάνει κανείς για πρώτη φορά- είναι αντικρουόμενες.

Από τη μια πλευρά, έχουμε μια τροπολογία που αφορά τους εργαζόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπου ομολογούμενως έχουμε πλήρη κατεδάφιση εργασιακών και οικονομικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και από την άλλη πλευρά έχουμε μια τροπολογία όπου αυξάνονται οι αμοιβές των δικαστών κατά ένα ποσοστό ασύλληπτο φαινομενικά στα μυαλά των πολιτών, ύψους 80%.

Είναι, λοιπόν, όπως είπαμε και στην κατ' αρχήν συζήτηση, δύο τροπολογίες οι οποίες θα έπρεπε να είχαν εισέλθει ως ξεχωριστό νομοσχέδιο και μάλιστα όχι στο μεταίχμιο δύο Θερινών Τμημάτων, ούτως ώστε να τύχουν πλήρους επεξεργασίας και διαλόγου. Όμως, δεν έγινε κάτι τέτοιο.

Ας ξεκινήσουμε από την πρώτη τροπολογία, που αφορά την αύξηση των μισθών των δικαστικών λειτουργών.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πω ότι αποτελεί ντροπή για το Κοινοβούλιο η τελευταία παράγραφος της αιτιολογικής έκθεσης της συγκεκριμένης τροπολογίας: «οι ρυθμίσεις της τροπολογίας αφορούν τους δικαστικούς λειτουργούς και όχι τους Βουλευτές». Σε ποιους απευθύνεται η συγκεκριμένη αιτιολογία; Δεν είναι σαφές ότι η συγκεκριμένη τροπολογία αφορά μόνον τους δικαστές και όχι τους Βουλευτές; Για ποιο λόγο το αναφέρει; Το αναφέρει μόνο και μόνο για να ρίξει στάχτη στα μάτια του κόσμου, ότι δηλαδή οι Βουλευτές δεν συμβαδίζουν με τη συγκεκριμένη αύξηση ούτως ώστε η κατακραυγή να μην επεκταθεί και σ' εμάς. Έλα όμως που επεκτείνεται και σ' εμάς, κύριε Πρόεδρε!

Σας πληροφορώ ότι κυκλοφορεί ήδη έντυπο των συναδέλφων μας των συνταξιούχων εδώ κι ένα χρόνο, με σχέδιο εξουσιοδότησης προς δικηγόρους για άσκηση αγωγών για τη συγκεκριμένη περίπτωση και οσονούπω θα εκδοθούν οι πρώτες αποφάσεις.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς εγκαίρως δήλωσε ότι είναι κατά της απόφασης του Μισθοδικείου και του θεσμού του Μισθοδικείου και σε καμμία περίπτωση είτε με άμεσο είτε με έμμεσο τρόπο δεν πρόκειται να εισπράξει Βουλευτής του οποιαδήποτε αύξηση αποφασιστεί από δικαστήριο ή το αποφασίσει η Βουλή κατ' ανάγκη λόγω δικαστικής απόφασης.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μια επίσης κατεδαφιστική αντίληψη και πολιτική της Κυβέρνησης απέναντι στην τρίτη εξουσία, στη δικαιοσύνη. Χρησιμοποιεί απέναντί τους σαφέστατα, εδώ και ένα χρόνο τουλάχιστον, την τακτική «του μαστίγιου και του καρότου». Από τη μια πλευρά αφαιρεί και από την άλλη πλευρά δίνει. Πείτε μου: τι άλλο θα πράξει η Κυβέρνηση, ο Υπουργός Δικαιοσύνης και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Αλογοσκούφης, για να θίξει το θεσμό της δικαιοσύνης; Κάθε φορά κάνει κάτι για να την υπονομεύσει και για να την ευτελίσει. Από τη μια πλευρά ο κ. Σανιδάς, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος θα συνοδεύει αυτήν την ηθεία της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Χατζηγάκη, από την άλλη οι κατηγορίες απέναντι στη δικαιοσύνη και προς δικαστικούς λειτουργούς

γούς για τις εκκρεμότητες σε κρίσιμα πολιτικά ζητήματα, το σκάνδαλο «SIEMENS» και με τη λειτουργία του εισαγγελικού λειτουργού στη συγκεκριμένη περίπτωση και πρόσφατα η αφαίρεση του αυτοδιοίκητου και αμέσως η συγκεκριμένη τροπολογία. Και να μην ξεχάσω, βεβαίως, τη δίωξη του κ. Μπάγια για απόψεις που διατύπωσε όσον αφορά τα δικαιώματα των Βουλευτών.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, είστε κι εσείς λειτουργός της δικαιοσύνης. Δικηγόρος εσείς, δικηγόρος κι εγώ. Είκοσι έξι χρόνια στο χώρο της δικαιοσύνης, γνωρίζαμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εγώ είμαι λίγο παραπάνω, βέβαια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Είστε περισσότερο. Να είστε καλά. Το γνωρίζω αυτό. Όμως, κύριε Πρόεδρε, όλοι γνωρίζαμε και όλοι ντρεπόμαστε για τις αμοιβές των δικαστικών και ιδίως σ' ένα χώρο που οι αμοιβές των δικηγόρων, των περισσότερων δικηγόρων, ήταν πολλαπλάσιες των δικαστών.

Από το 1997 καμμία αύξηση. Όμως σαν κόμμα λέμε και εγώ προσωπικά νιώθω πάρα πολύ άσχημα, ότι δεν πρέπει να δίνονται οι αυξήσεις με αυτόν τον τρόπο και σε αυτήν τη συγκυρία, αλλά και με αυτόν τον τρόπο. Η Κυβέρνηση επέλεξε τη χειρότερη στιγμή και επέλεξε και τον χειρότερο τρόπο.

Γνωρίζω δικαστές, οι οποίοι δεν νιώθουν ιδιαίτερα ευτυχημένοι με τον τρόπο που δίνονται αυτές οι αμοιβές. Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο, για το λόγο κυρίως ότι συνειρμικά ο πολίτης συνδέει την αύξηση των δικαστών με την αύξηση των Βουλευτών και σε σχέση με τη θέση που έχουμε για το θεσμό του Μισθοδικείου και για την απόφαση του Μισθοδικείου, δεν θα ψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία.

Ερχόμαστε στη δεύτερη τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): «Η και επί άλλη αιτιολογία», όπως έλεγαν οι παλιές αποφάσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Αν και επί άλλης αιτιολογίας, το διά ταύτα είναι το ίδιο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τώρα, ευτυχώς, οι μειοψηφίες είναι ονομαστικές. Βάζεις την υπογραφή σου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Περιμένουμε ακόμα τον κ. Αλογοσκούφη και την Κυβέρνηση να απαντήσει επί του ερωτήματος που θέσαμε στην πρωινή συνεδρίαση: Σε ποιο σημείο το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας αναφέρει το περιεχόμενο της συγκεκριμένης ρύθμισης, ότι δηλαδή θα εφαρμοστεί το εργατικό δίκαιο, όπως εφαρμόζεται στον ιδιωτικό τομέα και στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Να μας το παρουσιάσει. Αν δεν μας το παρουσιάσει, τότε πρόκειται για τη μεγαλύτερη παραπλάνηση απέναντι στους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας και στον ελληνικό λαό και είναι υποχρεωμένοι να απολογηθούν.

Δεύτερον, δεν πείστηκε από κανένα επιχείρημα η Κυβέρνηση ούτε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών απ' όσα αναφέρθηκαν εδώ περί αντισυνταγματικότητας, περί αναληγισίας και οτιδήποτε τέτοιο, δεν πείστηκε από τους Βουλευτές τους δικούς τους, της Νέας Δημοκρατίας, τους κατηφείς, δεν πείστηκε από τον κ. Μανώλη, δεν πείστηκε από άλλους συναδέλφους Υπουργούς -δεν έδειξε κανέναν προθυμία να στηρίξει τη συγκεκριμένη διάταξη- δεν πείστηκε από τα επιχειρήματα της Γ.Σ.Ε.Ε., δεν πείστηκε όμως και από τα επιχειρήματα της Δ.Α.Κ.Ε. και του κ. Πουπάκη. Ο κ. Πουπάκης χαρακτήρισε τη συγκεκριμένη ρύθμιση ως «όνειδος για κάθε δημοκρατική κοινωνία», ότι ο κ. Αλογοσκούφης δεν εφαρμόζει διατίμηση στις τιμές, αλλά στους μισθούς και τα δικαιώματα, ότι οι μεθοδεύσεις αυτές μας οδηγούν είκοσι χρόνια πίσω. Ποιο άλλο δικαίωμα έχουν πλέον οι εργαζόμενοι, εκτός από τη διαπραγματευτική τους δυνατότητα;

Αφού δεν πείσθεστε από όλα αυτά, κύριε Αλογοσκούφη, να είστε βέβαιος ότι θα πειστείτε με τον πλέον τραγικό για σας τρόπο, από το μεγάλο κύμα αντίδρασης που θα ακολουθήσει αυτή τη ρύθμιση. Ευελπιστούσατε ότι στα μέσα του καλοκαιριού, «στην τούρλα» του καλοκαιριού, οι εργαζόμενοι δεν κινητοποιούνται. Όμως, έχετε υπόψη σας ότι θα υποστεί οδυνηρή έκπληξη ο κύριος Πρωθυπουργός κατά τα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Και τότε να μη βγει κανείς από

εσάς να πει ότι αυτά δεν είναι καθώς πρέπει και ότι είναι ένας θεσμός που πρέπει να τον προασπίσουμε. Τα μέσα που έχουν οι εργαζόμενοι, θα τα εκμεταλλευτούν μέχρι τελευταίας στιγμής.

Ευελπιστείτε και σε κάτι άλλο: στη λήθη, όπως λέτε εσείς. Ίσως να πιστεύετε ότι ξεχάστηκε το ασφαλιστικό, ίσως να πιστεύετε ότι ξεχάστηκε η ακρίβεια, ίσως να πιστεύετε ότι ξεχάστηκαν τα διατροφικά σκάνδαλα, ίσως να πιστεύετε ότι ξεχάστηκε ο διαλυμένος κρατικός μηχανισμός που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει φυσικές καταστροφές. Όμως, κύριε Αλογοσκούφη, κυρίες και κύριοι της Συμπόλιτευσης, να είστε βέβαιοι ότι όλα αυτά λειτουργούν προσθετικά στην οργή και την αγανάκτηση των πολιτών. Και επίσης, να είστε βέβαιοι ότι οι μέρες που έρχονται για την Κυβέρνησή σας δεν είναι καθόλου καλές. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ τον κ. Τσουκαλή.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχήν να ξεκινήσουμε από αυτό που είπαμε χθες. Θεωρούμε ότι και τα δύο θέματα είναι σημαντικά και δεν τιμά την Κυβέρνησή σας να έρχονται με τροπολογίες και μάλιστα στο Β' Θερινό Τμήμα της Βουλής. Και τα δύο θέματα ήταν θέματα της Ολομέλειας και παράλληλα να υπήρχε διεξοδική συζήτηση, να υπήρχαν νομοσχέδια επ' αυτών. Και πραγματικά, δεν σας τιμά, διότι, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής και με το Σύνταγμα, είναι άσχετα τελείως με το νομοσχέδιο για την καταπολέμηση του βρώμικου χρήματος.

Σε ό,τι αφορά την πρώτη τροπολογία για τους δικαστές, πρέπει να ξεκινήσουμε από κάτι: Οι δικαστές πρέπει να αμείβονται καλά; Προφανώς και πρέπει να αμείβονται καλά. Και για ποιο λόγο; Όχι γι' αυτόν τον υποτιμητικό που λέγεται, ότι αν ο δικαστής αμείβεται καλά, δεν θα δωροδοκείται και δεν θα οδηγείται στη διαφθορά.

Κάποιοι δικαστής που είναι έντιμος είτε 1.000 ευρώ παίρνει είτε 50.000 ευρώ δεν θα γίνει διεφθαρμένος. Πρέπει να αμείβεται καλά, διότι πρέπει επιτέλους στην Ελλάδα να καταλάβουμε ότι όσοι κατέχουν σημαντικές θέσεις θα πρέπει αξιοκρατικά να αμείβονται καλά. Πρέπει να δοθεί κίνητρο σ' αυτούς που τελειώνουν τη Νομική Σχολή να θέλουν να πάνε στο Δικαστικό Σώμα, όχι μόνο γιατί έχουν αγάπη ως προς τη δικαστική οδό, αλλά παράλληλα διότι θα υπάρχουν και τα οικονομικά εχέγγυα να ακολουθήσουν αυτή την πορεία. Υπ' αυτήν την έννοια, πράγματι, οι δικαστές πρέπει να αμείβονται καλά.

Πώς οδηγήθηκαν σ' αυτήν την απόφαση του κακώς ονομαζόμενου μισθοδικείου του Ειδικού Δικαστηρίου; Διότι πολλές φορές, επικοινωνιακά έχετε προσπαθήσει να επιρρίψετε τις ευθύνες στο Ειδικό αυτό Δικαστήριο.

Κύριε Υπουργέ, εσείς ευθύνεστε, όταν ήρθατε και δώσατε τέτοιους μισθούς σε προέδρους ανεξαρτήτων αρχών. Γιατί εκεί είναι το έρεισμα της απόφασης του Μισθοδικείου. Δεν είναι δυνατόν να παίρνει ο Πρόεδρος της Ε.Ε.Τ.Τ. μισθό 9.000 ευρώ και ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου να παίρνει χαμηλότερο μισθό. Αυτό ήταν το έρεισμα της απόφασης.

Συνεπώς, δεν ευθύνεται η απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου. Ευθύνεται η πολιτική βούληση των κυβερνήσεων σας, που οδήγησε σ' αυτό το αδιέξοδο, διότι η απόφαση νομικώς είναι ορθότατη, άσχετα αν είναι προκλητική. Εάν εσείς είχατε προσέξει και δεν είχατε δώσει αυτούς τους παχυλούς μισθούς στους δικούς σας ανθρώπους, δεν θα είχαμε αυτά τα προβλήματα τώρα.

Βρισκόμαστε όμως και σε μια έντονη οικονομική κρίση και δεν μπορούμε να προσπεράσουμε το γεγονός ότι αυτή η αύξηση που θα γίνει στους δικαστές είναι προκλητική για την ελληνική κοινωνία. Η πραγματικότητα είναι αυτή. Δεν συμφωνούμε να παίρνει ο Πρωτοδίκης 1.100 ευρώ, όπως είναι τώρα. Είναι τραγικό αυτό και πρέπει να ειπωθεί, για να μη μπαίνουμε σε διαδικασίες λαϊκισμού. Δεν είναι όμως, δυνατόν όλες αυτές οι αυξήσεις, να λένε στην αιτιολογική σας έκθεση ότι δεν θα επη-

ρεάσουν τους Βουλευτές και είναι προκλητικό που αναφέρεται. Πρωτοετής φοιτητής της Νομικής ξέρει ότι αυτές οι αυξήσεις θα οδηγηθούν και στους Βουλευτές. Και αυτό αναγκαστικά, επειδή πλέον θα είναι προκλητικό στην ελληνική κοινωνία, είναι κάτι που εμείς δεν μπορούμε να το ανεχθούμε.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να αντιληφθείτε ότι εσείς ευθύνεστε και το Υπουργείο σας για αυτή την κατάσταση, στην οποία έχουμε οδηγηθεί, διότι δόθηκαν αυτές οι αυξήσεις σε προέδρους ανεξαρτήτων αρχών.

Εμείς θεωρούμε ότι και πάλι θα έπρεπε να υπάρχει μια διαβούλευση με τα σώματα των δικαστών, προκειμένου να μην προκαλούμε την κοινωνία. Και αν έχετε καταφέρει μέσα από τον προϋπολογισμό σας να βρείτε αυτή τη γενναία αύξηση, που επί της ουσίας πιστεύουμε ότι πράγματι τη δικαιούνται οι δικαστές, διότι κάνουν δύσκολο έργο. Δεν είναι δυνατόν να μην έχετε καταφέρει να κάνετε και αυξήσεις στα χαμηλά εισοδήματα. Δύο μέτρα και δύο σταθμά, κύριε Υπουργέ. Και έχει άμεση σχέση και με την άλλη σας τροπολογία, διότι στην άλλη σας τροπολογία αναφέρετε, βέβαια, γι' αυτούς που θα εισαχθούν τώρα, πειράζετε όμως τους μισθούς των στελεχών, που έχετε εκεί πέρα;

Ακούσαμε ότι οδηγός της Ε.Θ.Ε.Λ. παίρνει κατά μέσο όρο 3.000 ευρώ, μηχανοδηγός του Ο.Σ.Ε. παίρνει 10.000 ευρώ. Αφήνετε, λοιπόν, όλα αυτά απείραχτα και πάτε να χτυπήσετε αυτούς που θα μπουν τώρα με τα 700 και τα 800 ευρώ. Αν θέλετε να ξεκινήσετε, πρέπει να το κάνετε από τα «ρετιρέ». Και πράγματι, για να μη λαϊκίζουμε, είναι γεγονός, από τα στοιχεία που μας δώσατε εσείς, ότι εάν παίρνει ο μηχανοδηγός του Ο.Σ.Ε. 10.000 ευρώ, γιατί να μην παίρνει αυτά τα λεφτά ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου; Πραγματικά είναι ασύλληπτο. Εσείς όμως έχετε δημιουργήσει αυτά τα αδιέξοδα. Εσείς κυβερνάτε αυτόν τον τόπο κι εσείς κάνετε πολιτική. Συνεπώς, δεν μπορεί να βάζετε τις κοινωνικές ομάδες να τσακώνονται μεταξύ τους, προκειμένου να δικαιολογήσετε τη λάθη των κυβερνήσεών σας.

Εμείς θεωρούμε ότι το καθεστώς, το οποίο θα πρέπει να διέπει τις Δ.Ε.Κ.Ο., όπως εάν θέλετε και όλο το δημόσιο τομέα, πρέπει να είναι κοινό για όλους τους μισθωτούς. Δεν μπορείτε να διαχωρίζετε αυτούς που τώρα θα ξεκινήσουν οι συμβάσεις τους εργασίας από αυτούς που ήδη βρίσκονται. Δύο μέτρα και δύο σταθμά για ανθρώπους που παρέχουν τις αυτές υπηρεσίες, δεν είναι δυνατόν. Και πρέπει να ξεκινήσετε από εκεί που είναι το πρόβλημα.

Εσείς είπατε το πρωί, κύριε Υπουργέ, ότι ο διοικητής είναι εκατοστός στη μισθοδοσία και υπάρχουν ενενήντα εννέα άλλα άτομα παραπάνω που έχουν άλλες θέσεις κατώτερες και παίρνουν μεγαλύτερους μισθούς. Γιατί δεν τα χτυπάτε αυτά; Μήπως γιατί φοβόσαστε να χτυπηθείτε με το συνδικαλιστικό κίνημα; Διότι πολλές φορές ο συνδικαλισμός, όπως λειτουργεί, δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα που πραγματικού εργαζόμενου, αλλά αυτών που βρίσκονται στις υψηλές θέσεις. Τελικά, λοιπόν, εσείς έρχεστε και κάνετε τι; Συγκρούεστε με αυτούς που θα μπουν τώρα και δεν κάνετε την πραγματική σύγκρουση με αυτούς που βρίσκονται στα ρετιρέ.

Για την πρώτη τροπολογία θα ήθελα να πω και κάτι επιπλέον. Κύριε Λέγκα, πριν ένα μήνα σας επισκέφτηκαν οι δικαστές του Στρατοδικείου και απ' ό,τι μου είπαν, ακούσατε τα αιτήματά τους και είπατε ότι έχουν δίκιο. Δεν έχετε κάνει καμμία ρύθμιση. Εάν φέρετε αυτούς τους μισθούς, θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριλάβετε και αυτούς που βρίσκονται στη στρατιωτική δικαιοσύνη. Με το ν. 3659/2008 και το άρθρο 75, έχετε δώσει ένα επίδομα στους δικαστικούς λειτουργούς και σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, στις καθαρίστριες, στους φύλακες -και καλά κάνετε- και δεν το παίρνουν οι δικαστές των Στρατοδικείων.

Είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ; Και έχετε πει ότι τα αιτήματά τους είναι εύλογα και Βουλευτές σας τα έχουν υποστηρίξει. Πρέπει να λύσετε και αυτό το ζήτημα.

Εμείς θα τις καταψηφίσουμε και τις δύο τροπολογίες, όχι αναγκαστικά, επειδή διαφωνούμε σε κάποια θέματα, δηλαδή ότι οι δικαστές πρέπει να αμειβούνται σωστά ή ότι στο δημόσιο τομέα υπάρχει έντονο πρόβλημα. Τις καταψηφίζουμε κατ' αρχήν για θέμα αρχής, γιατί αυτά πρέπει να έρθουν σαν νομο-

σχέδια και να γίνει διαβούλευση με τους φορείς και κατά δεύτερον, διότι τελικά δεν επιλύετε τα προβλήματα. Τα μεταφέρετε τα προβλήματα. Διατηρείτε τα ρετιρέ στο δημόσιο τομέα και στις Δ.Ε.Κ.Ο. και χτυπάτε τους ανθρώπους, που τώρα θα μπουν. Αυτό δεν είναι κοινωνική πολιτική.

Συνεπώς, καταψηφίζουμε και τις δύο τροπολογίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εισερχόμαστε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ θα ξεκινήσω, κύριε Υπουργέ, με την τροπολογία για τους δικαστικούς, κινούμενος ακριβώς στο σημείο που το άφησε ο συνάδελφός μου κ. Πλεύρης, σε σχέση με τους μισθούς των δικαστικών των Ενόπλων Δυνάμεων. Θέλω εδώ να είμαστε λίγο συγκεκριμένοι για να καταλάβει η ελληνική κοινωνία σε πόσο μεγάλο βαθμό η Κυβέρνησή σας υποτιμά τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά της Βουλής το άρθρο 75 του ν. 3659/2008, όπου όπως αναφέρθη προηγουμένως, το επίδομα της πάγιας μηνιαίας αποζημιώσεως το λαμβάνουν οι δικαστικοί λειτουργοί και επεκτάθηκε τώρα στους δικαστικούς υπαλλήλους των γραμματειών των δικαστηρίων, των εμπίσθων υποθηκοφυλακείων, των κτηματολογικών γραφείων, στις καθαρίστριες, στους φύλακες του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Το αρνείστε εις τους δικαστικούς της στρατιωτικής δικαιοσύνης.

Και επειδή πρέπει, κύριε Υπουργέ, οι πολιτικοί, αλλά και η πολιτική να έχουν συνέπεια, θα σας καταθέσω ερώτηση που τότε Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Παναγιώτη Ψωμάδη, στις 13 Ιουλίου 1997, όπου υποστηρίζει ότι πρέπει να υπάρχουν οι ίδιες διατάξεις για τη μισθολογία των δικαστών και τη μισθολογία των δικαστών των Στρατοδικείων.

Θα σας καταθέσω τροπολογία, η οποία κατατέθηκε από τους τότε Βουλευτές Γιοβανούδα, Σούρλα, Γκελεστάθη κ.λπ., το 1998 με το ίδιο ακριβώς αντικείμενο.

Θα σας καταθέσω ερώτηση του κ. Πάνου Καμμένου στις 11 Ιουνίου 1997 με το ίδιο αντικείμενο.

Θα σας καταθέσω τροπολογία που κατέθεσαν τότε οι Βουλευτές σας Αντώνης Φούσας, Σάββας Τσιτουρίδης, Ντόρα Μπακογιάννη και άλλοι, με το ίδιο αντικείμενο.

Θα σας καταθέσω για τα Πρακτικά της Βουλής άλλη τροπολογία με το ίδιο αντικείμενο που κατέθεσαν οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ.κ. Παναγιώτης Κρητικός, Δαμιανός κ.ο.κ..

Εδώ και δέκα χρόνια και πλέον, κύριε Υπουργέ, έρχονται σχεδόν όλοι οι Βουλευτές αυτού του Κοινοβουλίου -κύριε Τζαβάρα, θα ήθελα εσείς ως Εισηγητής της Πλειοψηφίας να πάρετε θέση σ' αυτό το θέμα- υπόσχονται εξομίσωση στους δικαστές της στρατιωτικής δικαιοσύνης με τους υπόλοιπους δικαστές, καταθέτουν τροπολογίες οι πλέον προβεβλημένοι Βουλευτές των δύο μεγάλων κομμάτων και όταν έρχεται η συζήτηση «για την ταμπακίερα», τους ξεχνάμε.

Γιατί συμβαίνει, λοιπόν, αυτό. Για να πάμε λίγο στην ουσία. Διότι ο τρόπος με τον οποίο ήρθε το μισθολόγιο των δικαστικών, είναι ένας απαράδεκτος τρόπος, που δεν τιμά ούτε το πολιτικό μας σύστημα ούτε τους δικαστές. Όλοι συζητάμε για το κύρος της δικαιοσύνης. Δεν πρέπει να προστατεύσουμε το κύρος της δικαιοσύνης;

Πείτε μου, λοιπόν, κύριε εισηγητά: Πώς προστατεύουμε το κύρος της δικαιοσύνης, όταν δίνουμε την εντύπωση στην κοινή γνώμη ότι οι δικαστές μόνοι τους, με μία απόφαση του Μισθοδικείου, έρχονται και παίρνουν αυτά τα χρήματα; Και αφήνετε εσείς, η πολιτική εξουσία, το μένος του κόσμου να πέφτει στους δικαστές, χωρίς να έχετε εξηγήσει ότι στην πραγματικότητα τη σημερινή αύξηση την έδωσε ο κ. Αλογοσκούφης. Διότι την ημέρα που έδωσε το μισθό εκείνο εις τον πρόεδρο της ανεξαρτήτου αρχής δεν μπορεί ένας από το Υπουργείο του να μην του είχε πει ότι αυτή η αύξηση θα οδηγήσει αναγκαστικά στην αύξηση των δικαστών.

Ερχόμαστε και στο ακόμα χειρότερο. Επειδή υπήρχε και μια σύγκρουση με τον κ. Κακλαμάνη το μεσημέρι, υπάρχουν κάποιος,

στ' αλήθεια, σ' αυτήν την Αίθουσα που δεν γνωρίζει ότι αυτή η συγκεκριμένη απόφαση θα οδηγήσει αναπόφευκτα και στην αύξηση του μισθού των Βουλευτών; Γιατί δεν λέμε την αλήθεια στον κόσμο; Γιατί δεν λέμε ότι μόλις ένας συνταξιούχος Βουλευτής πάει στα δικαστήρια, αυτή η συγκεκριμένη απόφαση, ασχέτως του τι λέμε σ' αυτήν την τροπολογία, θα οδηγήσει και στην αύξηση του μισθού των Βουλευτών; Αυτό πρέπει να το πούμε στους πολίτες; Πρέπει να το γνωρίζουν;

Γι' αυτόν το λόγο, λοιπόν, εμείς θα καταψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία, διότι πιστεύουμε ότι ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι το μισθολόγιο των δικαστικών, δεν μπορεί να έρθει σε μία τροπολογία, αλλά πρέπει να είναι αντικείμενο σπουδαίας συζήτησης.

Βεβαίως, θα συνηγορήσω με το συνάδελφό μου, τον κ. Πλεύρη, και θα πω ότι σε μία Ελλάδα που ο οδηγός της Ε.Θ.Ε.Α. παίρνει 3.000 ευρώ το μήνα, σε μία Ελλάδα που ο οδηγός του Ηλεκτρικού Σιδηροδρόμου παίρνει κατά μέσο όρο 5.000 ευρώ το μήνα, σε μία Ελλάδα που ο μηχανοδηγός του Ο.Σ.Ε. παίρνει κατά μέσο όρο 10.000 ευρώ το μήνα, το να παίρνει ο πρωτοδικής 1.000 ευρώ είναι εξευτελισμός!

Δεν είναι, όμως, ο μοναδικός. Θέλετε να συγκρίνουμε πόσα παίρνει ο πιλότος του F-16 και πόσα παίρνει ο οδηγός ενός λεωφορείου; Για σκεφθείτε το λίγο. Ο οδηγός ενός λεωφορείου στην Ελλάδα, ο οποίος κινείται μεταξύ των λεωφορειοδρόμων Σταδίου και Πανεπιστημίου, παίρνει 3.000 ευρώ το μήνα και ο πιλότος του F-16, που του εμπιστεύεται το κράτος ένα αεροπλάνο δισεκατομμυρίων και δεν ξέρει αν θα γυρίσει σπίτι του μετά από την αναχαίτιση κάθε μέρα, παίρνει 1.100 ευρώ! Αυτή είναι η Ελλάδα που έχετε φτιάξει, μια Ελλάδα της ανισότητας, του παραλογισμού. Και μη γελάτε, κύριε Σκυλλάκο. Έτσι ακριβώς είναι τα στοιχεία, όπως σας τα λέω.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εγώ δεν γελάω για εσάς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και ξέρετε ποιο είναι το τραγικό; Το τραγικό είναι ότι σ' αυτήν την Ελλάδα του παραλογισμού, επαναλαμβάνω, που ο πιλότος του F-16 παίρνει το 1/3 από τον οδηγό του λεωφορείου, όλοι εμείς κάνουμε ότι δεν το ξέρουμε. Αυτό είναι το τραγικό. Εκτός εάν θεωρούμε πως πράγματι η δουλειά του οδηγού του λεωφορείου αξίζει τρεις φορές περισσότερα χρήματα από εκείνη του πιλότου του F-16. Εάν το πιστεύετε αυτό, τότε πολύ ευχαρίστως να το συζητήσουμε.

Αρα, λοιπόν, για τους ίδιους ακριβώς λόγους, για την χειρότητα με την οποία αντιμετωπίζει η Κυβέρνησή σας αυτά τα τόσο σημαντικά ζητήματα, θα καταψηφίσουμε και την τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Διότι, κύριε Υπουργέ, ήρθατε εδώ το πρωί και μας είπατε έναν πολύ ωραίο λόγο για τα ελλείμματα των Δ.Ε.Κ.Ο.. Και μας είπατε, εάν συγκράτησα καλά τα νούμερα, ότι κατά 200.000.000 ευρώ «μπαίνουν μέσα» από το μισθολόγιο οι συγκατοικονομίες, κατά 100.000.000 ευρώ τα τρόλεϊ, κατά 80.000.000 ευρώ η άλλη επιχείρηση και ούτω καθεξής. Ερώτηση: Με αυτήν την τροπολογία που φέρνετε, που αφορά τους νεοπροσλαμβανόμενους, πόσα χρήματα θα εξοικονομήσουν αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο.; Για να καταλάβουμε επί της ουσίας, αυτή η τροπολογία που φέρνετε σε τι θα συνεισφέρει εις την καλυτέρευση των δημοσίων εσόδων της χώρας;

Συνεπώς, εσείς τι θέλετε να κάνετε; Θέλετε να δημιουργήσετε εργαζομένους δύο ταχυτήτων. Εμείς, σε αυτό θα είμαστε αντίθετοι. Να κάνουμε μία δημόσια συζήτηση, εις την οποία θα κάτσουμε όλοι μας να συζητήσουμε πώς θα φτιάξουμε πράγματι τα δημόσια οικονομικά της χώρας και πώς θα κάνουμε την Ελλάδα πρωταγωνίστρια και όχι ουραγό των εξελίξεων, ναι. Αλλά να κάνουμε κάθε φορά μερμεμέτια μόνο και μόνο για να τακτοποιείτε εσείς και οι υπόλοιποι τους «ημετέρους» σας, όχι. Σε αυτό θα μας βρείτε απέναντί σας, διότι εμείς θέλουμε μια Ελλάδα πρωταγωνίστρια, μία Ελλάδα με κοινωνική δικαιοσύνη και, πάνω απ' όλα, μία Ελλάδα με λογική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνίς Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Ιορδάνης Τζαμπής Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Πέλλης έχει το λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, η υποκρισία ξεχειλίζει μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ακούστηκαν φωνές τόσο από το Κ.Κ.Ε. όσο και από το Συνασπισμό, αλλά και στη συνέχεια από το ΛΑ.Ο.Σ., αναφερόμενοι στην τροπολογία για τους δικαστικούς και λειτούργησαν στη λογική του να είναι και με το χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα.

Ακούστηκαν καλά λόγια για τους δικαστικούς. Όμως, εδώ και δύο χρόνια είναι οι δικαστικές αποφάσεις. Έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα να ρυθμίσει αυτό το θέμα, με καθυστέρηση δύο ετών, και θέλουν και «να τους χαϊδεύουν τα αυτιά», αλλά και να καταψηφίσουν την τροπολογία. «Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω μέλι». Ουσιαστικά αυτό ισχύει.

Θέλω όμως να κάνω μια ερώτηση πολύ απλή στους συναδέλφους, επειδή συνέδεσαν το θέμα της αύξησης στους μισθούς των δικαστικών, με τις αυξήσεις των μισθών των Βουλευτών. Και βεβαίως, δεν είμαι νομικός, για να μπορέσω να απαντήσω στο ερώτημα αν θα υπάρξουν αυξήσεις ή όχι.

Εγώ θέλω να ρωτήσω όμως ευθαρσώς και ευθέως τους συναδέλφους. Δεν αποδεχθήκατε μέχρι σήμερα τις αυξήσεις που προέκυψαν στο μισθό των Βουλευτών; Θέλω να ρωτήσω το Συνασπισμό και γενικότερα την Αριστερά, γιατί ειπώθηκαν πολλά: τα λεφτά τα οποία στην αρχή δεν πήρατε και βάζατε στο Παρακαταθηκών και Δανείων και κρατούνταν, δεν τα πήρατε στη συνέχεια ως Βουλευτές;

Θα πρέπει πλέον να σταματήσουμε να λέμε ψέματα στον ελληνικό λαό, θα πρέπει να σταματήσει αυτή η υποκρισία από πλευράς μας. Μεταξύ μας συζητάμε και πολλές φορές αναρωτιόμαστε αν θα γίνει αυτή η Βουλή, Βουλή των πλουσίων. Εσείς τα λέτε περισσότερο από μας.

Και βεβαίως, δεν ξέρω αν το Κ.Κ.Ε. έχει από πίσω του εταιρείες ή ο,τιδήποτε και δεν το μέφομαι σε καμία περίπτωση γι' αυτό, αλλά ένας Βουλευτής, ιδιαίτερα στην επαρχία, αντιμετωπίζει πραγματικά, τρομακτικά προβλήματα. Μεταξύ μας τα λέμε και ερχόμαστε εδώ στην Αίθουσα και λέμε άλλα, απλά για να δείξουμε καλοί στον κόσμο.

Εγώ σας καλώ, λοιπόν, εάν υπάρχουν τέτοιες αυξήσεις για τους Βουλευτές, εσείς τουλάχιστον, τα κόμματα της Αριστεράς και ο ΛΑ.Ο.Σ. να μην πάρετε τίποτα απολύτως. Γιατί αυτό στην ουσία είπατε. Αλλά μέχρι σήμερα τα έχετε πάρει τα χρήματα. Αυτό να το ακούει ο ελληνικός λαός.

Το δεύτερο θέμα είναι η δεύτερη τροπολογία για την τροποποίηση του άρθρου 13 του ν. 3429/2005 και αφορά τους νεοπροσλαμβανόμενους στις ελλειμματικές δημόσιες επιχειρήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος είναι ο εξορθολογισμός των δαπανών αυτών των επιχειρήσεων, ώστε και βιώσιμες να γίνουν και οι επιχειρήσεις αυτές να μπορέσουν να ανακουφίσουν ουσιαστικά, οικονομικά το κοινωνικό σύνολο. Οι πολίτες οι οποίοι πληρώνουν μέσα από τη φορολογία, να ανακουφιστούν.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι το λειτουργικό κόστος αυτών των ελλειμματικών επιχειρήσεων είναι πάρα πολύ υψηλό. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι το κόστος από τους μισθούς του προσωπικού σήμερα είναι πολύ μεγάλο και δεν αφήνει περιθώρια εξυγίανσης αυτών των επιχειρήσεων, εάν και για τους νεοπροσλαμβανόμενους παραμείνουν τα κόστη στα ίδια επίπεδα.

Με παραδείγματα: η μέση ετήσια αμοιβή στις Δ.Ε.Κ.Ο. ανερχόταν το 2007 σε 43.280 ευρώ, την ώρα που για το σύνολο της οικονομίας για τους εργαζόμενους είναι 27.174 ευρώ και 23.405 ευρώ για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα. Στην Ολυμπιακή Αεροπορία, που πνίγεται στα χρέη και αυτά τα πληρώνουν όλα οι πολίτες, οι εργαζόμενοι πήραν αυξήσεις 40%. Στον Ο.Τ.Ε. οι μέσες ετήσιες τακτικές αποδοχές βρίσκονται στα 32.273 ευρώ, ενώ οι μέσες συνολικές αμοιβές στα 52.457 ευρώ.

Στην «ΤΡΕΝΟΣΕ» οι μέσες ετήσιες αποδοχές είναι 33.424 ευρώ και οι μέσες συνολικές αποδοχές 59.388 ευρώ, σ' έναν Ο.Σ.Ε. που τα έσοδά του είναι 100.000.000 και τα έξοδά του σε μισθούς κ.λπ. είναι 400.000.000. Στον Η.Σ.Α.Π. το 73% των εργαζομένων παίρνει από 30.000 ευρώ έως 70.000 ευρώ. Στη δε Ε.Α.Β. το 56% των εργαζομένων έχουν αμοιβές από 30.000 έως 50.000 ευρώ.

Διαπιστώνουμε ότι οι εργαζόμενοι στις ελλειμματικές Δ.Ε.Κ.Ο. πληρώνονται καλύτερα από τους εργαζόμενους στο δημόσιο και πολύ καλύτερα από τους εργαζόμενους στους ιδιωτικό τομέα. Και αυτό ισχύει για τη συντριπτική πλειονότητα, για το μεγάλο ποσοστό των εργαζομένων. Αυτή η αδικία πρέπει να σταματήσει. Δεν μπορεί να είναι ελλειμματική η επιχείρηση και οι εργαζόμενοι να παίρνουν αυξήσεις 40%.

Όσοι εργάζονται όμως σήμερα, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα απολύτως. Δεν αλλάζει κάτι γι' αυτούς. Οι αλλαγές αφορούν τους νεοπροσλαμβανόμενους. Στόχος είναι να υπάρχει δικαιοσύνη ανάμεσα στους εργαζόμενους και να πάψουν να υπάρχουν οι πολύ υψηλά αμειβόμενοι με τη φορολόγηση όλου του ελληνικού λαού και ακόμη να επιβιώσουν αυτές οι επιχειρήσεις, ώστε και δουλειά να προσφέρουν στους εργαζόμενους και να μην επιβαρύνουν όλους τους πολίτες της χώρας.

Και το ερώτημα που ανακύπτει για μένα, ακούγοντας τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε., είναι πολύ απλό. Να παραμείνουν όλα ως έχουν. Και ερωτώ: Να πληρώνει όλος ο ελληνικός λαός τα ελλείμματα αυτά; Αυτοί οι μισθοσυντήρητοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι χαμηλόμισθοι πολίτες της χώρας, οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα να καλούνται να πληρώσουν τα ελλείμματα αυτά για να έχει ο εργαζόμενος σε μία ελλειμματική Δ.Ε.Κ.Ο. μισθό 70.000 το χρόνο;

Παρουσιάζετε, λοιπόν κι εσείς αλλά και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ως προστάτες των εργαζομένων. Ποιοι; Ειδικά το Π.Α.Σ.Ο.Κ. που έχει μια ιστορία, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το οποίο νομοθέτησε πριν μερικά χρόνια το περίφημο άρθρο 4, καταργώντας, στην ουσία, το δικαίωμα της απεργίας των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόνισα και χθες ότι «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί». Έχετε ιστορία και αυτή η ιστορία σας κυνηγάει. Οι πολίτες σας ξέρουν καλά, σας ένοιωσαν στο πετσί τους. Εσείς του Π.Α.Σ.Ο.Κ. καταντήσατε ελλειμματικές αυτές τις επιχειρήσεις με την κακοδιοίκηση και την πολιτική σας υπέρ των «ημετέρων» και τα εκτροφέα κλεπτών, τα οποία είχαν δημιουργηθεί. Γιατί στις Δ.Ε.Κ.Ο. δεν πέραγες ούτε απ' έξω αν δεν είχατε πράσινη κάρτα, αν δεν ήσουν «βαμμένος» Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Γιατί αν δεν είχατε χαρτί από την τοπική του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ή την κλαδική, δεν έβλεπες διορισμό ούτε στις Δ.Ε.Κ.Ο., ούτε στο δημόσιο. Γι' αυτό σας προτείνω να είστε προσεκτικοί στις κορώνες σας, διότι για εσάς και την πολιτική σας όλα αυτά τα χρόνια, αυτό που ταιριάζει είναι «κρύβε λόγια, γιατί μια ξέρουν».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ. Εκτός από σαφής, ήσασταν και σύντομος και έτσι εξοικονομήσαμε χρόνο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο σοβαρά ζητήματα γεννιούνται από την τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο..

Το πρώτο έχει να κάνει με το πώς η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τις Δημόσιες Επιχειρήσεις Κοινής Ωφελείας για να υλοποιήσει μία πολιτική, που είναι ακριβώς αντίθετη απ' αυτήν που προσπάθησε εδώ να μας πείσει ο κ. Αλογοσκούφης ότι εφαρμόζει, μία πολιτική δηλαδή που μεταφέρει πλούτο στους λίγους και βάρη στους πολλούς. Εάν παρακολουθήσουμε την πορεία των Δημόσιων Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας, τα χρέη που συσσωρεύτηκαν, τις αυξήσεις των τιμολογίων που επιβαρύνουν τους πολίτες και τελικά τη συνολική τους απαξίωση από την Κυβέρνηση, τις μεθοδεύσεις της ιδιωτικοποίησης, βγάζουμε αβίαστα το συμπέρασμα ότι ο τελικός αποδέκτης αυτής της πολιτικής είναι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, είναι οι χρήστες αυτών των καθολικών δημόσιων υπηρεσιών, τους οποίους έπρεπε να

φροντίζει η Κυβέρνηση, παρέχοντάς τις με ποιότητα και αποτελεσματικότητα στους πολίτες. Αυτή τη συγκεκριμένη πολιτική που είναι νεοφιλελεύθερης έμπνευσης και καθοδήγησης, που εξυπηρετεί τα μεγάλα συμφέροντα σε βάρος των πολιτών, η Νέα Δημοκρατία την υλοποιεί σε βάρος της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Και το δεύτερο μεγάλο θέμα που αναδεικνύεται από τη συζήτηση αυτής της τροπολογίας, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πώς αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση τα εργασιακά δικαιώματα και ιδίως τα δικαιώματα των νέων. Γιατί έχουμε παρακολουθήσει μία συστηματική προσπάθεια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε όλα τα νομοθετήματα είτε αυτά είναι το ασφαλιστικό είτε είναι τα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων, ουσιαστικά να ναρκοθετεί το μέλλον των δικαιωμάτων της νέας γενιάς. Είναι βέβαιο όπως ομολογούν όλοι, ότι η νέα γενιά θα έχει πολύ λιγότερα δικαιώματα από τη γενιά που υπάρχει τώρα και ότι θα είναι η γενιά που θα ζήσει πολύ χειρότερα από τους πατεράδες της. Και δεν είναι τυχαίο αυτό. Είναι απότοκο μιας πολιτικής που είναι μεθοδευμένη, που τα παραδίδει όλα στις δυνάμεις της αγοράς και του κεφαλαίου, στη λεγόμενη ευελιξία.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση έρχεται η Κυβέρνηση με την τροπολογία, αφού πρώτα νομοθέτησε την επτάμηνη δοκιμαστική θητεία των νέων στις Δ.Ε.Κ.Ο., αφού τους καθιστά δέσμιους μιας κομματικής λογικής και μιας αναξιοκρατικής αντίληψης, μέσω ενός συστήματος προσλήψεων που δεν υπακούει σε κανόνες, να τους αφαιρέσει και τα στοιχειώδη δικαιώματα, δηλαδή, τα δικαιώματα να συνδικαλιζούνται και να διεκδικούν οργανωμένα. Αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας χύνετε κροκοδείλια δάκρυα ότι υπερασπιζέστε τα λαϊκά συμφέροντα, ενώ στην ουσία ναρκοθετείτε το μέλλον της νέας γενιάς. Και είμαι βέβαιος ότι, όταν έρθει η ώρα του απολογισμού, θα ντρέπεστε. Γιατί, αν πάτε στις περιφέρειές σας, να πείτε ότι θέλετε για τους νέους λιγότερα ασφαλιστικά δικαιώματα, λιγότερα εργασιακά δικαιώματα, είναι βέβαιο ότι θα σας πάρουν με τον τρόπο που θα σας πάρουν, όταν πάτε να τους μιλήσετε γι' αυτά τα θέματα, θα πω τις πέτρες, για να μην πω άλλη βαρύτερη έκφραση.

Και είναι βέβαιο ότι αυτή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που εδώ, σ' αυτήν την Βουλή, με Υπουργό τον κ. Παναγιωτόπουλο μας έφερε τις ρυθμίσεις που κατήργησαν ουσιαστικά το οκτάωρο, δίνοντας μονομερώς το διευθυντικό δικαίωμα για την διευθέτηση του χρόνου εργασίας στον εργοδότη, αυτή η Κυβέρνηση που έδωσε το δικαίωμα της ατομικής ακόμα σύμβασης στον ιδιωτικό τομέα, για να χτυπήσει τον κυρίαρχο θεσμό της οργάνωσης και της εκπροσώπησης της εργατικής δύναμης, που είναι η συλλογική διαπραγμάτευση, έρχεται εδώ σήμερα να αναρέσει μία κατάκτηση η οποία έχει περιβληθεί και με το κύρος μιας ομόφωνης απόφασης του Ελληνικού Κοινοβουλίου, του ν. 1876/1990, ένα νόμο που τον ψήφισαν όλα τα ελληνικά κόμματα, που σήμερα τον υπερασπίζονται τα ελληνικά συνδικάτα, γιατί οφείλουν να υπερασπίζονται τις κατακτήσεις, στο όνομα δήθεν ότι έτσι προστατεύουν το δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών από τα συνδικάτα του δημόσιου τομέα, τις καρкиνογενέσεις και όλα όσα είπε ο αγαπητός συνάδελφος, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, που είναι και πατριώτης μου, με αυτόν το λίβελο κατά του συνδικαλιστικού κινήματος και κατά του δικαιώματος της οργάνωσης των εργαζομένων, δηλαδή κατά των πιο αδυνάτων.

Είναι λόγος, αγαπητέ συνάδελφε κύριε Τζαβάρα, κατά των πιο αδυνάτων αυτός που εκφωνήσατε κι εγώ θα κάνω το εξής απλό: Θα το δώσω στην δημοσιότητα στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, στην εκλογική μας περιφέρεια για να ξέρουν οι εργαζόμενοι τι προσβέετε εδώ στην Βουλή.

Και καλώ, τον κύριο Υπουργό, καλώ και την Κυβέρνηση, καλώ και τον Υπουργό Εργασίας, να μας πει αν αυτή ακριβώς είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας για την οργάνωση της εργασίας, αν αυτή είναι η πολιτική για την υπεράσπιση των αδυνάτων, εάν η Κυβέρνηση στην όποια λογική είτε του κοινωνικού διαλόγου είτε της κοινωνικής συναίνεσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Τζαβάρα, καθίστε κάτω. Μιλάει ο συνάδελφός σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Προσεβλήθην δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, καθίστε και μη διακόπτετε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: ...θέλει να καταργήσει τους θεσμούς της διαμεσολάβησης.

Διότι, κύριε Υπουργέ, εάν δεν έχετε βαλβίδες εκτόνωσης των κοινωνικών συγκρούσεων που θα υπάρχουν στις κοινωνίες μας, δεν μπορείτε να καταργήσετε την πάλη των τάξεων. Ο μακαρίτης ο Λάσκαρης την κατήργησε, αλλά απεβίωσε, δυστυχώς. Δεν μπορείτε, λοιπόν, να καταργήσετε την πάλη των τάξεων. Θα υπάρχει αυτή η αντιπαράθεση και αυτή η αντιπαράθεση πρέπει να έχει βαλβίδες εκτόνωσης, πρέπει να έχει μηχανισμούς διαμεσολάβησης και είναι βέβαιο ότι όλο το σκεπτικό με το οποίο σήμερα χτυπάτε την λογική του Ο.Μ.Ε.Δ. και μάλιστα ο εισηγητής σας τον αποκάλυψε μ' έναν τρόπο ως απερίγραπτο θεσμό, η συνέχεια της πολιτικής σας θα είναι να καταργήσετε τον Ο.Μ.Ε.Δ. και στον ιδιωτικό τομέα, διότι αυτό σας ζητάει η εργοδοσία, αυτό σας ζητάει ο Σ.Ε.Β.. Δεν θέλει να υπάρχει ένα αποκούμπι ασφάλειας ενός ανεξάρτητου και συμφωνημένου μηχανισμού.

Άρα, λοιπόν, έχετε μια βαθιά αντεργατική πολιτική. Είναι μια πολιτική, η οποία δεν έχει να κάνει με τα επιχειρήματα που αναπτύσσετε εδώ, λέγοντας ότι προφυλάσσετε το συμφέρον της πλειοψηφίας, χτυπάτε κύρια την πλειοψηφία που είναι ο λαός που πληρώνει τα ελλείμματα, που πληρώνει τα τιμολόγια, με πρόσχημα ότι υπερασπίζεται το δικαίωμα των αδύνατων εργαζόμενων, ενώ ουσιαστικά υπονομεύεται αυτό το μέλλον των νέων, των άνεργων που προσκυνάνε στα κομματικά γραφεία για να βρουν μια προσωρινή θέση εργασίας και δεν τους δίνετε το δικαίωμα να οργανωθούν και να παλέψουν μέσα από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι -και θα κλείσω με τούτο, κύριε Πρόεδρε- η ιστορία του εργατικού κινήματος έχει δείξει ότι κατέκτησε με αγώνες αυτούς τους θεσμούς. Και όταν οι πολιτικές προϋποθέσεις ήταν θετικές, όταν υπήρχαν σοσιαλιστικές δυνάμεις, όπως έγινε την δεκαετία του '80 επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ, κατοχυρώθηκαν με νόμους και συνταγματικά αυτές οι διεκδικήσεις των εργαζομένων και της πλειοψηφίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Αντίθετα, όταν υπήρξαν νεοφιλελεύθερες και συντηρητικές κυβερνήσεις, έγινε προσπάθεια όλο αυτό να αποδιοργανωθεί.

Και τελειώνω, λέγοντας ότι δεν έχει να κάνει η λογική σας μόνο με την κατάργηση ενός δικαιώματος κατοχυρωμένου συνταγματικά ούτε η δική μου αγόρευση έχει να κάνει μόνο με το να υπερασπίσουμε αυτό το ιερό δικαίωμα. Έχει να κάνει και με μία ευρύτερη κοινωνική και οικονομική οπτική, που πρέπει να έχουμε σ' αυτήν τη χώρα, γιατί καμμία πρόοδος δεν μπορεί να συντελεστεί αν οι δυνάμεις της εργασίας δεν συμβάλουν σ' αυτήν τη διαδικασία, μέσα από τις διαδικασίες του διαλόγου και της συναίνεσης. Σ' αυτές εσείς είστε πολύ μακριά, έχετε μια αυταρχική αντίληψη και γι' αυτό ο τόπος πάει εκεί που πάει, από το κακό στο χειρότερο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Τζαβάρα. Σε τι συνίσταται το προσωπικό, παρακαλώ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το προσωπικό συνίσταται στο γεγονός ότι ευθέως απειλήθηκα από το συνάδελφο ότι θα δώσει την αγόρευσή μου στην εκλογική μας περιφέρεια. Προερχόμαστε από την ίδια εκλογική περιφέρεια. Και με αυτόν τον τρόπο νομίζει ο συνάδελφος ότι θα με εκθέσει.

Παρακαλώ, να μου δώσετε τουλάχιστον πέντε λεπτά για να εξηγήσω στον κύριο συνάδελφο ότι δεν διακατέχομαι από σύνδρομο για τα οποία αυτός πρέπει να απολογείται. Δεύτερον, είμαι υπερήφανος για όσα είπα και για το κόμμα μου, που υποστηρίζει μια τέτοια τροπολογία. Κυρίως όμως θα πρέπει να αντιληφθεί ότι ο Βουλευτής, ο αντιπρόσωπος του ελληνικού λαού, έχει αδόλωτο φρόνημα και βεβαίως, δεν μπορεί να γίνεται και μάλιστα από συναδέλφους του, θύμα τέτοιων ανοίκειων επιθέ-

σεων. Πλήττει ευθέως την προσωπικότητά μου. Πλήττει το αυτονόητο δικαίωμα που έχω να αντιπροσωπεύω τον λαό μου, ο οποίος βεβαίως δεν μου υπαγορεύει με κασέτα τι πρέπει να λέω στο Κοινοβούλιο. Έχω απεριόριστο δικαίωμα έκφρασης και απαιτώ αυτό από τον οποιονδήποτε εδώ πέρα να το σέβεται, εάν θέλει να αποδεικνύει ότι είναι δημοκράτης.

Αυτού του είδους τους λόγους τους επιστρέφω στον κύριο συνάδελφο. Όμως, κατανοώ τη θέση του, γιατί πιστεύω ότι κάθε άνθρωπος είναι η προσωπική του ιστορία. Του δίδεται σήμερα ένα Βήμα για να απολογηθεί για την προσωπική του ιστορία. Προσωπικά τον κατανοώ, αλλά δεν του αναγνωρίζω το δικαίωμα να με προσβάλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ. Έληξε η έκθεση του προσωπικού σας ζητήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όπως θέλετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θεωρώ, από πλευράς Προεδρείου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και βέβαια τον καλώ να τα δημοσιεύσει αυτά, γιατί αλλιώς θα προλάβω να τα δημοσιεύσω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η περισσή δημοσιότητα, της οποίας απολαμβάνουν οι εργασίες της Βουλής, καθιστά άνευ αντικειμένου την επίκληση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτή είναι η παρρησία και η ισηγορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, τελειώστε κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτή ακριβώς είναι η αντίληψη που διαθέτουν κάποιοι συνάδελφοι, για τον τρόπο που πρέπει να ακούγουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε την εντύπωση ότι παραβιάζοντας τον Κανονισμό, κερδίζετε τίποτε; Σας παρακαλώ πολύ! Να μην το επαναλάβετε. Νέος Βουλευτής και διακόπτετε τον Πρόεδρο της Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν σας συγχωρώ καθόλου. Είστε και νομικός. Για όνομα του Θεού!

Λέω, ότι η περισσή δημοσιότητα, της οποίας απολαμβάνουν οι εργασίες της Βουλής, καθιστά άνευ στόχου την επίκληση ότι θα διανεμηθούν τα Πρακτικά. Όλα είναι ανοικτά. Είμαστε *urbi et orbi* αυτά τα οποία λέγονται εδώ, είμαστε *luxuria* επί το «μόδιον» και επομένως δεν υπάρχει κανένας λόγος. Υπενθυμίζω το αυτονόητο, ότι εδώ δεν υπάρχει προσωπική αντιδικία. Μαχόμεθα υπέρ των απόψεών μας και καλό θα είναι να αποφεύγουμε τις οξύτητες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Κουτσούκο, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ εθίγη. Αυτός θα μιλήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δικαιούται από τον Κανονισμό, να παράσχει εξηγήσεις, κύριε Τζαβάρα. Παρακαλώ, να ενημερωθείτε επί του Κανονισμού. Δικαιούται να παράσχει εξηγήσεις και θα έλεγα ότι αυτό είναι το ευκαίριο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αντιλαμβάνεσθε, κύριε Πρόεδρε, ότι ήθελα να στιγματίσω την πολιτική φιλοσοφία της ομιλίας του συναδέλφου και όχι τον ίδιο προσωπικά. Εξάλλου, δεν συνιστά απειλή το να δώσει κανείς στη δημοσιότητα όσα λέγονται στο Κοινοβούλιο, όπως κι εσείς επισημάνετε. Εάν ο κύριος συνάδελφος θέλει να κρύψει την ομιλία του, με γειά του, με χαρά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είναι φανερό και χαίρομαι γιατί διευκρινίζετε αυτό το οποίο κι εγώ αντιλήφθηκα ότι δεν είχε καμμία προσωπική αιχμή αυτό που είπατε εν αναφορά προς τον συνάδελφό σας.

Το λόγο τώρα έχει σε χαμηλότερους τόνους ο κ. Χάιδος.

Ελάτε, κύριε Χάιδο. Εσείς είστε γνωστός για την ηπιότητά σας. Είστε μαχητικός, αλλά πάντοτε ήπιος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Κύριοι Υπουργοί, η τροπολογία που κατέθεσε η Κυβέρνηση στο Β' Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής για τους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο. μετατρέπει σε

«όνειρο θερινής νυκτός» την ελπίδα και την προσδοκία των πολιτών ότι δεν θα θηγεί τουλάχιστον ο πυρήνας του πλαισίου των εργασιακών σχέσεων στην πατρίδα μας, γιατί αυτή η ρύθμιση που αναφέρεται στους νεοπροσλαμβανόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο., καταργεί κάθε έννοια προστασίας και διεκδίκησης των εργαζομένων και γκρεμίζει τους πυλώνες των σύγχρονων εργασιακών νόμων. Ανατρέπεται βασικές κατακτήσεις, όπως τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και αφαιρεί θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτό της προσφυγής στη διαιτησία.

Την τροποποίησε την τελευταία στιγμή ο Υπουργός, όμως συνειρμικά μετά την αντικατάσταση του συναδέλφου της Συμπολίτευσης που διαφωνούσε, επιτρέψτε μου να ισχυριστώ ότι «άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς», γιατί αυτά που γράφετε στην προσθήκη είναι αυτονόητα, έως ότου να τα καταργήσετε και αυτά. Γιατί αυτό έχετε σαν στόχο. Και εκεί, βέβαια, θα φτάσετε. Και οι παλιοί θα την πληρώσουν και όλοι οι εργαζόμενοι θα ακολουθήσουν και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Μεταρρυθμίση την χαρακτηρίζετε. Μεταμόρφωση θα έπρεπε να λέτε. Μεταμορφώνετε τους ανθρώπους σε εξαθλιωμένους αιχμάλωτους υπαλλήλους. Διατείνετε ότι αυτό είναι πρόοδος. Οπισθοδρόμηση σε εργασιακό Μεσαίωνα είναι. Νέα βαρβαρότητα φέρνει και δεν ξεφεύγει από τη συνήθη και μόνιμη πρακτική της Κυβέρνησης.

Χαρακτηρίζεται και αυτή η τροπολογία από πολιτικό καιροσκοπισμό. Έρχεται καλοκαίρι για να περάσει λάθρα. Χαρακτηρίζεται από κοινωνικό λαϊκισμό. Προβάλλονται τα ελλείμματα των Δ.Ε.Κ.Ο.. Τοποθετούνται στα ρετιρέ οι εργαζόμενοι σ' αυτές και παρουσιάζονται ως υπεύθυνοι για τα μεγάλα προβλήματα που οξύνονται από την κυβερνητική πολιτική. Γιατί δεν λέτε ότι προσφέρουν κοινωνικά αγαθά;

Τέλος, διέπεται από οικονομικό νεοφιλελευθερισμό, αφαίρεση εισοδημάτων και δικαιωμάτων από τους εργαζόμενους και τους πολλούς για να κερδίσουν οι οικονομικά ισχυροί που παίρνουν τις Δ.Ε.Κ.Ο. με αποφάσεις της Κυβέρνησης «κοψοχρονιά».

Είναι η τροπολογία συνέχιση μιας σειράς αντικοινωνικών ρυθμίσεων και παλαιοδεξιάς λογικής που είδαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Θυμίζω την πρόσληψη σ' αυτές εκτός Α.Σ.Ε.Π., τη μονιμοποίηση μετά από επτάμηνη δόκιμη προϋπηρεσία, τα επτάμηνα STAGE και σ' αυτές και πολλά άλλα.

Εμείς διαφωνούμε μ' αυτή την αντεργατική τροπολογία. Στηλιτεύουμε το διαχωρισμό των εργαζομένων σε παλαιούς και καινούριους. Καταδικάζουμε την κατεδάφιση του πλαισίου των εργασιακών σχέσεων. Καταγγέλλουμε την πραξικοπηματική κατάθεση και υπερψήφιση της τροπολογίας αυτής και την καταψήφισή μας.

Κάντε το κι εσείς που δεν σας αντικατέστησαν, συνάδελφοι της Συμπολίτευσης και είστε εδώ σήμερα. Διαφορετικά, όπως θα έλεγε και ο Καστελιόδ, «οι μεταγενέστεροι δεν θα σας συγχωρήσουν ποτέ πώς μας φέρατε πάλι σε τέτοια σκοτάδια, αφού γνωρίσαμε το φως».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είχα απόλυτα δίκιο, απλώς πρέπει να προσθέσω στην ηπιότητά σας και την εξαιρετική συντομία σας. Μακάρι να την μιμηθούν και οι επόμενοι.

Στη συνέχεια, έχει το λόγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας του Νομού Ηρακλείου κ. Λευτέρης Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συνέχεια της πρωινής μου παρέμβασης, θέλω να αναφερθώ στο αντικείμενο των δύο τροπολογιών που εμπεριέχονται στο παρόν νομοσχέδιο.

Πρώτον, θα σταθώ για λίγο στην τροπολογία που αφορά τους βασικούς μισθούς των δικαστικών λειτουργών. Από την αρχή της θητείας της η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή αποδεικνύει ότι σέβεται και στηρίζει τη δικαιοσύνη, λαμβάνει μέτρα για την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της και για την αποτελε-

σματική λειτουργία της.

Μόλις την περίοδο που περάσαμε ψηφίσαμε νόμους για την επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης και την καλύτερη απόδοση της δικαιοσύνης. Η παρούσα τροπολογία έρχεται να ενισχύσει το κύρος των δικαστικών λειτουργών και την ανεξαρτησία τους, να θωρακίσει τους δικαστές από πιέσεις και οποιαδήποτε μορφής οικονομικές εξαρτήσεις, να επιβραβεύσει την εντιμότητα, την εργατικότητα και τις προσπάθειες γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης.

Στηρίζω την προσπάθεια αναγνώρισης του έργου και αύξησης των μισθών των δικαστικών λειτουργών. Πρέπει όμως να δούμε για ποιο λόγο δίνεται η αύξηση αυτή, να αιτιολογήσουμε στην ελληνική κοινωνία το ορθό αυτής της απόφασης, να εξηγήσουμε για ποιο λόγο δικαιούνται οι δικαστικοί αυτή τη γενναία αύξηση.

Δεν θέλω, κύριε Υπουργέ, να αφήνονται υπόνοιες και να δημιουργείται καχυποψία στον ελληνικό λαό ότι προσπαθούμε έμμεσα να κάνουμε γενναϊόδωρες αυξήσεις στους δικαστικούς λειτουργούς εν μέσω καλοκαιριού. Οφείλουμε να αιτιολογήσουμε δημόσια και με κάθε μέσο την αναγκαιότητα και τη σκοπιμότητα αυτής της ρύθμισης. Δεν είναι δυνατόν να απολογούμε στα τοπικά μέσα και να νιώθουμε ένοχοι απέναντι στους πολίτες, σε μια δύσκολη, ομολογουμένως, οικονομική περίοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλούς λόγους έγινε τις τελευταίες μέρες και για την τροπολογία που αφορά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τις αμοιβές στις δημόσιες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, τις λεγόμενες Δ.Ε.Κ.Ο..

Στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω ότι οι συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις είναι απαραίτητες για τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων. Το λέω και θα το λέω και θα το τονίζω ως πρώην ελεύθερος επαγγελματίας και ως νέος που ξεκίνησα από το μηδέν την επαγγελματική μου δραστηριότητα και ως Βουλευτής εκλεγμένος σήμερα από τον ελληνικό λαό.

Πιο συγκεκριμένα, οι τροποποιήσεις που γίνονται στο άρθρο 13 του ν. 3429/05 αφορούν τις ζημιόγones Δ.Ε.Κ.Ο. και αυτές που επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Στόχος της προτεινόμενης ρύθμισης είναι ο εξορθολογισμός των δαπανών των επιχειρήσεων αυτών και ο περιορισμός του υψηλού λειτουργικού τους κόστους, το οποίο, σε μεγάλο ποσοστό, συνδέεται με το υψηλό εργασιακό κόστος.

Θέλω να επισημάνω ότι με τις ρυθμίσεις αυτές δεν προσβάλλονται τα κεκτημένα του υφισταμένου προσωπικού, όπως πολλοί έτρεξαν αυτές τις ημέρες να πουν. Οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό των δημοσίων επιχειρήσεων, ώστε κατ' επέκταση διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας και του εργασιακού καθεστώτος των ήδη εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Η θεσπιζόμενη παρέκκλιση για τον νέο που προσλαμβάνεται, για το νέο προσωπικό, αποσκοπεί στην άρση των στρεβλώσεων που έχουν δημιουργήσει από τους ισχύοντες όρους εργασίας των Δ.Ε.Κ.Ο., οι οποίες αποσυνδέουν το καθεστώς και την εξέλιξη των εργασιακών σχέσεων από την οικονομική κατάσταση, την ανταγωνιστικότητα του διεθνούς περιβάλλοντος και τις προοπτικές κάθε δημόσιας επιχείρησης. Και είναι αποδεδειγμένο ότι το ύψος των μισθών του υφισταμένου προσωπικού είναι δυσανάλογο των οικονομικών αντοχών και των δυνατοτήτων των Δ.Ε.Κ.Ο.

Ενδεικτικά, κύριοι συνάδελφοι, αναφέρω ότι μόνο η μέση ετήσια αμοιβή στις Δ.Ε.Κ.Ο., συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών εισφορών, ανέρχεται για το έτος 2007 σε 43.280 ευρώ, σημειώνοντας αύξηση 7,7% σε σχέση με το 2006. Οι αντίστοιχοι αριθμοί είναι 27.174 ευρώ για το σύνολο της οικονομίας και 23.405 ευρώ για τον ιδιωτικό τομέα. Μάλιστα, οι εργαζόμενοι των Δ.Ε.Κ.Ο. είναι οι πιο ευνοημένοι, σε σχέση με τους εργαζόμενους στο στενό δημόσιο τομέα, καθώς οι αυξήσεις τους ξεπερνούν αυτές του υπόλοιπου δημοσίου τομέα.

Επίσης, ενδεικτική είναι η κατανομή των αμοιβών και η συσσώρευση των περισσότερων εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. στα υψηλά εισοδηματικά κλιμάκια. Για παράδειγμα, στην Η.Σ.Α.Π. Α.Ε. το 73% των εργαζομένων βρίσκεται στο κλιμάκιο 30.000 ευρώ έως 70.000 ευρώ ετησίως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναθεώρηση του ισχύοντος

εργασιακού καθεστώτος είναι επιβεβλημένη. Εάν δεν αλλάξει τίποτα, τότε κάθε προσπάθεια εξυγίανσής τους είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Σταδιακά πρέπει να καταργηθεί το καθεστώς, σύμφωνα με το οποίο άλλες ρυθμίσεις εργασιακών σχέσεων ισχύουν για τους εργαζομένους στις δημόσιες επιχειρήσεις και άλλες στις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Εξάλλου, το σύγχρονο ανταγωνιστικό περιβάλλον επιβάλλει την εφαρμογή των ίδιων κανόνων και των ίδιων ρυθμίσεων και να ισχύουν καθολικά για τον ιδιωτικό και για το δημόσιο τομέα. Το θεωρώ παράλογο να υπάρχουν εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων. Δεν μπορεί από τη μία να ισχύουν δύο μέτρα και δύο σταθμά και από την άλλη, να μιλάμε για την προώθηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και τον εκσυγχρονισμό του δημοσίου τομέα.

Το εργασιακό καθεστώς των νεοπροσλαμβανομένων εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. που είναι ζημιολογικές ή επιχορηγούμενες από τον κρατικό προϋπολογισμό, διέπεται από τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Και η εργατική νομοθεσία είναι επαρκής και προστατευτική για τα δικαιώματα των εργαζομένων. Αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται κάθε φορά και στις δημόσιες και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Η προτεινόμενη ρύθμιση εκσυγχρονίζει το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των Δημοσίων Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας και μειώνει τις επιβαρύνσεις που προκαλούν οι Δ.Ε.Κ.Ο. στο κοινωνικό σύνολο. Ο ελληνικός λαός έχει κουραστεί να πληρώνει παχυλούς μισθούς για τις Δ.Ε.Κ.Ο., μισθούς που δεν ανταποκρίνονται στο έργο που παράγεται από τις επιχειρήσεις πολλές φορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο σημαντικό στοιχείο που θέλω να επισημάνω είναι ότι με την προσθήκη που γίνεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ίδιου νόμου, η διυπουργική επιτροπή των Δ.Ε.Κ.Ο. μπορεί να καθορίζει με απόφασή της το ανώτατο ποσοστό του συνόλου των αυξήσεων των μισθών των εργαζομένων. Και αυτή η απόφαση ασφαλώς είναι αυθαίρετη. Υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια, όπως η τρέχουσα αύξηση του πληθωρισμού, η οικονομική κατάσταση της κάθε επιχείρησης, τα περιθώρια του κρατικού προϋπολογισμού, στον οποίο βασίζονται όλες οι ζημιολογικές Δ.Ε.Κ.Ο.. Διότι, χωρίς την επιχορήγηση του κρατικού προϋπολογισμού δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Το κατανοούμε όλοι μας.

Η καταχρηστική πρακτική της μονομερούς προσφυγής στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας είναι μια ελληνική πρωτοτυπία, που πρέπει να σταματήσει επιτέλους. Η πρακτική αυτή έχει ουσιαστικά καταργήσει την αρχή της ελεύθερης και συλλογικής διαπραγματεύσεως, ενώ παράλληλα έχουν εκδοθεί αποφάσεις που δεν λαμβάνουν υπόψη τους τις πραγματικές οικονομικές δυνατότητες των Δ.Ε.Κ.Ο.

Έχοντας τη δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στον Ο.Μ.Ε.Δ., τα σωματεία προσέρχονται στις διαπραγματεύσεις με εξαιρετικά υψηλές απαιτήσεις, θεωρώντας ότι με την τελική προσφυγή στον Ο.Μ.Ε.Δ., η διαιτησία θα τοποθετηθεί κατά μέσο όρο ανάμεσα στη διοίκηση και τους εργαζομένους, όπως και τελικά συμβαίνει τις περισσότερες φορές. Η πρακτική αυτή έχει οδηγήσει κατά καιρούς σε εξαιρετικά υψηλές αυξήσεις, ενώ με τον τρόπο αυτό έχουν αποφασιστεί πολύ ευνοϊκές παροχές, όπως αυξημένος αριθμός των ρεπό ή υψηλά εφάπαξ για τη συνταξιοδότηση.

Η συγκεκριμένη πρακτική, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, αλλά το συμφέρον των ολίγων. Και η παρούσα τροπολογία έρχεται να διορθώσει και να καλύψει τα κενά της διαδικασίας αυτής.

Κυρίες και κύριοι, το τοπίο πρέπει να αλλάξει. Νομίζω πως κάποιος από εμάς έχουν ξεχάσει ότι είμαστε Βουλευτές και όχι συνδικαλιστές. Εκεί διεκδικούσαν τα δικαιώματα και τις αυξήσεις των μισθών. Εδώ νομοθετούμε και υπερασπιζόμαστε τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και της χώρας μας. Νομοθετούμε, με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και το καλό όλης της κοινωνίας και όχι τα συμφέροντα των λίγων ομάδων, ενίοτε βολεμένων και ευνοημένων.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τους ρόλους μας και πολύ περισσότερο να ξεκαθαρίσουμε απέναντι και στην κομματική μας βάση, αλλά και στους πολίτες που μας παρακολουθούν, το

πόσο διατεθειμένοι είμαστε να σταθούμε στο πλευρό της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού σε κάθε φάση δύσκολης μεταρρύθμισης, όπως αυτή που εμπεριέχεται στο νομοσχέδιο, αλλά και στην τροπολογία για την οποία συζητούμε σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και γιατί τηρήσατε το χρόνο.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Καρατζαφέρης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, αισθάνομαι την ανάγκη να χαιρετίσω την παρουσία των δικαστών στην Αίθουσα, αλλά βεβαίως να τους πω ότι θα σας θέλαμε και σε θεσμικά θέματα μέσα στην Αίθουσα, όχι μόνον όταν προκύπτουν οικονομικά. Θα θέλαμε να σας έχουμε εδώ, όταν συζητάμε θέματα δημοκρατίας, δικαιοσύνης, η οποία τον τελευταίο καιρό όλοι γνωρίζουμε ότι έχει κάρια τραυματιστεί, να μας τονώσετε λίγο την ανάγκη εξυπηρέτησης των αναγκών της δικαιοσύνης.

Όταν σας βλέπουμε εδώ, μόνον όταν έχετε οικονομικά θέματα, αντιλαμβάνεστε ότι παγώνει λίγο η διάθεσή μας να είμαστε πιο κοντά στα θέματά σας. Ανθρώπινο είναι αυτό και θα το καταλάβετε εσείς ιδίως, οι οποίοι εν πάση περιπτώσει πάντως από την Έδρα, ενδιαφέρεστε πάρα πολύ για την ψυχολογία των ανθρώπων που έχετε απέναντί σας. Είναι τιμή για το Κοινοβούλιο να βλέπει την Ένωση Δικαστών και για θεσμικά θέματα, όχι μόνον όταν προκύπτουν οικονομικά.

Και θά ήθελα, κύριε Υπουργέ, να δούμε το θέμα, όχι με αντιπολιτευτική διάθεση, αλλά με μια διάθεση, αν θέλετε, ευρείας πολιτικής και όχι στενής πολιτικής. Ποια είναι αυτή η οικονομική πολιτική, την οποία ακολουθείτε; Θέλουμε να καταλάβουμε ποια είναι η οικονομική πολιτική να καταλάβει ο ελληνικός λαός, να καταλάβουμε εμείς τα Κόμματα. Προσπαθώ να ερμηνεύσω όλο αυτόν τον καιρό την οικονομική σας πολιτική και δεν βγάζω άκρη. Τι είναι αυτή η πολιτική, πού σκοπεύει, πού στοχεύει;

Άκουσα πριν από λίγο το συνάδελφο κ. Κουτσούκο, ο οποίος έχει τις δικές του ευαισθησίες ως παλιός συνδικαλιστής, να μιλάει για πάλη των τάξεων. Πείτε μου, λοιπόν, γιατί αυτή τη στιγμή εσείς δεν έχετε μια πολιτική ενιαία, για όλους τους εργαζομένους; Γιατί δεν τολμάτε να πάτε σε κάτι το οποίο ουδείς δεν θα μπορέσει να ψέξει; Ουδείς. Να πείτε «για ίδια εργασία, ίδια λεφτά στο δημόσιο». Απλά είναι τα πράγματα. Να υπάρχουν μόνο δύο κλίμακες, η κλίμακα του χρόνου εργασίας και των σπουδών.

Λέμε ότι ο δικαστής πρέπει να πάρει λεφτά. Ναι, να πάρει ο δικαστής λεφτά. Βεβαίως, να πάρει. Ο δάσκαλος δεν πρέπει να πάρει λεφτά; Ο γιατρός του Ε.Σ.Υ. που παίρνει για κάθε εξέταση που κάνει 6,50 ευρώ –αυτά είναι τα λεφτά που παίρνει ο γιατρός του Ε.Σ.Υ.- δεν πρέπει να πάρει λεφτά; Πρέπει να πάρει λεφτά, λοιπόν, ο γιατρός, όπως και μια σειρά άλλοι.

Άκουσα τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη να λέει για τους πιλότους των πολεμικών αεροσκαφών. Δεν πρέπει να πάρουν λεφτά; Βεβαίως και πρέπει να πάρουν λεφτά οι πιλότοι. Οι αστυνομικοί που κινδυνεύει η ζωή τους, δεν πρέπει να πάρουν λεφτά; Βεβαίως και πρέπει να πάρουν λεφτά. Γιατί, λοιπόν, δεν ξεφεύγουμε από αυτήν την αγωνία και από αυτό το πρόβλημα να δίνουμε περιστασιακά και αποσπασματικά, να δώσουμε σ' αυτόν κάτι, να δώσουμε σε εκείνον κάτι άλλο και εκείνον ο οποίος δεν έχει τον τρόπο της πίεσής και του εκβιασμού προς την Κυβέρνηση να τον αφήνουμε; Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ποια είναι η δυσκολία; Αυτά τα λεφτά ελάχιστα τα δίνει η Ελλάδα, η Ελλάδα της Νέας Δημοκρατίας, η Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ. Γιατί η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να δώσει σε όλους τους εργαζομένους στο δημόσιο τομέα περισσότερα από 1.300 ευρώ που ακούγεται στην Αίθουσα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Οι κυβερνήσεις, όμως, αυτές οι οποίες έχουν την ευθύνη, δεν μπορούν να δώσουν περισσότερα λεφτά. Γιατί η Ελλάδα είναι και πλούσιος τόπος και μπορεί να δώσει. Αυτοί την πτώχευσαν με την ανεύθυνη πολιτική τους. Εσείς ρυθμίζετε τα οικονομικά της χώρας από τη Μεταπολίτευση και μετά, και

βρίσκεται σ' αυτή τη δυστυχή κατάσταση. Και βεβαίως, δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ό,τι έκανε ο κ. Χριστοδουλάκης, κάνετε και εσείς. Ό,τι είχε κάνει ο κ. Σημίτης θα το υπογράφατε πολύ ευκόλως εσείς και ό,τι εσείς, και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα δικά σας. Δεν υπάρχει διαφορετική προσέγγιση στα πράγματα. Πιστεύετε στην ίδια πολιτική.

Εμείς λέμε και επαναλαμβάνουμε, ενιαίο μισθολόγιο σε όλους, να μην εκβιάζεστε από φορείς. Ενιαίο, λοιπόν. Πόσα χρόνια έχεις στο δημόσιο; Οκτώ χρόνια. Είτε είσαι δικαστικός είτε είσαι δάσκαλος είτε στη στατιστική υπηρεσία είτε σε άλλα υπουργεία, όπου κι αν υπηρετείς έχεις τον ίδιο μισθό. Έχεις τελειώσει πανεπιστήμιο; Τον ίδιο μισθό. Έχεις μεταπτυχιακό; Παίρνεις τον ίδιο μισθό, όπου και να είσαι. Ποια είναι η δυσκολία; Βεβαίως, να υπάρχει μια πρόνοια για εκείνους που φορούν στολή, γιατί η στολή είναι βαριά, όπως και να το κάνουμε. Και μόνο να χαϊρετάς κάθε μέρα έχει το βάρος! Αυτή είναι όλη η διαδικασία. Απλά πράγματα.

Τώρα λέτε: Όχι μόνο πάλη των τάξεων θα έχουμε, αλλά θα έχουμε και πάλη των εργαζομένων στην ίδια εταιρεία, στον ίδιο φορέα. Δηλαδή εσύ, ο παλιός, παίρνεις τρεις φορές πάνω από μένα που είμαι καινούργιος και κάνουμε την ίδια δουλειά. Εσύ που είσαι παλιός παίρνεις παραπάνω, εγώ που είμαι καινούργιος παίρνω ψίχουλα. Δεν είναι λογική αυτή! Ποια λογική τα διέπει;

Πώς έφθασε ο οδηγός, όπως έλεγε πριν άλλος συνάδελφος, να παίρνει 3.000 ευρώ; Πώς; Μόνος του; Κάποιος του τα έδωσε. Ποιος του τα έδωσε; Εσείς, οι κυβερνήσεις. Γιατί τα δώσατε; Γιατί εκεί ήταν οι «ημέτεροι» του συνδικαλιστικού κινήματος, το οποίο συνδικαλιστικό κίνημα έχει σαφώς χάσει το λόγο και το ρόλο του. Έχει γίνει κομματικό. Να εξυπηρετήσουμε τους δικούς μας, τους «ημέτερους» 3.000 ο οδηγός ή η καθαρίστρια.

Έρχεστε εσείς πάλι από την άλλη πλευρά και μοιράζετε αφειδώς λεφτά στους δικαστές. Μα, δεν μπορεί να είστε αφελείς, κύριε Υπουργέ ούτε εσείς ούτε οι συνεργάτες σας! Και πανέξυπνος είστε και ιδιαίτερα σπουδαγμένος. Δεν ξέρατε ότι εάν δώσετε λεφτά στον διοικητή μίας αρχής, μίας Δ.Ε.Κ.Ο., θα έρθει την άλλη ημέρα ο δικαστής και θα πάρει τα ίδια λεφτά; Δεν το ξέρατε αυτό; Αλλά λέτε: Θα έρθει και θα τα πάρει ο δικαστής και αφού τα πάρει ο δικαστής, θα ακολουθήσουν και οι Βουλευτές. Έτσι θα παίρνουν 10.000 ευρώ και θα είμαστε περήφανοι.

Άκουσα κάποιους εδώ να φωνάζουν και να λένε «να μην τα πάρετε!». Όχι, να συμφωνήσουμε να παίρνουν όλοι 5.000 ευρώ. Μπορούμε να συμφωνήσουμε; Όχι 10.000 ευρώ! Όχι όμως ο ένας να παίρνει 10.000 ευρώ και ο άλλος 6.000 ευρώ, οπότε δεν μπορείς να τον προλάβεις στην προεκλογική σου περιφέρεια;

Είδαμε πριν από λίγο και μία κόντρα που έγινε μεταξύ Βουλευτών μέσα στην Αίθουσα. Κύριε Τζαβάρα, ξέρετε ότι σας εκτιμώ και σας συμπαθώ ιδιαίτερα, αλλά υποπέσατε σ' ένα μεγάλο λάθος. Κάνετε έκκληση στην ελευθερία του λόγου, την οποία θέλετε να έχετε. Δεν μπορείτε να την έχετε. Απόδειξη ότι το συνάδελφό σας, κ. Μανώλης που έχει ελευθερία λόγου τον «στείλατε αδιάβαστο» και ήρθε άλλος συνάδελφός σας από τον Νομό Ηλείας, Βουλευτής μιας χρήσεως.

Έλεος! Δεν σκεφτήκατε πόσο υποτιμάτε το Βουλευτή; «Ελα εδώ εσύ που είσαι καλός και πειθνίσιος, αντί για τον άλλο που είναι άγριος!». Για ποια ελευθερία λόγου μιλάμε; Όταν ο άλλος έχει ελευθερία λόγου, του λέει: «μην περάσετε αύριο, θα σας αλλάξουμε». Αυτή είναι η δυνατότητα που παρέχει η πολιτική της αγέλης, του μαντρινιού; Αν θες να μιλήσεις, θα βγεις έξω. Αν είσαι καλό παιδί, σε θέλουμε εδώ. Έ, όχι! Αυτή δεν είναι λογική ελεύθερου βουλευόμενου ανθρώπου;

Ο βουλευόμενος άνθρωπος πρέπει να έχει ελευθερία και να τη σέβεται ο άλλος την ελευθερία του. Πρέπει να πει αυτό που θέλει και πιστεύει. Δεν κάνουμε επίκληση του άρθρου του Συντάγματος γιατί ξέρουμε –τουλάχιστον κάποιοι εξ ημών που γράφουν κάποιοι το Σύνταγμα– ότι το Σύνταγμα μιλάει για ελευθερία συνείδησης. Όμως, για ποια ελευθερία της συνείδησης μιλάμε, όταν αυτή καταπιέζεται από την κομματική πειθαρχία; «Θα σε διαγράψω, κύριε Τατούλη, εάν τολμήσεις αύριο το πρωί

να καταψηφίσεις το νομοσχέδιο!». Επομένως, ποια ελευθερία; Είστε ένα στρατευμένο Σώμα που θέλεις, δεν θέλεις, θα κάνεις αυτό που θέλει το μαντρί. Διαφορετικά, εάν δεν κάνεις αυτό που θέλουμε, θα πας σπίτι σου. Έτσι δεν κυβερνείται ο τόπος, κύριε Υπουργέ και το θέμα αυτό είναι τεράστιο!

Ο μισθός του διοικητού της Τράπεζας Ελλάδος είναι 22.000 ευρώ, δηλαδή 62% περισσότερο από τον διοικητή της Τράπεζας των Ηνωμένων Πολιτειών τηρουμένων των αναλογιών. Επαναλαμβάνω το νούμερο, κύριε Υπουργέ: 62% περισσότερο ο μισθός του διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος από τον μισθό του διοικητή της Τράπεζας των Ηνωμένων Πολιτειών! Αυτή είναι η διαφορά! Αυτή είναι πολιτική;

Εν πάση περιπτώσει, δεν έχει και πολλά πράγματα να κάνει ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος; ούτε συναλλαγματική πολιτική έχει να κάνει, ούτε νομισματική πολιτική έχει να κάνει, γιατί όλα αυτά τα έχει αναλάβει η Φρανκφούρτη. Εσείς το ξέρετε ιδιαίτερα καλά, γιατί έχετε αντιμετωπίσει τεράστια προβλήματα στο παρελθόν από την εποχή της επιτήρησης των οικονομικών μεγεθών από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βεβαίως, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα στην οικονομία, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι μία από τις μεγαλύτερες τράπεζες της Ελλάδος, στη διοίκηση της οποίας συμμετέχει και προβλεπόμενο στέλεχος της δικής σας παράταξης, κατ' επανάληψη νομάρχης, έχει εδώ και αρκετούς μήνες τεράστιο πρόβλημα ρευστότητας και εκλιπαρεί για την εγγύηση του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος να μπορέσει να πάρει στη Φρανκφούρτη να πάρει λεφτά. Θα αναλάβετε αυτή την ευθύνη;

Εκεί έχουν οδηγηθεί τα πράγματα. Τράπεζες, τις οποίες εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός, να μην έχουν ρευστότητα και οι άλλες τράπεζες να μην τους δίνουν χρήματα, όπως συμβαίνει στο τραπεζικό σύστημα, δηλαδή μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες σου δίνω και μου δίνεις πίσω. Οδηγούμεθα δηλαδή σε περίπτωση πιθανού κραχ. Και μέσα σ' αυτή την κατάσταση, η δική σας οικονομική πολιτική πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Δεν εμπιστευόμαστε αυτή την πολιτική, κύριε Υπουργέ. Και βεβαίως, αυτές τις τροπολογίες δεν μπορούμε να τις ψηφίσουμε ούτε ηθικά ούτε πολιτικά ούτε ουσιαστικά.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν. Και καλώς το Κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και τα άλλα κόμματα που έχουν τον ανάλογο αριθμό, να πάμε το βράδυ σε ονομαστική ψηφοφορία ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα πάμε. Ελάτε να ψηφίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Χαίρομαι, κύριε Βενιζέλο, που το αποδέχεστε.

Να πάμε σε ονομαστική ψηφοφορία, για να λάβει ο καθένας τις ευθύνες του και να μην αφήνουμε αυθαίρετα συμπεράσματα να βγαίνουν από τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Ο κ. Σαχινίδης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το Νομό Λάρισας, έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με πρόσχημα την επιδίωξη να εξυγιάνει τις Δ.Ε.Κ.Ο. κατέθεσε την τροπολογία για τις εργασιακές σχέσεις και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας των νεοπροσλαμβανομένων σ' αυτές, καθώς επίσης και των ήδη εργαζομένων σε ζημιωγόνες Δ.Ε.Κ.Ο.

Με την τροπολογία αυτή παρέχεται στις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. η δυνατότητα των ελεύθερων απολύσεων για τους νεοπροσλαμβανόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο. Επίσης το ύψος των αιτήσεων μισθολογικών αυξήσεων, που ήταν μέχρι τώρα το βασικό αντικείμενο των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, θα καθορίζεται πλέον για όλους τους εργαζόμενους των ελλειμματικών Δ.Ε.Κ.Ο. με απόφαση της διυπουργικής επιτροπής. Τέλος αφαιρείται το δικαίωμα στους εργαζόμενους των ελλειμματικών Δ.Ε.Κ.Ο. να προσφεύγουν μονομερώς στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας όταν ο εργοδότης αρνείται να διαπραγματευθεί μαζί τους και απαιτείται πλέον γι' αυτήν την προσφυγή και η απόφαση της επιχείρησης καθώς και η σύμφωνη γνώμη της διυπουργικής επιτροπής.

Η Κυβέρνηση με την τροπολογία αυτή επιχειρεί μια ωμή παρέμβαση στις εργασιακές σχέσεις καταθέτοντας στη Βουλή μια ρύθμιση που είναι αντισυνταγματική. Επιπρόσθετα, παραβιάζεται ο ομόφωνα ψηφισμένος ν.1876/90 περί συλλογικών διαπραγματεύσεων και η τροπολογία αυτή αντιβαίνει στον κοινωνικό χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις διεθνείς συμβάσεις εργασίας.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει το έργο αποκαθήλωσης και απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. που ξεκίνησε το 2005.

Αντί, λοιπόν, να πάρει μέτρα βελτίωσης της κατάστασης για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, όπου σε πολλές περιπτώσεις επικρατούν συνθήκες εργασιακής ζούγκλας, μεταφέρει αυτήν την εργασιακή ζούγκλα και στους εργαζόμενους των Δ.Ε.Κ.Ο.

Τι ακριβώς θέλει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Να εξισώσει τους εργαζόμενους των Δ.Ε.Κ.Ο. στο επίπεδο εργασιακής ασφάλειας και αμοιβής που απολαμβάνουν τα νεαρά παιδιά που δουλεύουν με τα μηχανάκια; Ή αυτής των εργαζομένων στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη;

Η τροπολογία αυτή αποτελεί μια νέα συνεισφορά του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στα new democracy economics. Γιατί τι μας λέει ο κ. Αλογοσκούφης με την τροπολογία αυτή; Έχει ελλείμματα μια Δ.Ε.Κ.Ο.; Τότε εξ ορισμού ευθύνονται οι εργαζόμενοι και γι' αυτό θα πρέπει να τιμωρηθούν. Θα πρέπει να τιμωρηθούν γιατί δεν αμείβονται με 600 έως 700 ευρώ όπως πιστεύει ο κ. Αλογοσκούφης ότι θα έπρεπε να αμείβονται οι εργαζόμενοι, αλλά με πολύ περισσότερα. Και φρόντισε να μας δώσει μισθολογικά στοιχεία ευελπιστώντας ότι ο κοινωνικός αυτοματισμός θα βοηθήσει την Κυβέρνηση να ξεπεράσει τα προβλήματα που προκαλεί με τις επιλογές της. Και αυτές τις μισθολογικές παρεκκλίσεις ο κύριος Υπουργός δεν τις ανέχεται. Είναι οπαδός της εξίσωσης προς το χαμηλότερο δυνατό επίπεδο, γνήσιο πνευματικό παιδί της σχολής των new classical macroeconomics και των οικονομικών της προσφοράς. Σχολές τις οποίες με συνέπεια υπηρέτησε ως οικονομικός ερευνητής.

Κύριε Υπουργέ, σας προκαλώ και σας προσκαλώ να μας δώσετε και τους μισθούς όλων των «γαλάζιων» προέδρων ή διοικητών ή διευθυνόντων που έχετε διορίσει, αλλά και των συμβούλων τους και όλων των «γαλάζιων» στελεχών με τους οποίους έχουν φορτωθεί όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Και να συμπεριλάβετε το σύνολο των αποδοχών τους με τα μπόνους, τα stock options και οτιδήποτε άλλο, ακόμη και τις αμοιβές κάτω από το τραπέζι, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να γίνονται και μέσα από τρίτες χώρες όπου υπάρχουν θυγατρικές και να μην φαίνονται στα επίσημα στοιχεία των εταιρειών. Γιατί υπάρχουν και τέτοιες αμοιβές, οι οποίες δεν φαίνονται, έρχονται από τρίτες χώρες. Έτσι να δούμε επιτέλους ποιοι πραγματικά ευθύνονται για τα ελλείμματα.

Πιστεύω ότι στόχος σας δεν είναι η εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. Γιατί εάν αυτό επιθυμούσατε, τότε στην τροπολογία αυτή θα έπρεπε να υπάρχει πρόβλεψη μείωσης των αμοιβών όσων στελεχών δεν παρουσιάζουν αποτελέσματα που να συμβαδίζουν με τους στόχους που τέθηκαν για τις επιχειρήσεις που διοικούν.

Και για να μην παρεξηγηθώ, δεν προτείνω να τους μειωθούν οι αμοιβές κάθε φορά που η επιχείρηση εμφανίζει ελλείμματα, αλλά όταν δεν πετυχαίνουν τους στόχους που έχουν τεθεί. Γιατί εκ των πραγμάτων θεωρώ ότι κάποιες Δ.Ε.Κ.Ο. θα είναι πάντοτε ελλειμματικές, κάποιες Δ.Ε.Κ.Ο. που επιτελούν κοινωνικό έργο και που η τιμή στην οποία προσφέρουν τις υπηρεσίες δεν καλύπτει το κόστος, θα είναι ελλειμματικές και έτσι πρέπει να είναι.

Τα λεωφορεία είναι προφανές ότι δεν μπορεί να έχουν κέρδη, εκτός αν ανεβάσεις την τιμή του εισιτηρίου πολύ ψηλά. Εάν θέλεις να κρατάς μία τιμή εισιτηρίου σ' ένα χαμηλό επίπεδο για να βοηθάς τα κοινωνικά στρώματα που χρησιμοποιούν τις αστικές συγκοινωνίες, εκεί είσαι αναγκασμένος να έχεις ελλείμματα.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι να έχεις όσο το δυνατόν λιγότε-

ρα ελλείμματα. Και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχει αποδείξει στο παρελθόν κατά τη διάρκεια της κυβερνητικής του θητείας ότι ήξερε πώς να παίρνει Δ.Ε.Κ.Ο. και ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο. και να τις κάνει κερδοφόρες. Και έχει αποδείξει πως μπορείς μ' ένα σωστό νομοθετικό πλαίσιο να βάλεις μέσα στη λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο., ακόμα και των ελλειμματικών, κανόνες, διοικήσεις, διαδικασίες έτσι ώστε να υπάρχει μία πιο σωστή διαχείριση. Αλλά όταν έχεις μία πελατειακή λογική διαχείρισης των Δ.Ε.Κ.Ο., όταν διοικητές και σύμβουλοι γίνονται φίλοι, κομματικά στελέχη, κουμπάροι και τα συναφή, είναι προφανές ότι δεν μπορείς να κάνεις το συμμάζεμα που χρειάζεται στις Δ.Ε.Κ.Ο. Γιατί τι άλλο από αποτυχία είναι η εξέλιξη στα οικονομικά των Δ.Ε.Κ.Ο. από το 2004 μέχρι σήμερα;

Χθες η συνάδελφός μου η κ. Χριστοφιλοπούλου κατέθεσε έναν πίνακα, στον οποίο φαίνεται ότι η μόνη υπεύθυνη γι' αυτήν τη μεγάλη διόγκωση των χρεών στις Δ.Ε.Κ.Ο., σε ποσοστό μάλιστα της τάξης του 90% κατά την τελευταία τετραετία είναι η κακοδιοίκηση, είναι η κακοδιαχείριση των διοικήσεων που διορίστηκαν από τη Νέα Δημοκρατία.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της εξυγίανσης τα οποία πετύχατε από το 2004 που ήσαστε στην εξουσία. Και για να αναφέρουμε συγκεκριμένα νούμερα το 2003 το συνολικό έλλειμμα των Δ.Ε.Κ.Ο. που εμπίπτουν στην τροπολογία είναι 784.000.000. Με βάση τα δικά σας στοιχεία που δίνετε στις εξηγητικές εκθέσεις των προϋπολογισμών το έλλειμμα αυτό το 2007 ήταν 1.406.000.000 και το 2008 στοχεύετε να μην ξεπεράσει, σύμφωνα με τις δικές σας πάλι εκτιμήσεις το 1.489.000.000.

Αυτά είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα συσσωρευμένα χρέη τα οποία υπερδιπλασιάσατε και τώρα έρχεστε να τα φορτώσετε στους εργαζόμενους.

Έφυγε ο κ. Αλογοσκούφης, αλλά θα ήθελα να του πω ότι δεν φταίνε οι εργαζόμενοι αλλά οι πολιτικές του και οι ιδεοληψίες που τον έχουν κατευθύνει όλα αυτά τα χρόνια. Και τώρα που βλέπει το σκάφος να βυθίζεται, απλώνει το χέρι του προς το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ζητά να συνεργαστεί προκειμένου να το συμπαράσσει. Όχι κύριε Αλογοσκούφη τώρα που η κρίση πλέον αρχίζει και ξεδιπλώνεται και διαχέεται σε όλη τη χώρα και αγγίζει όλους τους πολίτες, αυτό το πικρό ποτήρι θα το πιείτε μόνος σας. Εμείς, στην πορεία αυτή σας ευχόμαστε καλό ταξίδι!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι τροπολογίες που συζητούμε σήμερα, έτσι όπως εισάγονται κατά τρόπο παράλληλο, είναι δυστυχώς η απόδειξη της ακραίας συντεχνιακής, παραγοντικής και παλαιοκομματικής λογικής της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή και του κ. Αλογοσκούφη.

Πώς αντιλαμβάνονται την κοινωνία; Την κοινωνία την αντιλαμβάνονται ως ένα άθροισμα πελατειακών σχέσεων, προνομίων και ο ρόλος της Κυβέρνησης συνίσταται κατά την αντίληψή τους στη διευθέτηση αυτών των προνομίων. Η κοινωνία όμως ασφυκτιά, θέλει άλλου τύπου αντιμετώπιση. Θέλει πια διαφάνεια, θέλει θεσμικούς, απροσωπώληπτους κανόνες, θέλει ασφάλεια. Γιατί μπορεί πολλοί να βολεύονται στις παλιές λογικές, αλλά αντιλαμβάνονται ότι τώρα όλα αυτά τα σχήματα έχουν φτάσει στα όριά τους. Δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις νέες προκλήσεις, τις νέες οικονομικές κρίσεις, τις νέες αξιώσεις του ανταγωνισμού.

Η Κυβέρνηση ταπεινώνει σήμερα το Δικαστικό Σώμα. Και χαίρομαι γιατί είναι εκπρόσωποι των δικαστικών ενώσεων εδώ στην Αίθουσα του Βουλευτηρίου.

Πράγματι χρειάζεται ένα νέο μισθολόγιο για τους δικαστικούς λειτουργούς. Ο ίδιος ο Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. τάχθηκε υπέρ της ανάγκης να ψηφιστεί ένα νέο μισθολόγιο, μιλώντας σε συνέδριο δικαστικής ένωσης. Αλλά πώς εισάγεται στη Βουλή και ψηφίζεται και πώς εξηγείται στα μάτια του ελληνικού λαού ένα νέο δικαστικό μισθολόγιο; Όταν συμπιέζεται ανάμεσα στην

κατάργηση του αυτοδιοίκητου και την τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο., που είναι μια απόδειξη της σκληρής ιδεολογικής αυταρχικής αντίληψης της Νέας Δημοκρατίας και της Κυβέρνησής της; Θα έπρεπε να έχουμε ένα αυτοτελές νομοσχέδιο μαζί με εγγυήσεις για τη δικαστική ανεξαρτησία. Ενώ τώρα έχουμε μία εμβόλιμη διάταξη σε ένα νομοσχέδιο, όπου βλέπουμε έναν ανώτατο εισαγγελικό λειτουργό, που θα προεδρεύει της επιτροπής για το ξέπλυμα, να ταπεινώνεται μέσα από τους δαιδάλους των ρυθμίσεων που εισηγάται η Κυβέρνηση στη Βουλή και δυστυχώς ψηφίστηκαν στην πρωινή συνεδρίαση.

Εμείς είμαστε υπέρ ενός δικαστικού μισθολογίου. Θα θέλαμε να ψηφίσουμε αυτό το νέο μισθολόγιο. Πρέπει οι αμοιβές των δικαστών να είναι ανάλογες προς το λειτουργήμα τους, όπως προβλέπει ρητά το Σύνταγμα και όπως επιβάλλει η ίδια η λογική του κράτους δικαίου -γιατί δεν είμαστε μόνο δημοκρατικό, είμαστε και δικαιοκρατικό πολίτευμα- αλλά δεν μπορούμε να ψηφίσουμε μια τροπολογία που εισάγεται σε άσχετο νομοσχέδιο και μέσα απ' αυτές τις πολιτικές σκοπιμότητες, μετά ακριβώς από την έντονη συζήτηση της προηγούμενης εβδομάδας για το αυτοδιοίκητο και προκειμένου να λειτουργήσει ως αντιπερισπασμός σε σχέση με τα όσα ειπώθηκαν για τον κ. Ζορμπά και τη σχέση του με τις εισαγγελικές αρχές.

Πρέπει, επίσης, να διευκρινίσω εδώ ότι αυτό το νέο μισθολόγιο δεν πρέπει να ψηφιστεί σε εκτέλεση κάποιας δικαστικής απόφασης, επειδή υπάρχει ήδηθεν δεδικασμένο. Δεν υπάρχει δεδικασμένο. Η μία απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου για τις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών, δηλαδή του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 που αλλάζει η σύνθεσή του για να δικάσει αποδοχές δικαστών, πράγματι απεδέχθη αίτηση δικαστού που προσέφυγε, αλλά νεότερη κατ' αριθμό απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου υπό την Προεδρία του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας απέρριψε με αντίθετο σκεπτικό κατά πλειοψηφία αίτηση άλλου δικαστικού λειτουργού. Άρα, δεν υπάρχει δεδικασμένο. Δεν φταίει το λεγόμενο Μισθοδικείο, το οποίο ψηφίστηκε με ευρύτατη πλειοψηφία στην Αναθεώρηση του 2001. Πρέπει ο νομοθέτης να ψηφίσει με θεσμικά κριτήρια ένα νέο μισθολόγιο. Και κακώς διεξάγεται στην Αίθουσα αυτή η αυτοταπεινωτική συζήτηση για την αποζημίωση των Βουλευτών. Τα θέματα της βουλευτικής αποζημίωσης αφορούν τη λειτουργία της Βουλής, ρυθμίζονται με ειδικές κανονιστικές αποφάσεις της Ολομέλειας, συνιστούν στην πραγματικότητα τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής γιατί επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό της και θα έπρεπε να συζητούνται αυτοτελώς. Είναι επίσης ανακριβές ότι υπάρχει κάποιος αυτοματισμός, ότι σύμφωνα με το Ζ' ψήφισμα της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής οτιδήποτε ισχύει για τους δικαστές, επεκτείνεται αυτομάτως και στους Βουλευτές. Δεν ισχύει αυτό. Πρέπει να μεσολαβήσει απόφαση της Ολομέλειας κανονιστικού χαρακτήρα. Και ο νομοθέτης μπορεί να τροποποιήσει και να καταργήσει, σύμφωνα με το άρθρο 111 παράγραφος 2 του Συντάγματος, το Ζ' ψήφισμα, αλλά με μία ρύθμιση που θα είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα. Άρα, θα σέβεται την αρχή της αναλογικής ισότητας και την αρχή της διάκρισης των εξουσιών. Υπάρχει σωρεία δικαστικών αποφάσεων που επικαλείται για τα θέματα αυτά, για τους δικαστές, την αρχή της διάκρισης των εξουσιών και την αρχή της ισοτιμίας των εξουσιών. Δεν πιστεύω προσωπικά ότι είναι ισότιμες οι εξουσίες. Γιατί, για παράδειγμα, η εκτελεστική εξουσία υποτάσσεται στη νομοθετική και εξαρτάται από την εμπιστοσύνη της. Και η δικαστική υποτάσσεται στη νομοθετική, γιατί εκτελεί τους νόμους, υπό την αίρεση της συνταγματικότητας. Γι' αυτό και πολλοί θεωρητικοί του δικαίου θεωρούν ότι υπάρχει διπλή απλώς και όχι τριπλή διάκριση ανάμεσα στη νομοθετική εξουσία και την εκτελεστική, στην οποία συμπεριλαμβάνεται, σύμφωνα με την αντίληψη αυτή, και η δικαστική ως εκτελεστική του νόμου.

Αν τα δικαστήρια, λοιπόν, έχουν τη δική τους νομολογία, εμείς πρέπει να σεβόμαστε την νομολογία αυτή, αλλά να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό, του οποίου είμαστε εντολοδόχοι και υπηρέτες, ότι μια βασική διάταξη του Ζ' Ψηφίσματος της πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας στην πρώτη μεταδικτατορική Βουλή λέει ότι η αποζημίωση των Βουλευτών χωρίζεται σε

δύο μέρη: η μισή αφορά έξοδα διαβίωσης και η μισή δαπάνες άσκησης του λειτουργήματος. Και να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό ότι για τις δαπάνες διαβίωσης του Βουλευτή, η αποζημίωση είναι πάρα πολύ μικρή, αλλά υπάρχουν δαπάνες άσκησης του λειτουργήματος στο όνομα του λαού και χάριν του πολίτη. Να μην ντρεπόμαστε να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό ότι ο Βουλευτής πρέπει να περιβάλλεται από εγγυήσεις για να είναι ανεξάρτητος, για να είναι επαρκής, να είναι έντιμος, να είναι αξιοπιστός, να είναι αποτελεσματικός, να είναι μαχητικός.

Έρχομαι τώρα στην περιβόητη τροπολογία των Δ.Ε.Κ.Ο.. Ακόμη περιμένω, από το πρωί, την απάντηση του κ. Αλογοσκούφη ως προς τα οικονομικά αποτελέσματα του πρώτου μπαράζ, της πρώτης νομοθετικής επίθεσης, κατά των εργασιακών δικαιωμάτων στον ιδιωτικό τομέα και στις Δ.Ε.Κ.Ο. και ιδίως της πρώτης επίθεσης κατά των νέων εργαζομένων του 2005. Επηρεάστηκαν σε τίποτε τα οικονομικά αποτελέσματα των Δ.Ε.Κ.Ο. λόγω των ρυθμίσεων αυτών;

Επί των ημερών του Π.Α.Σ.Ο.Κ, όταν ήταν Υπουργός Μεταφορών ο κ. Βερελής, είχε υπογραφεί μια πολύ αυστηρή συλλογική σύμβαση στην Ολυμπιακή Αεροπορία. Ήρθε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τις δικές της διοικήσεις και αύξησε υπέρμετρα τις αμοιβές. Στον Ο.Σ.Ε., που είναι το αγαπημένο παράδειγμα του κ. Αλογοσκούφη, το 2003 υπηρετούσαν εννιά χιλιάδες πενήντα εργαζόμενοι. Το 2007 υπηρετούσαν επτά χιλιάδες εκατόν πενήντα εργαζόμενοι. Το σύνολο των δαπανών μισθοδοσίας το 2003 ήταν 291.000.000. Το 2007 ήταν 399,1 εκατομμύρια. Γιατί; Διότι λένε ψέματα και υποκρίνονται.

Εάν θέλει η Κυβέρνηση να βοηθήσει τον πολίτη, ο οποίος αντιπαθεί πολλά προνόμια των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. και πολλές κακές συμπεριφορές, αυταρχικές, συντεχνιακές, κρατικιστικές με την παλαιά έννοια του όρου, εάν θέλει να μιλήσει στον πολίτη, ας μειώσει τα τιμολόγια των Δ.Ε.Κ.Ο. για να στηρίξει τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα τώρα που έχουμε τη διεθνή και την εγχώρια οικονομική και άρα την εισοδηματική κρίση. Ας ελέγξει τους διοικητές που συνάπτουν τις συμβάσεις και δίνουν λεφτά κάτω από το τραπέζι με τη μορφή μπόνους ή πλασματικών υπερωριών.

Είναι δυνατόν, όμως, να έρχεται και με αυτά τα πλαστά και εικονικά επιχειρήματα με τα οποία θέλει να κεντρίσει το ενδιαφέρον των πολιτών που θέλουν να πιαστούν από κάπου, που θέλουν μια απάντηση στην αγωνία τους, να τινάζει στον αέρα το συλλογικό εργατικό δίκαιο, τις εγγυήσεις των εργαζομένων; Πού; Στον ιδιωτικό τομέα, γιατί ο εργαζόμενος στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ούτως ή άλλως θα βρει το δίκιο του εάν όχι συνδικαλιστικά, δικαστικά.

Μπορεί να υπερβεί ο κ. Αλογοσκούφης το άρθρο 22, παράγραφος 1, όχι παράγραφος 2 του Συντάγματος, που μας λέει ότι ο εργαζόμενος δικαιούται ίσης αμοιβής για ίσης αξίας παρεχόμενη εργασία; Είναι ποτέ δυνατόν να θεωρηθεί ότι ο νέος εργαζόμενος στην ίδια επιχείρηση, στον ίδιο εργασιακό χώρο, στο ίδιο πόστο, δεν παρέχει ίσης αξίας εργασίας με τον παλιότερο εργαζόμενο;

Αλλά το πιο προκλητικό είναι να έρχεται η Νέα Δημοκρατία και να λέει ναι, υπάρχουν προνόμια στις Δ.Ε.Κ.Ο., ναι, υπάρχουν αδικαιολόγητα υψηλές αμοιβές, δεν τις θίγουμε, θίγουμε αυτούς που μπαίνουν στις Δ.Ε.Κ.Ο. μέσω του Α.Σ.Ε.Π., γιατί οι νέοι εργαζόμενοι υποχρεωτικά προσλαμβάνονται με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες μέσω του Α.Σ.Ε.Π. κατά το άρθρο 103 του Συντάγματος.

Τι λέει, λοιπόν, τώρα η Κυβέρνηση; «Συμβιβάζομαι με τα προνόμια των παλιών και τιμωρώ τα νέα παιδιά που αγωνίζονται να βρουν μια θέση στον ήλιο μέσω του Α.Σ.Ε.Π.». Μα, αυτό είναι σκάνδαλο κοινωνικό, είναι πρόκληση. Είναι τροπή να το λέτε αυτό στις οικογένειες. Αγωνίζονται για τα παιδιά τους να βρουν μια δουλειά. Ζουν με το άγχος της ανεργίας, με το άγχος της αξιοποίησης διπλωμάτων και δεξιοτήτων και τους λέτε ότι «θα τιμωρήσουμε τους νέους, επειδή έχουν αδικαιολόγητα προνόμια οι παλαιοί».

Χτυπήστε τα προνόμια, χτυπήστε τα κυκλώματα, αλλάξτε διοικήσεις, συγκρουστείτε με συνδικαλιστικές ηγεσίες. Αλλά μην αδικείτε τους νέους ανθρώπους.

Εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα απόγνωσης της νέας γενιάς. Εδώ οι νέοι άνθρωποι, αυτοί που τελειώνουν το λύκειο, αγωνίζονται να μπουν στο πανεπιστήμιο, αυτοί που έχουν τελειώσει τις μεταπτυχιακές σπουδές, οι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος δεν έχουν πού να πάνε και τι να πουν.

Και τι τους λέτε; Ότι εσείς θα είστε εκτός προστασίας, εκτός Συντάγματος. Ευτυχώς υπάρχει η δικαστική εξουσία, ευτυχώς υπάρχει το άρθρο 22, παράγραφος 1, ευτυχώς υπάρχει η δυνατότητα να προσφύγουν, για να πάρουν αυτά που τους στερείτε.

Αλλά δεν το κάνετε αυτό για κάποιον οικονομικό ή αναπτυξιακό λόγο. Το κάνετε γιατί δήθεν θέλετε να δείξετε πυγμή. Μα, πού δείχνετε πυγμή; Στον άνεργο, στον εργαζόμενο, στο νέο άνθρωπο που ψάχνει να βρει το μέλλον του; Εκεί θα κάνετε επίδειξη κοινωνικής και πολιτικής πυγμής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Βενιζέλο, παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ... και νεοφιλελευθερισμού, ρητορείας και υστερίας;

Έχετε εφοδιάσει τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας με μια επιχειρηματολογία – λυπάμαι που το λέω – στερεότυπη και πανομοιότυπη και τους εκθέτετε και αυτούς, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι να απολογηθούν στους εκλογείς τους.

Γιατί ο νέος εργαζόμενος, ο νέος άνεργος, η γενιά των 500 ευρώ, ο αιχμάλωτος των προγραμμάτων «STAGE» δεν είναι ούτε Νέα Δημοκρατία, ούτε ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε Κ.Κ.Ε., ούτε Συνασπισμός, ούτε ΛΑ.Ο.Σ.. Είναι ένα παιδί της πατρίδας, που πρέπει να το προστατεύσουμε, να το τιμήσουμε, να του δώσουμε εγγυήσεις και προοπτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό δεν το κάνετε. Αντιθέτως προκαλείτε και στην πραγματικότητα επιβεβαιώνετε και διογκώνετε το πολιτικό σας αδιέξοδο. Δεν έχετε νομιμοποίηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ... δεν έχετε έμπνευση, δεν έχετε σθένος, δεν έχετε ρυθμό, δεν έχετε ικανότητα να κυβερνήσετε τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Παναγιώτوپουλε, θέλετε το λόγο;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ελάτε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συζητούμενες δύο τροπολογίες είναι όντως πολύ σημαντικές. Είναι πολύ σημαντικές όχι μόνο ως προς το περιεχόμενό τους, αλλά και ως προς το γεγονός ότι η συζήτησή τους συνιστά ανοιχτή πρόκληση προς όλες τις πλευρές του Εθνικού Κοινοβουλίου να πάρουν θέση. Η Νέα Δημοκρατία με υπεύθυνο τρόπο παίρνει θέση. Και λέει τα πράγματα ξεκάθαρα, προς όλες τις κατευθύνσεις.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τους δικαστές, θέλω να τονίσω ότι σε αντιδιαστολή με τα όσα λέγονται και εκστομίζονται από άλλα ηγετικά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βεβαίως σε αντιδιαστολή με τα όσα λέει κατά καιρούς και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιώργος Παπανδρέου, ο κ. Βενιζέλος δεν παρακολούθησε την πεπατημένη της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο αντιδικαστικό μένος με το οποίο εκφράζεται τον τελευταίο καιρό.

Ουδέποτε από κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η δικαιοσύνη και οι λειτουργοί της και μάλιστα στα ανώτατα κλιμάκια είχαν δεχθεί τέτοιους μύδρους και τέτοιες απειλές, όπως αυτές που εκτοξεύονται τον τελευταίο καιρό, τόσο από τον Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και από μέλη της ηγετικής ομάδας του Κινήματος.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κρίνει τη δικαιοσύνη κατά το δοκούν. Όταν οι αποφάσεις της δικαιοσύνης κρίνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν συμφέρουν το ίδιο, δεν συμβαδίζουν με τα κομματικά κελεύσματα και τα συμφέροντα της Χαριλάου Τρικούπη, τότε η δικαιοσύνη, οι εισαγγελείς είναι στο πυρ το εξώτερον. Όταν η δικαιοσύνη ασκεί δίωξη για το θέμα του Ο.Τ.Ε., για παράδειγμα, για το

θέμα δηλαδή της εξαγοράς της αλυσίδας «ΓΕΡΜΑΝΟΣ» από την «COSMOTE», που περιλαμβάνει και τον κ. Βουρλούμη, τον κ. Μαρτινόπουλο, εκεί ξαφνικά αλλάζει το κλίμα και ακούμε ύμνους υπέρ της δικαιοσύνης.

Σε μια ευνομούμενη δημοκρατική χώρα δικαιοσύνη αλά καρτ δεν υπάρχει, δικαιοσύνη κατ' επιλογήν δεν μπορεί να λειτουργεί. Βεβαίως όλοι κρίνονται και όλοι αξιολογούνται στις δημοκρατικές κοινωνίες. Η αξιολόγηση και η κρίση πρέπει να είναι ενιαία και τα κριτήρια ευδιάκριτα και σεβαστά απ' όλους.

Το επισημαίνω αυτό, διότι μετά από την ανάπαυλα των διακοπών προβλέπω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νέο πογκρόμ σε βάρος των δικαστών. Και όλα αυτά λέγονται σ' αυτήν την Αίθουσα, τη στιγμή που γνωρίζουν τόσο η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –μιλάω για τον Πρόεδρό του– όσο και τα υπόλοιπα μέλη της ηγετικής ομάδας ότι είναι τέτοιες ακριβώς οι υποχρεώσεις του Σώματος των δικαστών και των εισαγγελέων, που δεν μπορούν και δεν πρέπει να απαντούν –αλίμονο, εάν φθάναμε σ' αυτό το σημείο!– σε επιθέσεις που γίνονται εναντίον της δικαιοσύνης και του θεσμού της δικαιοσύνης. Πόσες φορές δεν έχει δεχθεί επιθέσεις, εντός και εκτός του Εθνικού Κοινοβουλίου, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο κ. Σανιδάς; Πώς θα προστατεύσει τον εαυτό του; Σ' αυτό το σημείο έχουμε φθάσει, διότι, όπως είπαμε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει μια τελείως διαφορετική αντίληψη για τη λειτουργία της δικαιοσύνης, μια τελείως διαφορετική αντίληψη για τη διάκριση των εξουσιών και τις σχέσεις της μιας εξουσίας με την άλλη.

Φθάνουμε τώρα στο θέμα των μισθών. Βεβαίως, υπάρχουν πολλές κοινωνικές κατηγορίες του ελληνικού πληθυσμού που πρέπει να αμειφθούν περισσότερο. Επώθηκε για τους γιατρούς του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Βεβαίως. Επώθηκε για τους δασκάλους και τους καθηγητές. Βεβαίως. Και δεν είναι οι μόνες κατηγορίες. Επώθηκε για τους ενστόλους, για τους άνδρες και τις γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων. Ασφαλώς.

Πρέπει, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση να εξηγήουμε το πώς και το γιατί και να ξεκαθαρίσουμε ότι θα είναι διαρκής η προσπάθεια του πολιτικού κόσμου σε κάθε φάση του δημόσιου βίου, για να εξυγιαίνονται τα δημοσιονομικά πράγματα της χώρας και να μπορούν να εξασφαλίζονται οι απαραίτητοι πόροι, ώστε με τρόπο γενναίο να παρέχονται οι οφειλόμενες ενισχύσεις στις συγκεκριμένες κατηγορίες του πληθυσμού, οι οποίες υποφέρουν, έχουν προβλήματα και προσφέρουν περισσότερα απ' αυτά με τα οποία αμείβονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν παραδεχόμαστε την αλήθεια; Γιατί δεν παραδεχόμαστε ότι υπήρξε απόφαση του Μισθοδικείου για το θέμα των δικαστών; Γιατί δεν παραδεχόμαστε ότι οι δικαστές έχουν να πάρουν αύξηση εδώ και μια δεκαετία; Αυτή είναι η αλήθεια.

Αυξήσεις στους δικαστές έδωσε και ο αείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου, επί των κυβερνήσεων της Ενώσεως Κέντρου και καλά έκανε. Ο δικαστής, για να έχει την ευθυκρισία, την ανεξαρτησία, πρέπει να μπορεί να διατηρεί την προσωπική του αξιοπρέπεια. Ασφαλώς και αυτό δεν πρέπει να προκαλεί. Ασφαλώς. Γι' αυτό λέμε ότι ο αγώνας για την ενίσχυση αυτών που αμείβονται σε υποδεέστερο βαθμό και κλιμάκιο από την προσφορά τους πρέπει να είναι διαρκής. Και έχουμε ανοιχτά θέματα. Ανέφερα πριν ορισμένες κατηγορίες, των οποίων η αμοιβή υπολείπεται κατά πολύ της προσφοράς τους στην κοινωνία, στον ελληνικό λαό και στο δημόσιο. Όμως, δεν είναι δυνατόν να γίνεται όλη αυτή η φασαρία και να ακολουθούνται άλλα μέτρα και άλλα σταθμά, για να κρίνεται η κατάσταση στο χώρο των Δ.Ε.Κ.Ο.

Πριν πάω όμως εκεί, θα κάνω μια μικρή παρένθεση για τους Βουλευτές. Είναι πολύ της μόδας τα τελευταία χρόνια και από μερίδα των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας και από μερίδα των ισχυρών του οικονομικού βίου της χώρας αμέσως ή εμμέσως, ευθέως ή εκ του πλαγίου λόγου, να ελεεινολογούνται οι Βουλευτές. Εάν κάποιος, κυρίες και κύριοι, θέλει να κλείσει η Βουλή και να μην υπάρχουν Βουλευτές, να έχει το θάρρος να έρθει να το πει και να το υποστηρίξει.

Η δημοκρατία και ο κοινοβουλευτισμός έχουν το κόστος

τους, το οποίο πρέπει να είναι λελογισμένο. Δεν πρέπει να φθάνει σε υπερβολές και πρέπει να παρακολουθεί το γενικότερο επίπεδο διαβίωσης του Έλληνα και τη Ελληνίδα. Από τα σπλάχνα του ελληνικού λαού έρχονται εδώ ως εντολές του, με εντολοδόχο. Ως εντολοδόχοι του ελληνικού λαού με εντολέα τον ελληνικό λαό έρχονται οι τριακόσιοι της Βουλής των Ελλήνων. Αυτά που αφορούν την υπόσταση, τη λειτουργία, τις αμοιβές, τα έξοδα και τις υποχρεώσεις του Έλληνα και της Ελληνίδας Βουλευτού δεν πρέπει να συζητούνται παρεμπιπτόντως στη Βουλή ή πλαγίως ή να μπαίνουν σε διαδικασίες, όπου θα κλείνουμε το μάτι ο ένας στον άλλον, δηλαδή σε διαδικασίες κουτοπόνηρης λογικής. Πρέπει να βρούμε όλοι το θάρρος να κοιτάξουμε τον ελληνικό λαό κατάματα και να συζητήσουμε για τα πραγματικά ζητήματα λειτουργίας της δημοκρατίας, που έχει και το κόστος της και τα δικαιώματά της και τις υποχρεώσεις της.

Σήμερα εάν η πολιτική γνωρίζει ορισμένες από τις χειρότερες μέρες της, αυτό δεν οφείλεται μόνο στα αιτήματα της καθάρσεως και της αυτοκαθάρσεως για τα οποία μιλάμε και τα εννοούμε, οι περισσότεροι τουλάχιστον εδώ μέσα, οφείλεται στο γεγονός ότι ο τελευταίος κρατικός αξιωματούχος όλων των κυβερνήσεων, ελεεινολογεί τον Έλληνα Βουλευτή και την Ελληνίδα. Βλέπουμε τυχαράστους διορισμένους από τις εκάστοτε κυβερνήσεις που δεν υφίστανται τη δοκιμασία του ελληνικού λαού γιατί δεν μπαίνουν στη δοκιμασία της ψήφου του ελληνικού λαού, τους βλέπουμε να έχουν το Βουλευτή έξω στον προθάλαμο της εξουσίας, όπου μινιφορούσες γραμματείες είναι εκείνες που θα κρίνουν αν θα περάσει, τότε θα περάσει και αν θα εισακουστεί! Αυτή είναι η αλήθεια. Και είναι μια διαχρονική αλήθεια. Και πρέπει να έχουμε το θάρρος να το πούμε. Και επειδή η πολιτική είναι διαχείριση και των συμβόλων, θα πρέπει όσοι πιστεύουν στον κοινοβουλευτισμό και όσοι επιλέγουν να ζήσουν στην Ελλάδα με καθεστώς αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, να έχουμε το θάρρος να ανοίξουμε το θέμα του περιοχόμενου της ποιότητας και της λειτουργίας του πολιτεύματος. Και όπως σας είπα, είναι δικαίωμα κάποιων και τους αναγνωρίζουμε, εάν πιστεύουν ότι πρέπει να κλείσει η Βουλή να το πουν, ναβάλουμε λουκέτο. Εάν όμως η Βουλή, πρέπει να λειτουργεί, αν πρέπει να έχουμε ως εντολοδόχοι του ελληνικού λαού, που είναι ο εντολέας μας, θα πρέπει ναβάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Δικαιώματα και υποχρεώσεις. Συνεπείς στα δικαιώματα, συνεπείς και στις υποχρεώσεις. Οι άλλες οι κουτοπόνηρες λογικές εμένα δεν με βρίσκουν σύμφωνο. Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να έχουμε το θάρρος και οι δικαστές να πάρουν τις αυξήσεις τους και να ξεκαθαρίσουμε τι θα γίνει με τους Βουλευτές. Και στη συνέχεια να συνομολογήσουμε όλοι ποιες είναι οι υποχρεώσεις του πολιτικού συστήματος απέναντι και στο γιατρό του Ε.Σ.Υ. που υποαμβιβείται, απέναντι στον εκπαιδευτικό, στο δάσκαλο, στον καθηγητή, απέναντι στο ένστολο στέλεχος των Σωμάτων Ασφαλείας ή των Ενόπλων Δυνάμεων, απέναντι στον Έλληνα εκείνο που ξεκινάει την καριέρα του με πολλαπλά προσόντα, πτυχία και μεταπτυχιακά και αμβιβείται με 700 και 800 ευρώ που τον θυμήθηκαν τώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χύνοντας κροκοδείλια δάκρυα, τώρα που βρίσκονται στην Αντιπολίτευση.

Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας, για να κλείσω. Στο θέμα των Δ.Ε.Κ.Ο. περισσεύει η υποκρισία.

Είναι γνωστό πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βαδίζοντας προς την εξουσία χρησιμοποίησε τις Δ.Ε.Κ.Ο. Εφαλτήριο για την κατάληψη της εξουσίας. Οι ισχυροί θύλακοι και οι κομματικοί καταδρομείς των πράσινων κλαδικών. Τα ζήσαμε την εποχή του κ. Μπάκουλη και τόσων άλλων μεγάλων συνδικαλιστών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που δεν δίσταζαν να βυθίζουν τη χώρα στο σκοτάδι κατεβάζοντας το διακόπτη, όταν τα χειρουργεία του Ε.Σ.Υ. δεν μπορούσαν να τροφοδοτούνται τότε ακόμη όλα από γεννήτριες ηλεκτρικού ρεύματος επικουρικά, με αποτέλεσμα να δοκιμάσει η χώρα αυτήν τη δύσκολη περίοδο αλλά να δοκιμαστεί και η αξιοπιστία και η ηθική νομιμοποίηση του συνδικαλισμού.

Δεν έχω τίποτα σε βάρος του συνδικαλισμού. Ο ελεύθερος και ακηδεμόνευτος συνδικαλισμός αποτελεί ένα από τα βάθρα της δημοκρατίας, αλλά δεν ασκήθηκε και δεν ασκείται σ' αυτήν

τη μορφή στη μεγάλη του πλειοψηφία στο χώρο των Δ.Ε.Κ.Ο. σήμερα.

Η Κυβέρνηση παρουσίασε ορισμένα από τα στοιχεία τα οποία νομίζω δεν δικαιούται κανείς συνάδελφος να αμφισβητήσει. Αλαλούμ στο επίπεδο της μισθοδοσίας, αλαλούμ στο πεδίο των μισθολογικών καταστάσεων.

Αυτή η εικόνα πιστεύετε ότι σας κολακεύει; Αυτή η εικόνα δημιουργήθηκε επί των ημερών της διακυβερνήσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έτσι θα προχωρήσουν οι Δ.Ε.Κ.Ο.; Και σε κάθε περίπτωση η Κυβέρνηση έχει ξεκαθαρίσει ότι σέβεται το αποτέλεσμα τόσο των εθνικών γενικών συλλογικών συμβάσεων όσο και των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων και των διαπραγματεύσεων και του κοινωνικού διαλόγου που προηγείται. Ποιο είναι το πρόβλημα; Δεν μπορεί ο κάθε διοικητής που τον τοποθετεί η κάθε κυβερνητική εξουσία, ξεχνώντας τον ελληνικό λαό και στις πλάτες του ελληνικού λαού και με τα χρήματα και τους κόπους του ελληνικού λαού, να έρχεται να συνομολογεί με τις ηγεσίες των συνδικάτων για να έχει το κεφαλάκι του ήσυχο και να τους έχει συνεργούς σε διάφορα κόλπα και να βάξει υπογραφές τις οποίες θα πληρώσει στη συνέχεια ο ελληνικός λαός, το κόστος των οποίων θα επιβαρύνει τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όλα λοιπόν στο φως, να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα. Ναι, θα πηγαίνει στη διυπουργική επιτροπή. Ασφαλώς δεν θα μπορεί να είναι κάτω από τα επίπεδα των αμοιβών τόσο των εθνικών γενικών συλλογικών συμβάσεων όσο και των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων. Άρα, δεν έχει κανείς να φοβηθεί τίποτα. Μόνο εκείνοι που έχουν μετατρέψει με αλαζονικό και αυθαίρετο τρόπο τις Δ.Ε.Κ.Ο. σε βαρονίες των ολίγων προνομιούχων εγκάθετων κομματικών κλαδικών σε βάρος του υπολοίπου κοινωνικού συνόλου, μόνο αυτοί φοβούνται ή αισθάνονται απειλούμενοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**.)

Και να ξεκαθαρίσουμε το εξής. Κάποια στιγμή, επειδή ο ελληνικός λαός ψήφισε μία φιλελεύθερη Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση που ασπάζεται τον κοινωνικό φιλελευθερισμό βέβαια αλλά είναι φιλελεύθερη Κυβέρνηση, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι τα κίνητρα για να δουλέψει κανείς στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στον υπό στενότερα έννοια δημόσιο τομέα πρέπει σιγά-σιγά να αρχίσουν να λιγοστεύουν. Πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τα κίνητρα για να δουλέψει κάποιος στην ελεύθερη οικονομία, στον ιδιωτικό τομέα, στην ελεύθερη αγορά. Είναι κάτι που ίσχυε στην Ελλάδα πριν από τη δεκαετία του '80 -με εξαίρεση το διάστημα της επταετούς δικτατορίας- και σ' αυτό πρέπει να επανέλθουμε. Πρέπει να δημιουργήσουμε νέες αξίες στην αγορά εργασίας σήμερα για να μην βλέπουμε να συνωστίζονται γονείς και νέοι άνθρωποι στον προθάλαμο των πολιτικών γραφείων και να ζητούν μία θέση στο δημόσιο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Εννοείτε μετανάστευση στη Γερμανία και στο Βέλγιο;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βλέπουμε να εγκαταλείπουν οι νέοι άνθρωποι τη δουλειά τους στο χώρο της ιδιωτικής οικονομίας. Έρχονται επιχειρήσεις και παραπονούνται ότι εκπαιδεύουν τους εργαζομένους, τους βάζουν στον εργασιακό χώρο, εξειδικεύονται και μετά από λίγο καιρό προσπαθούν εναγωνίως μία θέση στο δημόσιο. Διότι αυτά είναι τα όνειρα που εκτρέφουμε ως πολιτικό σύστημα για το νέο και τη νέα σήμερα στην Ελλάδα, να βρει μια θέση στο δημόσιο έναντι οποιουδήποτε τιμήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτήν την κατάσταση πρέπει να την αντιστρέψουμε. Έχουμε κύριο Υπουργό ευθύνες όλοι μας για να βελτιώσουμε τις συνθήκες στον ιδιωτικό τομέα, για να εποπτεύσουμε την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας απέναντι σε κάθε είδους εργοδότη και να εξασφαλίσουμε τα κοινωνικά δικαιώματα του κάθε εργαζομένου στον ιδιωτικό τομέα για να υπάρξει ουσιαστική αναβάθμιση και στις συνθήκες και στις αμοιβές, για να λειτουργεί πλέον ως κίνητρο το να στραφεί κάποιος στον ιδιωτικό τομέα και προς τις εργασιακές σχέσεις που αναπτύσσονται εκεί εγκα-

ταλείποντας τις φρούδες ελπίδες ότι όλοι οι Έλληνες μπορούμε να γίνουμε δημόσιοι υπάλληλοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για μία παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα τοποθετηθώ δια μακρόν διότι είχα την ευκαιρία το πρωί. Απλώς, θέλω να τοποθετηθώ για ένα θέμα στο οποίο δεν έχω τοποθετηθεί, που είναι η διάταξη για το νέο μισθολόγιο των δικαστικών. Να πω ότι μετά τις δικαστικές αποφάσεις που είχαμε, υπήρξε με την ένωση δικαστών και εισαγγελέων μια πολύ εποικοδομητική συζήτηση από την οποία είχαμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Όταν ολοκληρώθηκαν αυτές οι συζητήσεις, φέραμε τη σχετική διάταξη στη Βουλή, ώστε να έχουμε το νέο μισθολόγιο και να ισχύει από τις αρχές του 2008. Έγιναν συζητήσεις και για τα αναδρομικά

τα οποία είχαν συζητηθεί και για τον τρόπο με τον οποίο οι αυξήσεις αυτές θα πληρωθούν, ώστε να έχουμε τη μικρότερη δυνατή επιβάρυνση στον προϋπολογισμό. Και θέλω να το τονίσω αυτό εδώ στη Βουλή, ότι είχαμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Θα ήθελα επίσης να κάνω μία τελευταία αλλαγή στο ακροτελεύτιο άρθρο, το άρθρο 56. Στο τέλος του άρθρου θέλω να διαγραφεί η τελεία και να προστεθεί η φράση αναφορικά με την έναρξη ισχύος των διατάξεων «εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του» καθώς θα ενσωματωθούν οι δύο τροπολογίες που προβλέπουν διαφορετική περίοδο έναρξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί στους Βουλευτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα το καταθέσω ώστε να διορθωθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση η οποία έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τώρα όσον αφορά τα υπόλοιπα θέματα στα οποία έχουν τοποθετηθεί οι συνάδελφοι, εάν χρειαστεί, θα τοποθετηθώ στο τέλος της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας υπέβαλε στη Βουλή το κείμενο της Διεθνούς Σύμβασης και Σύστασης σχετικά με την Εργασία στον Τομέα της Αλιείας (Convention and Recommendation concerning Work in the Fishing Sector, 2007) της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (International Labour Organization), το οποίο υιοθετήθηκε κατά την 96η Σύνοδο της Γενικής Συνδιάσκεψης Εργασίας που έλαβε χώρα στην έδρα της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (Δ.Ο.Ε.) στη Γενεύη, από 30 Μαΐου έως 15 Ιουνίου 2007.

Οι ενδιαφερόμενοι κύριοι συνάδελφοι μπορούν να ζητήσουν αντίγραφο από τη Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου της Βουλής.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι οι συγκεκριμένες τροπολογίες δημιουργούν και μια έντονη συζήτηση αλλά και δημιουργούν πρόσθετες δυσκολίες στην τοποθέτηση νομίζω- όλων μας. Και αυτό γιατί;

Το πρώτο ζήτημα είναι αυτό το οποίο αφορά την τροπολογία για τους μισθούς των δικαστικών και ας ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα ως εξής: Με έναν ορισμένο τρόπο πρέπει να καθορίζονται κάθε φορά οι μισθοί των εργαζομένων. Έχει επιλεγεί αυτήν τη στιγμή από την έννομή μας τάξη αυτός ο τρόπος καθορισμού με το λεγόμενο Μισθοδικείο. Εάν με ρωτήσετε -και έχουμε κάνει τοποθέτηση ως προς αυτό- θεωρούμε ότι δεν είναι μια καλή διαδικασία. Κατά τη γνώμη μας, θα έπρεπε αυτήν την ευθύνη να την παίρνει η Κυβέρνηση υπό την έννοια της νομοθετικής πρωτιάσεως, της νομοθετικής πρωτοβουλίας και να την κρίνει η Βουλή και να παίρνει ο καθένας την ευθύνη του, όπως παίρνουμε την ευθύνη αυτή μέσα στο Κοινοβούλιο για το σύνολο της εισοδηματικής πολιτικής. Με έναν ορισμένο τρόπο, η Κυβέρνηση είναι αυτή η οποία αποφασίζει ποιες αυξήσεις θα δώσει στους εργαζομένους στο δημόσιο, διότι σε τελευταία ανάλυση αυτή εκπροσωπεί το ελληνικό δημόσιο, με αυτήν συμβάλλονται οι εργαζόμενοι, αυτή είναι εκείνη που έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει για την εξέλιξη αυτού του συγκεκριμένου ζητήματος, δηλαδή του τι μισθούς μπορεί να δώσει το δημόσιο τι μισθούς μπορεί να πληρώσει η Κυβέρνηση στους εργαζομένους της. Το ίδιο κατά τη γνώμη μας, έπρεπε να γίνεται και με τους δικαστικούς. Εάν υποθέσουμε και θεωρώ ότι απλώς εδώ η Κυβέρνηση εν προκειμένω έρχεται να υλοποιήσει μία ουσιαστική απόφαση, η οποία υλοποιεί την απόφαση του Μισθοδικείου, τότε θα είναι μια διαδικασία σχεδόν μηχανιστική.

Η αντίρρησή μας, εν προκειμένω -και θέλω να το διευκρινίσω- δεν είναι ότι οι μισθοί των δικαστικών όπως διαμορφώνονται σήμερα είναι υψηλοί. Εγώ να το πω ξεκάθαρα. Δεν είναι δυνατόν ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ένας άνθρωπος δηλαδή με μία πορεία, η οποία είναι -ας το πω- η καλύτερη δυνατή στον κλάδο του, είναι η ανώτερη δυνατή βαθμίδα, είναι ένας από τους πυλώνες της εξουσίας μέσα στη δημοκρατία, δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι υπό την έννοια του ανώτατου δικαστικού, αλλά και του επικεφαλής των δικαστηρίων, ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου παίρνει 5.000 ευρώ. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτό δεν είναι σωστό, είναι λίγα χρήματα. Όμως, έχοντας πει αυτό, η Κυβέρνηση οφείλει να εξηγήσει το γιατί η εισοδηματική της πολιτική ήταν αυτή την οποία ψηφίσαμε προ ολίγων μηνών.

Γιατί κατέληξε, λοιπόν, η εισοδηματική πολιτική της Κυβερνήσεως να είναι το 3% και το 3,5% στο ελληνικό δημόσιο, την οποία καταψηφίσαμε; Και την καταψηφίσαμε διότι έχω πει κατ' επανάληψη ότι αυτά τα ζητήματα τα μισθολογικά δεν μπορούμε να τα βλέπουμε αποκομμένα και αποσυνδεδεμένα από το σύνολο της οικονομικής πολιτικής. Το τι μισθούς μπορεί να δώσει η Κυβέρνηση έχει να κάνει με την οικονομική της πολιτική. Από τη μια μεριά λοιπόν -και αυτή είναι η αντινομία και αυτό είναι το πρόβλημα το οποίο στην πραγματικότητα αντιμετωπι-

ζεται εδώ- η ελληνική Κυβέρνηση έρχεται και λέει ότι οι δημοσιονομικές δυνατότητες είναι αυτές. Αυτό μας είπε -και το θυμίζω- και ο κύριος Υπουργός και ο κύριος Υφυπουργός, υποστηρίζοντας το νομοσχέδιο της εισοδηματικής πολιτικής, ότι οι δημοσιονομικές δυνατότητες είναι αυτές, δεν έχουμε δυνατότητα για κάτι καλύτερο. Αυτά μας είπαν σε αυτήν την Αίθουσα. Από τη μία μεριά αυτό, αλλά από την άλλη μεριά μια τελειώς διαφορετική πολιτική σε μία συγκεκριμένη μερίδα εργαζομένων.

Η θέση, λοιπόν, η δική μας είναι ότι, όπως απορρίψαμε την εισοδηματική πολιτική τότε της Κυβερνήσεως, με την ίδια σκέψη απορρίπτουμε και τη συγκεκριμένη επιλογή σήμερα, διότι και οι δύο επιλογές είναι ενταγμένες στο πλαίσιο μίας οικονομικής πολιτικής που δεν την πιστεύουμε. Έχουμε πει ξεκάθαρα ότι πρέπει να αλλάξει τελειώς όλη η φιλοσοφία και την έχουμε αναπτύξει κατ' επανάληψη σε ποιά κατεύθυνση, στην κατεύθυνση της μείωσης του δημοσίου, στην κατεύθυνση της μείωσης του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων, στην κατεύθυνση της αύξησης της παραγωγικότητας του δημοσίου.

Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να πάμε προκειμένου να μπορούν να υπάρχουν αρκετά χρήματα για να αμείβονται καλά οι άνθρωποι που θα βρίσκονται στο δημόσιο. Και βέβαια, ότι εγώ το έχω σε όλα τα επίπεδα ότι και στο επίπεδο των δικαστικών λειτουργών, αλλά και στο επίπεδο των στελεχών της διοίκησης πρέπει επιτέλους να σταματήσουμε να κοροϊδεύμαστε. Έχει σημασία το να υπάρξουν καλές αμοιβές ειδικά στα υψηλόβαθμα στελέχη της διοίκησης για να έχουμε υψηλή διοικητική ποιότητα. Είναι αδύνατον να έχουμε υψηλή ποιότητα εάν δεν έχουμε καλές αμοιβές. Αυτό είναι αυτονόητο.

Το να έχουμε τη λογική ότι το δημόσιο είναι πρυτανείο, υπό την έννοια ότι θα τους βάλουμε όλους μέσα, τους επτακόσιες εβδομήντα χιλιάδες, και στη συνέχεια τους περισσότερους εξ αυτών να τους αμείβουμε άσχημα και απλώς θα είναι ένα τεράστιο αντιπαραγωγικό δημόσιο, γιατί δεν θέλουμε να αφήσουμε να αναπτυχθούν θέσεις εργασίας, γιατί δεν θέλουμε να λειτουργήσει η αγορά. Αυτό είναι μια χρεοκοπημένη πολιτική. Άρα, πρέπει να πάμε σε άλλη κατεύθυνση. Με αυτήν την έννοια ερμηνεύουμε και εξηγούμε τη θέση μας ως προς το γιατί δεν ψηφίζουμε την πρώτη τροπολογία.

Ως προς το δεύτερο, για το θέμα των Δ.Ε.Κ.Ο. συνομολογήθηκε νομίζω απ' όλες τις πτέρυγες ότι η κατάσταση η οποία υπάρχει στις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι μια κακή κατάσταση. Εγώ και από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν άκουσα καμμία υπερηφάνεια για την οικονομική κατάσταση των Δ.Ε.Κ.Ο. Δεν άκουσα να λένε ότι καλώς είναι έτσι καμωμένα τα πράγματα. Δεν άκουσα ένα επιχείρημα που να λέει ότι όλα καλά λειτουργούν και έτσι πρέπει να μείνουν. Νομίζω ότι αναγνωρίζει και η Αξιοματική Αντιπολίτευση τη συγκεκριμένη παθογένεια. Τώρα, το πώς δημιουργήθηκε; Δημιουργήθηκε με τον τρόπο που δημιουργήθηκε όλα αυτά τα χρόνια. Μην μπορούμε τώρα σε ιστορική συζήτηση και μην κάνουμε καταλογισμό πολιτικών ευθυνών. Χρειαζόμαστε λύση σε αυτό το πρόβλημα. Δεν είναι δυνατόν ο ελληνικός λαός να πληρώνει αυτά τα χρήματα. Σε αυτό συμφωνούμε απολύτως.

Έχω μόνο να κάνω ένα ερώτημα προς την Κυβέρνηση. Σε τι συμβάλλει η συγκεκριμένη τροπολογία; Τι χρήματα εξοικονομεί για το ελληνικό δημόσιο; Πόσα χρήματα γλυτώνει το ελληνικό δημόσιο από τη συγκεκριμένη τροπολογία; Σε τι βάθος χρόνου περιμένετε με αυτές τις όποιες νέες συνθήκες οι οποίες θα ισχύουν μόνον για τους νεοεισερχόμενους εργαζομένους, ότι θα έχετε εξυγίανση; Και αν είναι έτσι να κάνετε την εξυγίανση και περιμένετε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, πόσα χρήματα θα μας κοστίσει; Άρα, το πρόβλημα είναι οι νεοεισερχόμενοι εργαζόμενοι, ή το πρόβλημα είναι ο τρόπος που διαρθρώνεται η διοίκηση, ο τρόπος που γίνεται η επιλογή των μισθών και επομένως αυτό είναι που πρέπει να σκεφθεί κάποιος και εκεί πρέπει να βρει θεσμικά εργαλεία για να παρέμβει στις Δ.Ε.Κ.Ο. προκειμένου να τις εξυγιάνει. Επομένως αυτό είναι το ζήτημα.

Άρα, και η συγκεκριμένη τροπολογία δεν έρχεται να εξυπηρετήσει καμμία πραγματική εξυγίανση. Είναι απλώς ένα ημίμετρο -ίσως ούτε καν ημίμετρο- είναι κάτι που δεν θα λειτουργήσει. Και υπό αυτήν την έννοια, της αναποτελεσματικότητας, της

αντιφατικότητας, της αποσπασματικότητας, δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για μια παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σε σχέση με το τελευταίο της ομιλίας του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΛΑ.Ο.Σ. θέλω να πω ότι όπως είχα την ευκαιρία το πρωί, όταν μίλησα εκτεταμένα, η συγκεκριμένη διάταξη εντάσσεται στα πλαίσια του νόμου για την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. Αυτός ο νόμος εφαρμόζεται. Είναι μια συγκροτημένη πολιτική για την εξυγίανση αυτού του πολύπαθου τομέα και για την οικονομία και για τους πολίτες και για τους φορολογούμενους. Αυτή η πολιτική έχει αποτελέσματα.

Όμως, στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής διαπιστώσαμε ότι δεν υπήρχε δυνατότητα παρέμβασης στο κόστος των Δ.Ε.Κ.Ο. λόγω του τρόπου με τον οποίο λειτουργούσε ο θεσμός της διαιτησίας. Η μονομερής προσφυγή στην ουσία ακύρωνε κάθε συλλογική διαπραγμάτευση και κάθε προσπάθεια εξορθολογισμού.

Αυτή η διάταξη που συζητούμε έρχεται ως συμπλήρωμα, αν θέλετε, σε αυτήν τη συγκροτημένη πολιτική που έχουμε. Απορρίπτω, λοιπόν, κατηγορηματικά τις αιτιάσεις σας ότι δεν υπάρχει συγκροτημένη πολιτική. Υπάρχει συγκροτημένη πολιτική. Η εμπειρία δείχνει ποιες διορθωτικές κινήσεις πρέπει και μπορούν να γίνουν και με βάση αυτήν την εμπειρία προχωρούμε και κάνουμε τις όποιες αλλαγές χρειάζεται προκειμένου η πολιτική αυτή να εφαρμοστεί πιο αποτελεσματικά.

Επίσης θέλω να αναφερθώ στους νεοεισερχομένους, που είναι βασική κατεύθυνση της στρατηγικής που εφαρμόζουμε για τις Δ.Ε.Κ.Ο., προκειμένου να πάψουμε να έχουμε σταδιακά βεβαίως, γιατί δεν μπορεί να γίνει άμεσα-εργαζομένους δυο ταχυτήτων, άλλων ταχυτήτων στον ιδιωτικό τομέα και άλλων στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Επειδή υπήρξαν παρανοήσεις σε σχέση με τη συγκεκριμένη αυτή διάταξη, διευκρινίζουμε με τις διατάξεις που έχουμε φέρει τι ισχύει για τους νεοεισερχομένους. Βεβαίως σε βάθος χρόνου θα γίνει η πλήρης εξομοίωση των εργαζομένων.

Εξακολουθώ να πιστεύω και θα το επαναλάβω ότι δεν μπορούμε να έχουμε εργαζομένους δυο ταχυτήτων, άλλα να ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα και άλλα στο δημόσιο. Πιστεύω ότι το καθεστώς προστασίας που έχουμε στον ιδιωτικό τομέα και στην αγορά εργασίας είναι επαρκές. Είναι από τα καλύτερα ίσως και τα πιο προοδευτικά σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το καθεστώς που είναι καλό για τους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, είναι καλό και για τους εργαζομένους των Δ.Ε.Κ.Ο..

Δεν μπορούν να γίνουν οι αλλαγές θίγοντας, αν θέλετε, ώριμα δικαιώματα εργαζομένων που επί πολλά χρόνια είχαν συνηθίσει ή είχαν λειτουργήσει σ' ένα διαφορετικό καθεστώς, αλλά από κάπου πρέπει να γίνει η αρχή. Και πρέπει από κάπου να γίνει η αρχή για να διασφαλίσουμε ότι στη χώρα μας θα συνεχιστεί και η πτωτική τάση της ανεργίας, διότι επί πάρα πολλά χρόνια θέλω να σας θυμίσω ότι είχαμε πάρα πολύ υψηλούς με τα ευρωπαϊκά δεδομένα ρυθμούς ανάπτυξης, η ανεργία όμως δεν έπεφτε. Και όταν η σημερινή Κυβέρνηση παρέλαβε, η ανεργία ήταν στο 11,3%.

Με την πολιτική που εφαρμόσαμε, με τις σταδιακές αλλαγές που κάναμε, με τις ήπιες προσαρμογές που κάναμε, η ανάπτυξη συνοδεύτηκε με μείωση της ανεργίας για πρώτη φορά εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Αυτήν την πολιτική είμαστε αποφασισμένοι να τη συνεχίσουμε, διότι η ανεργία είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας και η αντιμετώπισή της για μας είναι πρώτη προτεραιότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σκυλλάκο, έχετε ζητήσει το λόγο. Είδα ότι έχετε ήδη μιλήσει. Περιμένουν οι συνάδελφοι επί του καταλόγου. Θα μου επιτρέψετε να σας δώσω μόνο δυο λεπτά τώρα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δύο λεπτά, κύριε Σκυλλάκο, σας παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Έχω δικαίωμα έξι λεπτών. Μπορώ να ζητήσω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχετε ήδη μιλήσει εννέα λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα είχα ήδη τελειώσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ξέρετε εγώ δεν έχω αντίρρηση να μιλήσετε και περισσότερο από τρία λεπτά, αλλά έχει σταματήσει ο κατάλογος εδώ και ώρες και θα πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα στους συναδέλφους να μιλήσουν.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Συμφωνώ, αλλά τώρα μίλησαν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Δεν είχαμε εισηγητή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν είχαν πάρει το λόγο νωρίτερα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Εσείς είχατε μιλήσει.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Σύμφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θέλω επιπρόσθετα σ' αυτά που είπα, μιλώντας ως εισηγητής στην αρχή, να πω ότι προκαλείται η κοινή γνώμη σε σχέση με τις αυξήσεις στους δικαστικούς.

Είχαμε και εμείς την ίδια άποψη που άκουσα και από τον κ. Βενιζέλο, ότι υπάρχουν δυο τρόποι να αντιμετωπιστεί το ζήτημα. Ένας είναι με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, που θα είναι απόφαση που τροποποιεί ουσιαστικά τον Κανονισμό. Θα έχει ισχύ νόμου.

Έχει ξαναγίνει και πήραμε ειδική απόφαση την οποία παρατείνουμε, το να μην ακολουθήσουμε τους μισθούς των δικαστικών. Δόθηκε και παράταση με καινούργια απόφαση της Ολομέλειας. Έχει ξαναγίνει στο παρελθόν. Ή εν πάση περιπτώσει, να αλλάξουμε το Ζ' ψήφισμα.

Αυτό είναι το ένα ζήτημα, το ξεκαθαρίζω. Όχι να λέμε το να μην ακούμε μόνο ευχές. Ας τοποθετηθούν τα κόμματα εδώ για το πότε θα κάνουμε αυτήν την αλλαγή. Είτε απόφαση της Ολομέλειας είτε αλλαγή του Ζ' ψηφίσματος. Αυτό είναι που προκαλεί την κοινή γνώμη.

Βεβαίως ένα κομμάτι της κοινής γνώμης που παίρνει 500, 600 ή 700 ευρώ, βλέποντας τους μισθούς των δικαστών, ενοχλείται και διαμαρτύρεται. Υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Βεβαίως θα έπρεπε να δούμε το μισθολόγιο όλων των δημοσίων υπαλλήλων, όλων των λειτουργών και στο δημόσιο τομέα, αλλά ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα.

Αν έπαιρναν παραδείγματος χάριν 1.300 ή 1.400 ευρώ κατώτερο μεροκάματο και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, δεν θα εμφανίζονταν υψηλοί οι μισθοί των δικαστικών.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς και όταν ήσασταν Αντιπολίτευση και μας ακολουθούσατε τότε, λέγαμε ότι πρέπει ίσως στους κρατικούς αξιωματούχους ή τους προέδρους των ανεξάρτητων αρχών κ.λπ., να μη δίνουμε μεγάλες αυξήσεις, να υπάρχει πλαφόν στο όριο των αμοιβών τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, με τις υψηλές αμοιβές βγαίνει το Μισθοδικείο και λέει ότι θα ακολουθήσουν και οι δικαστές. Και υπάρχει και το γαϊτανάκι ότι και μετά τους δικαστές θα ακολουθήσουν και οι Βουλευτές. Και εναλλάσσονται οι κυβερνήσεις και εφαρμόζονται οι ίδιες πρακτικές. Γι' αυτόν το λόγο δεν την ψηφίζουμε αυτήν τη διάταξη, διότι προκαλεί. Και βαρυνόμαστε με ευθύνες όλοι μας, παρ' όλο που τουλάχιστον οι δικοί μας Βουλευτές παίρνουν ένα μισθό του δημοσίου υπαλλήλου. Τα υπόλοιπα είναι για τη συλλογική δραστηριότητα του κόμματος.

Και τελειώνω με το εξής, κύριε Πρόεδρε. Γίνεται μία προσπάθεια και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ότι σε σχέση με την τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο. και είναι απαράδεκτη αυτή η τροπολογία- που ανατρέπει εργασιακά και άλλα δικαιώματα και μισθολογικά και τα ζητήματα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Σκυλλάκο, σας παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας έδωσα κατά παρέκκλιση το λόγο. Σας παρακαλώ πολύ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μου δώσατε κατά παρέκκλιση το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κατά παρέκκλιση σας έδωσα το λόγο. Σας παρακαλώ πολύ!

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μου δώσατε κατά παρέκκλιση το λόγο. Έχει δικαίωμα ο Υπουργός και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μην επιμένετε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: ...όταν ζητούν το λόγο, να έχουν δικαίωμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, τρεις φορές μπορώ να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν λέει ο Κανονισμός ότι όποτε ζητάτε το λόγο, έχετε δικαίωμα να μιλήσετε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Και μπορώ να ζητήσω το λόγο όποτε θέλω. Σας παρακαλώ. Δεν θα έρθετε να μου κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Διότι τότε και ο κάθε Βουλευτής θα έλεγε ότι έχει το δικαίωμα όποτε θέλει να ζητάει το λόγο. Δεν είναι έτσι.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δεν μπορεί να παίρνει το λόγο τρεις φορές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτά τα περιγράφει ο Κανονισμός. Σας παρακάλεσα, κύριε Σκυλλάκο, να ολοκληρώσετε, γιατί είχατε ήδη μιλήσει εσείς.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Μα, δεν με αφήνετε. Θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, όμως, στα τρία λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Μα, αντιδικείτε μαζί μου και δεν μου επιτρέπετε να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Για ολοκληρώστε τώρα που θα σταματήσω εγώ στα επόμενα δευτερόλεπτα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πάλι με προκαλείτε, «στα επόμενα δευτερόλεπτα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν σας προκαλώ εγώ. Τον Κανονισμό προσπαθώ να εφαρμόσω.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τι να σας πω; Τηρήστε τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ε, ολοκληρώστε!

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Σας παρακαλώ να τηρήσετε τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε. Δεν λέει ο Κανονισμός ότι θα μου δίνετε εσείς το λόγο όποτε θέλετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ολοκληρώνω. Αφήστε με να ολοκληρώσω.

Λένε τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης, λοιπόν, ότι για την τροπολογία αυτή φταίει η κακή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως και είναι κακή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και είναι απαράδεκτη η τροπολογία και ζητούμε να αποσυρθεί. Όμως είναι μια πολιτική ανατροπή δικαιωμάτων εργασιακών, μισθολογικών και άλλων που ξεκινάει από πολύ παλιά. Και ξεκινάει από τις αποφάσεις της Λισσαβόνας και από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Όσα κόμματα κινούνται στη λογική αυτή, εφαρμόζουν τέτοιες πολιτικές ή ανέχονται τέτοιες πολιτικές. Γι' αυτό και πριν από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας είχαμε ανάλογες τροπολογίες, είχαμε ανατροπή δικαιωμάτων.

Άρα είναι γενικότερο το πρόβλημα για τα κόμματα που έχουν την ίδια στρατηγική και που δέχονται τη λογική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, τη λογική των ιδιωτικοποιήσεων, των απελευθερώσεων, που οδηγεί στην προσπάθεια να μειωθεί το λεγόμενο, όπως το λέτε, εργατικό κόστος. Τα υπόλοιπα είναι ποιος θα διαχειριζόταν καλύτερα την κατάσταση. Και οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση να ήταν που εντάσσεται στη λογική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τέτοιες τροπολογίες θα μας έφευγε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα μου επιτρέψει με όλο το σεβασμό στο πρόσωπό του, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να του πω ότι μας προσβάλλει, με προσβάλλει να ισχυρίζεται ότι δομούμε την επιχειρηματολογία μας σε μία κάποια δήθεν καθοδήγηση μέσα από κάποια σημειώματα του κυρίου Υπουργού, εκτός και αν εξ ιδίων κρίνει τα αλλότρια, όταν σ' ένα νομοσχέδιο χθες και σήμερα 56 άρθρων, όλοι οι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μιλούν μόνο για το άρθρο 7.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί αποτελούν ένα πολύ σημαντικό τμήμα της διαχείρισης του δημοσίου. Παρέχουν ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών κοινωνικής ωφέλειας, υπηρεσιών που είναι συνυφασμένες με την κάλυψη αναγκών του κοινωνικού συνόλου και την ποιότητα της καθημερινής ζωής.

Το οικονομικό αποτέλεσμα αυτών των επιχειρήσεων επηρεάζει άμεσα βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας, όπως είναι οι επενδύσεις, το έλλειμμα, το δημόσιο χρέος, η απασχόληση, ο ρυθμός οικονομικής μεγέθυνσης. Παρά την μεγάλη, όμως, σημασία τους, το βασικό γνώρισμα διαχρονικά των περισσότερων Δ.Ε.Κ.Ο. στη χώρα μας είναι η αναποτελεσματικότητα της λειτουργίας τους, τόσο σε διοικητικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο. Αναποτελεσματικότητα που έχει οδηγήσει σε συσσωρευμένα χρέη της τάξεως των 14.000.000.000 ευρώ το 2007, αφαιρώντας σημαντικούς πόρους από το κοινωνικό κράτος.

Στο παρελθόν οι κυβερνήσεις, στο όνομα της άσκησης υποτιθέμενης κοινωνικής πολιτικής και σε συνεργασία με τα ισχυρά και αδιάλλακτα εργατικά συνδικάτα, δημιούργησαν και ενίσχυσαν δημόσιες επιχειρήσεις που αγγούσαν την αρχή της οικονομικότητας. Σε αυτό το πλαίσιο λειτουργίας, το δημόσιο διαρκώς αυξάνει τις εγγυήσεις, ώστε οι δημόσιες επιχειρήσεις να προβαίνουν σε δανεισμό απαραίτητο για την κάλυψη των ελλειμμάτων τους και την πραγματοποίηση επενδύσεων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό, κύριε Σταϊκούρα.

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ θορυβείτε και αυτό ενοχλεί και τον ομιλούντα, αλλά και όσους θέλουν να παρακολουθήσουν τη συζήτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους λόγους αυτούς το ζητούμενο είναι η εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. και η δημιουργία ενός νέου πλαισίου λειτουργίας τους, με γνώμονα τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους, τη διασφάλιση του κοινωνικού τους ρόλου και το σεβασμό στο χρήμα των φορολογουμένων.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με τις δημόσιες διακηρύξεις της, αλλά και με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει, κινείται στην κατεύθυνση των επιτυχημένων πολιτικών εκσυγχρονισμού των δημοσίων επιχειρήσεων.

Πολιτική προτεραιότητα σ' αυτόν τον άξονα δράσης αποτελεί η πλήρης εφαρμογή του ν. 3429/2005 για την εξυγίανση και τη βελτίωση της λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Πλήρης εφαρμογή και των τριών πυλώνων δράσης. Πρώτος πυλώνας η αποτελεσματική διαδικασία χάραξης και παρακολούθησης της εταιρικής στρατηγικής και του επιχειρησιακού σχεδιασμού, δεύτερος η ευθυγράμμιση με την υφιστάμενη εταιρική νομοθεσία, τρίτος άξονας η αποκατάσταση των στρεβλώσεων σε θέματα προσωπικού.

Ήδη σε πολλές Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν προχωρήσει συγκεκριμένες τομές. Υιοθετούνται τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, καταρτίζονται στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια, εφαρμόζονται διεθνή πρότυπα εταιρικής διακυβέρνησης, επικαιροποιούνται κανονισμοί εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας, γίνεται πιο ορθολογικό το κόστος προσωπικού.

Έτσι, κατά τα δύο πρώτα χρόνια εφαρμογής του νέου νόμου επιτεύχθηκε μια μείωση της τάξεως του 2% στις αυξήσεις της μισθοδοσίας του προσωπικού. Η αύξηση της μισθοδοσίας έχει περιοριστεί κατά μέσο όρο στο 8,2% την περίοδο 2006-2007. Αυτό το ποσοστό, όμως, είναι πολύ πάνω από τον πληθωρισμό και την αύξηση της όποιας παραγωγικότητας παρατηρείται σε αυτές τις επιχειρήσεις. Συνεπώς απαιτούνται επιπλέον δράσεις

και πολιτικές.

Η παρούσα τροπολογία έρχεται ακριβώς να συμπληρώσει τις αναληφθείσες πρωτοβουλίες και να ενισχύσει την αποκατάσταση των στρεβλώσεων στα εργασιακά θέματα. Εισάγονται τρεις ουσιαστικά ρυθμίσεις:

Πρώτη ρύθμιση. Οι συμβάσεις εργασίας των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών με το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό τους θα διέπονται από την εργατική νομοθεσία που ρυθμίζει τις σχέσεις εργοδότη και εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα.

Η προτεινόμενη ρύθμιση που έχει ήδη δοκιμαστεί και εφαρμόστεί με επιτυχία στην περίπτωση του Ο.Τ.Ε. στοχεύει στον εξορθολογισμό των δαπανών μέσω της μεσοπρόθεσμης μείωσης του κόστους μισθοδοσίας. Κόστους δυσανάλογου των οικονομικών αντοχών αλλά και δυνατότητων των επιχειρήσεων. Κόστους που σε πολλές περιπτώσεις υπερβαίνει τα έσοδα των επιχειρήσεων.

Και επειδή έγιναν πολλές αναφορές στις μισθολογικές διαφορές μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, θα ήθελα να καταθέσω κάποια στατιστικά στοιχεία του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.), αλλά και μελέτη της Τράπεζας της Ελλάδος που επιβεβαιώνουν ακριβώς αυτά που ισχυρίζεται το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερη ρύθμιση. Η Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών καθορίζει τα ανώτατα όρια για τις μισθολογικές αυξήσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις που εμφανίζουν αρνητικά αποτελέσματα ή επιχορηγούνται από το δημόσιο. Η απόφαση λαμβάνεται με κριτήρια την αύξηση του κόστους διαβίωσης, την οικονομική κατάσταση και προοπτική της επιχείρησης, αλλά και τα περιθώρια του κρατικού προϋπολογισμού. Η προτεινόμενη ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι αφορά επιχειρήσεις που επιχορηγούνται από το δημόσιο.

Ενδεικτικά αναφέρεται, σύμφωνα και με μελέτη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, ότι οι αμοιβές σε ζημιολύγους τομείς εντάσεως εργασίας κινούνται στα ίδια επίπεδα με τους κλάδους κεφαλαιακής εντάσεως.

Τρίτη ρύθμιση: Για τις δημόσιες επιχειρήσεις που εμφανίζουν αρνητικά αποτελέσματα ή επιχορηγούνται από το δημόσιο, προβλέπεται η προσφυγή στη διαιτησία με κοινή απόφαση εργαζομένων και επιχείρησης και μετά από σύμφωνη γνώμη της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω πολλές φορές συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να ισχυρίζονται ότι αυτές και αντίστοιχες μεταβολές στις εργασιακές σχέσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις, έχουν ως στόχο τελικά την παράδοσή τους σε ιδιώτες. Μ' αυτό το σκεπτικό, όμως, ουσιαστικά οι αγαπητοί συνάδελφοι ομολογούν ότι οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο., είτε πλεονάζουν, είτε αμείβονται καλύτερα και συνεπώς λόγω αυτού, οι επιχειρήσεις κινούνται με παθητικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γνώμονας, όμως, των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι η αποτελεσματική λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων προς όφελος όλων των πολιτών, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας αυτών, η βελτίωση της οικονομικής αποτελεσματικότητας. Βασικοί στόχοι της προτεινόμενης τροπολογίας είναι η ενίσχυση της ευελιξίας της αγοράς εργασίας και στο δημόσιο τομέα και ο εξορθολογισμός των δαπανών.

Οι επιλογές δεν είναι εύκολες. Τα διλήμματα, σκληρά. Όμως, η Κυβέρνηση τα αντιμετωπίζει με ορθή λογική, συνετή διαχείριση και υπευθυνότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πήρα το λόγο για να αναφερθώ στις δύο τροπολογίες που κατέθεσε ο Υπουργός Οικονομικών αιφνιδιαστικά την Πέμπτη το βράδυ για τις Δ.Ε.Κ.Ο. και για τις αυξήσεις στους μισθούς των δικαστικών λειτουργιών.

Αυτές οι τροπολογίες είναι άσχετες με το κύριο αντικείμενο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου που ψηφίστηκε το πρωί. Άρα έχουμε ευθεία προσβολή και του άρθρου 74, παράγραφος 5 του Συντάγματος και του άρθρου 88, παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής. Φέρνετε σ' ένα άσχετο νομοσχέδιο δύο μείζονος σημασίας τροπολογίες, εκ των οποίων η πρώτη αφορά το μισθολόγιο των δικαστικών λειτουργιών που έπρεπε να είναι ένα αυτοτελές νομοσχέδιο, όπως αρμόζει και στο κύρος των δικαστικών λειτουργιών και η δεύτερη αφορά τις εργασιακές σχέσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο., η οποία είναι και αντισυνταγματική επί της ουσίας και εκτός αρμοδιότητας του Τμήματος Διακοπών της Βουλής, διότι περιορίζει θεμελιώδη δικαιώματα, το δικαίωμα της συλλογικής αυτονομίας και της προσφυγής σε διαιτησία.

Όσον αφορά την ουσία της τροπολογίας για τις Δ.Ε.Κ.Ο., πρόκειται για μία αντισυνταγματική, αντεργατική και μη νόμιμη τροπολογία που τινάζει στον αέρα όλο το συλλογικό εργατικό δίκαιο στη χώρα μας. Η Κυβέρνηση καταργεί τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, ιδίως ως προς τις αποδοχές των νεοπροσλαμβανόμενων, τα ρεπό, τις άδειες, τις προσαυξήσεις αποδοχών, τα επιδόματα.

Λέει, δηλαδή, ότι οι νέοι εργαζόμενοι σε όλες τις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα δεν υπάγονται πλέον στην προστασία που έχει ο εργαζόμενος κατά το άρθρο 22, παράγραφος 2 του Συντάγματος και το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα στη συλλογική διαπραγμάτευση.

Καταργεί, επίσης, τη δυνατότητα των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. να προσφύγουν μονομερώς στη διαιτησία για εργασιακά και μισθολογικά ζητήματα.

Επίσης η διαδικασία πρόσληψης του προσωπικού στις δημόσιες επιχειρήσεις και η καταγγελία των συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου θα ρυθμίζονται πλέον με κοινή υπουργική απόφαση.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταγγέλλει αυτές τις ρυθμίσεις και ζητά να αποσυρθεί άμεσα αυτή η απαράδεκτη και αντιδημοκρατική τροπολογία που μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω και καταπατά εργασιακά δικαιώματα.

Η Κυβέρνηση έχει βάλει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους και κυρίως τους νέους. Δημιουργεί δύο κατηγορίες εργαζομένων. Οι νέοι, δυστυχώς, θα έχουν πλέον λιγότερα δικαιώματα, θα παίρνουν μικρότερους μισθούς, μικρότερες συντάξεις, θα δουλεύουν περισσότερες ώρες.

Οι αντιλαϊκές ρυθμίσεις της Κυβέρνησης με τις φορολογικές επιβαρύνσεις, κύριε Υπουργέ, την ακρίβεια, το ασφαλιστικό και τη σημερινή τροπολογία ανατροπής των εργασιακών σχέσεων στις Δ.Ε.Κ.Ο., πλήττουν διαρκώς και αποκλειστικά τους εργαζόμενους.

Όσον καιρό είμαι Βουλευτής, δεν έχω δει να φέρνετε εδώ στη Βουλή κανένα νομοσχέδιο που να ωφελεί τους εργαζόμενους, αλλά όλα τα νομοσχέδια που φέρνετε ωφελούν τους έχοντες και κατέχοντες, διευρύνοντας την ψαλίδα των κοινωνικών ανισοτήτων. Σπέρνετε ανέμους, αλλά θα θερίσετε θύελλες, κύριε Υπουργέ. Το κοινωνικό μέτωπο που δημιουργείται ενάντια στα κυβερνητικά σχέδια είναι τεράστιο.

Εμείς ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμπαραστεκόμαστε στους εργαζόμενους και θα αγωνιστούμε μαζί τους στους χώρους δουλειάς, στο δρόμο, παντού, για την ανατροπή αυτών των αντιλαϊκών ρυθμίσεων της Κυβέρνησης.

Όσον αφορά την τροπολογία για τις αυξήσεις στους μισθούς των δικαστικών λειτουργιών, κατανοώ την ανάγκη να γίνουν αυξήσεις, επειδή και οι δικαστικοί λειτουργοί πρέπει να ζουν αξιοπρεπώς, ώστε να αποδίδουν καλύτερα στο λειτούργημά τους.

Όμως, η ρύθμιση δεν εισάγεται κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Παράλληλα πιστεύω ότι θα πρέπει να γίνουν μεγάλες

αυξήσεις μισθών και στις άλλες κατηγορίες εργαζομένων, επειδή η μέση ελληνική οικογένεια δεν μπορεί πλέον να αντεπεξέλθει στις καθημερινές της ανάγκες. Στενάζει υπό το βάρος των συνεχών ανατιμήσεων στην αγορά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Σκραφνάκη και μάλιστα την ευχαριστούμε διπλά, γιατί ήταν πάρα πολύ σύντομη και περιεκτική. Δεν εξάντλησε καν το χρόνο που έχει στη διάθεσή της.

Τώρα το λόγο έχει ο κ. Βασίλης Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει δείξει στη μακρά πολιτική του πορεία ότι σέβεται τη δικαιοσύνη. Όμως, πράγματι σήμερα η δικαιοσύνη, κύριε Παναγιωτόπουλε, πλήττεται, αλλά από ποιον; Μήπως από τον ασφυκτικό έλεγχο και την κυβερνητική προσπάθεια για τη χειραγωγή της; Ποιοι κατήργησαν πριν από μερικές μέρες το αυτοδιοίκητο που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε θεσπίσει;

Το καταργήσατε παρά την αντίδραση –και είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό– όλων των ενώσεων των δικαστικών λειτουργών, γιατί δεν τους καλέσατε για διαβούλευση σε εκείνη τη διαδικασία στην επιτροπή, αλλά τους καλέσατε μόνο για τη σημαντική τροπολογία;

Εμείς στηρίζουμε τους θεσμούς της δικαιοσύνης, αλλά είμαστε και υποχρεωμένοι να στηλιτεύουμε τις όποιες μεμονωμένες περιπτώσεις αποδεικνύεται ότι αποδέχονται να αποτελέσουν το «μακρύ χέρι» της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Οικονομίας και η Κυβέρνηση, που οδήγησαν την οικονομία σε πορεία κατάρρευσης, οι υπεύθυνοι της δραματικής αύξησης του κόστους ζωής και της μείωσης του εισοδήματος όλων των πολιτών ήρθαν σε αυτήν την Αίθουσα, σαν να ήταν πέντε χρόνια τώρα παρατηρητές. Ήρθαν σε αυτήν την Αίθουσα, για να μας πουν τη μεγάλη ανακάλυψή τους, ότι φταίνε ορισμένοι εργαζόμενοι για τα χάλια της οικονομίας, για την οπισθοδρόμηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας, για τη μεγαλύτερη ακρίβεια απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την υποχρηματοδότηση της παιδείας και της υγείας, για όλα τα δεινά που σήμερα μεταφέρονται στις πλάτες των εργαζομένων, στους πολίτες όλης της χώρας.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, σας θέσαμε από το πρωί ένα ερώτημα και δεν πήραμε απάντηση ακόμη. Σας θέσαμε το εξής απλό ερώτημα: Γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε πέντε χρόνια τώρα ότι υπήρχαν αυτοί οι κατάλογοι που σήμερα μας αναγνώσατε; Είναι πραγματικότητα αυτοί οι κατάλογοι ή δημιουργήθηκαν τώρα, όπως αποδείχθηκε από τα έγγραφα που κατέθεσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Όταν, λοιπόν, μετά από πέντε χρόνια διαχείρισης των Δ.Ε.Κ.Ο. από τους διορισμένους από εσάς ανθρώπους, όταν μετά από πέντε χρόνια κακοδιαχείρισης και σπατάλης, διευθέτησης συμφερόντων, λαφυραγωγίας των δημοσίων οργανισμών έρχεστε να μας πείτε ότι δεν καταφέρατε να εξορθολογήσετε τη λειτουργία τους, αλλά φταίνε κάποιοι εργαζόμενοι στους οποίους θέλετε να φορτώσετε τα ελλείμματα και όλη αυτήν την αποτυχία σας, τότε πραγματικά αναδεικνύετε το πραγματικό, ιδεολογικό και πολιτικό σας στίγμα, ένα ιδεολογικό και πολιτικό στίγμα που εκφράζεται μέσα από αυτήν την τροπολογία και, βέβαια, ήθελε και τους κατάλληλους ανθρώπους, για να το εισηγηθούν μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Μας φέρνεται μια ρύθμιση με το πρόσημο της αντιμετώπισης των ελλειμμάτων και υποθηκεύεται ουσιαστικά το μέλλον της νέας γενιάς. Δυναμιτίζετε το θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων που αποτελεί μια κατάκτηση για τη χώρα. Ταυτόχρονα βέβαια εισάγετε μια αντισυνταγματική διάταξη η οποία επιπλέον αντιβαίνει στον κοινωνικό χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλω εδώ να απευθυνθώ στον κύριο Σκυλλάκο, της άλλης Αριστεράς, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, γιατί πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσει να δίνει το Κομμουνιστικό Κόμμα, «αριστερά απαλλακτικά» στην Κυβέρνηση Καραμανλή. Απαλλακτικά που πραγματικά τη διευκολύνουν στο να ξεστρίψει

από τις επιπτώσεις για τις δεξιές πολιτικές που εφαρμόζει εις βάρος των εργαζομένων, ρίχνοντας τις ευθύνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση που ψηφίζει σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση που φέρνει τη ρύθμιση για τις Δ.Ε.Κ.Ο. σ' αυτήν την Αίθουσα. Η Κυβέρνηση Καραμανλή εδώ και τέσσερα χρόνια αποδομεί το κοινωνικό κράτος. Και επιτέλους να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Η Κυβέρνηση Καραμανλή διευρύνει αν θέλετε τα όποια αρνητικά έρχονται με τις όποιες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σταματήστε λοιπόν να συμβάλλετε στον αποπροσανατολισμό που επιχειρεί η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση ασφαλώς και αφαιρεί δικαιώματα, ασφαλώς και κατεδαφίζει το κοινωνικό κράτος. Αυτό είναι το στίγμα της.

Αλλά θα πρέπει να πούμε άλλη μια αλήθεια. Πώς δημιουργήθηκε αυτό το κοινωνικό κράτος και πώς θεσμοθετήθηκαν αυτά τα δικαιώματα που σήμερα η Νέα Δημοκρατία κατεδαφίζει; Ήρθαν ως μάννα εξ ουρανού; Πώς βρέθηκαν; Ως τυχαίο γενετικό γεγονός κάποια στιγμή στο δρόμο των εργαζομένων; Δεν είναι αποτέλεσμα αγώνων γενιών και γενιών εργαζομένων; Δεν είναι αποτέλεσμα θεσμοθέτησης και νομοθέτησης από τις προοδευτικές κυβερνήσεις αυτού του τόπου και κυρίως, από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Άρα, λοιπόν, πάψτε επιτέλους να λέτε ότι ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία ακολουθούν την ίδια πολιτική. Είναι διάφορη η αντίληψή μας και δεν σας επιτρέπουμε να παίζετε το ρόλο του κριτή από τη θέση του υπερασπιστή και του εκδίδοντος απαλλακτικά για την πολιτική Καραμανλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι όλους τους άλλους που εξέφρασαν νεοφιλελεύθερες απόψεις, ανεξάρτητα από το κόμμα στο οποίο ανήκουν και για την ανάγκη περικοπής κοινωνικών παροχών, θα πρέπει να πούμε ότι την ίδια ώρα δεν μίλησαν καθόλου για τις σπατάλες και την κακοδιαχείριση των Δ.Ε.Κ.Ο. Δεν μίλησαν και δεν είπαν κουβέντα για τα υπερκέρδη των τραπεζών, των μεγαλοεισαγωγών, των φοιτητών, των διωλιστηρίων, όλων αυτών που πέντε χρόνια τώρα κερδοσκοπούν εις βάρος των πολιτών. Και δεν είπαν τίποτα για τις χαριστικές ρυθμίσεις που κάνει παράλληλα η Κυβέρνηση.

Λέμε και ξαναλέμε ότι είμαστε αντίθετοι με αυτήν την πολιτική. Δεν μπορεί στο όνομα του όποιου φτιασιδώματος των δεικτών και των ποσοστών που η Κυβέρνηση θέλει να παρουσιάσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να περικόπτονται κοινωνικές δαπάνες, να περικόπτονται ακόμα και οι κάρτες, όπως είπα και το πρωί, έκπτωσης στα λεωφορεία, των αναπήρων. Αυτή είναι μια ανάληψη πολιτικής και νομίζω ότι μόνο μια Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η οποία έρχεται να διευθετήσει συμφέροντα για τα οποία είχε δεσμευθεί και τα οποία με συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις σ' αυτήν την Αίθουσα έρχονται να διευθετηθούν, μόνο μια τέτοια Κυβέρνηση θα μπορούσε να την εξασκήσει.

Μια κουβέντα να πω ακόμα σε σχέση με αυτά που ειπώθηκαν για τη διάκριση εκτελεστικής, νομοθετικής, δικαστικής εξουσίας. Πολύ σωστά όλα αυτά. Στην πράξη όμως τι συμβαίνει σε αυτό το Κοινοβούλιο; Τι συμβαίνει αυτό το διάστημα; Πώς η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί την κυβερνητική πλειοψηφία που έχει η Νέα Δημοκρατία;

Έρχονται μέσω της εκτελεστικής εξουσίας οι όποιες ρυθμίσεις και διευθετήσεις έχει υποχρέωση ή έχει δεσμευθεί η Κυβέρνηση να φέρει στη Βουλή και μια πειθαρχημένη και υπάκουη κυβερνητική πλειοψηφία σ' αυτήν την Αίθουσα νομοθετεί.

Άρα, λοιπόν, δεν εκτελεί μόνο στο όνομα των νόμων η εκτελεστική εξουσία, αλλά φέρνει και ψηφίζει αυτούς τους νόμους για τους οποίους έχει δεσμευθεί σε συγκεκριμένα συμφέροντα.

Και αυτό είναι υποβάθμιση του Κοινοβουλίου, είναι υποβάθμιση της δημοκρατίας.

Και γι' αυτό αυτή η μελέτη που μας στείλατε της «KAPPA RESEARCH» να τη μελετήσουμε, δείχνει ανάγλυφα ποια είναι η άποψη των πολιτών για τις εργασίες του Κοινοβουλίου. Και παρά το φτιασιδώμα, δείχνει ότι πραγματικά εδώ δεν γίνεται ουσιαστική εκπροσώπηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού αλλά συγκεκριμένων συμφερόντων που μέσω της εκτελεστικής εξουσίας η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έρχεται

να νομιμοποιήσει με την κυβερνητική πλειοψηφία την οποία διαθέτει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υφυπουργέ, παρακολούθησα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ιδιαίτερη προσοχή την ομιλία του κυρίου Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών το πρωί εδώ στο Τμήμα. Θέλω να κάνω δύο επισημάνσεις, δύο παρατηρήσεις.

Η πρώτη επισημάνση έχει να κάνει με το ότι ο κύριος Υπουργός σε μια κρίση ειλικρίνειας πραγματικά έκανε μια ξεκάθαρη ομολογία πως η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε μια ιδιαίτερα δύσκολη θέση και πως τα σημάδια της ύφεσης και της επιβάρυνσης είναι πλέον ορατά και βεβαίως τα δύσκολα έρχονται. Μάλιστα μας είπε ότι θα προχωρήσει και σε μια νέα φορολογική πολιτική και πως θα είναι προς το καλύτερο, προς όφελος των πολιτών, των εργαζομένων και των δημοσίων υπαλλήλων.

Αναρωτιέμαι: Πως είναι δυνατόν να προχωρήσουμε σε φορολογικές ελαφρύνσεις όταν όλοι γνωρίζουμε ότι σήμερα ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να εκτελεστεί, ψάχνουμε για έσοδα; Εσείς, κύριε Υπουργέ, φοροελαφρύνσεις θα κάνετε;

Είναι γεγονός πως ο κύριος Υπουργός σε μια μελαγχολική αφήγηση περιέγραψε την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας αλλά και της παγκόσμιας οικονομίας με τα πιο μελανά χρώματα. Περιέγραψε τις αρνητικές διεθνείς συνθήκες και ισχυρίστηκε πως η κρίση στην ελληνική οικονομία είναι εισαγόμενη. Μάλιστα μας είπε πως τα σημάδια της ύφεσης είχαν ξεκινήσει από πέρυσι.

Θέλω να επισημάνω στον κύριο Υπουργό, πως όταν οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ όλο αυτό το χρονικό διάστημα εφιστούσαν την προσοχή στην Κυβέρνηση ότι έρχονται δύσκολες μέρες για την ελληνική οικονομία, η θέση του κυρίου Υπουργού ήταν πως η ελληνική οικονομία είναι θωρακισμένη, είναι μια θωρακισμένη οικονομία. Και μάλιστα μας λέγατε πως πέρυσι τέτοιο καιρό, μετά την έξοδο από τη δημοσιονομική επιτήρηση και την ήπια δημοσιονομική προσαρμογή στην συνέχεια, θα υπήρχε από μέρους σας μια πιο φιλολαϊκή πολιτική και βεβαίως, θα ενισχύσετε τα μεσαία και χαμηλά στρώματα.

Η δεύτερη επισημάνση έχει σχέση με την αναφορά του κυρίου Υπουργού στα ελλείμματα των Δ.Ε.Κ.Ο. Μας είπατε ότι αυτά τα ελλείμματα προέρχονται από τις μεγάλες αποδοχές ορισμένων στελεχών που υπηρετούν στις Δ.Ε.Κ.Ο. Πραγματικά μας δώσατε και μια ανάλυση της σχέσης μεταξύ των εσόδων και των αποδοχών των Δ.Ε.Κ.Ο.

Είναι πραγματικά εντυπωσιακό τι εννοεί η Κυβέρνηση Δημόσιες Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας. Και εδώ αναδεικνύεται το βαθύ ιδεολογικό και πολιτικό χάσμα που υπάρχει μεταξύ μιας νεοφιλελεύθερης συντηρητικής κυβέρνησης και μιας σοσιαλιστικής κυβέρνησης.

Για μας οι Δημόσιες Επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας είναι οι επιχειρήσεις που προσφέρουν βασικά δημόσια αγαθά σε όλους τους πολίτες. Προσφέρουν κοινωνικά αγαθά ακόμα και με οικονομικό κόστος, γιατί το όφελος είναι το ίδιο το δημόσιο αγαθό που προσφέρουν στους πολίτες. Για σας, όμως, είναι καθαρά μια δημοσιονομική φιλοσοφία και λογική.

Η Κυβέρνηση με το πρόσχημα του εξορθολογισμού των δαπανών και την καταπολέμηση των στρεβλώσεων, αποκάλυψε το αντεργατικό της πρόσωπο και τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της.

Με την τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο. καταργείτε κατακτήσεις και δικαιώματα των εργαζομένων, που χρειάστηκαν χρόνια πολλά και πολλοί αγώνες για να αποκτήσει το εργατικό κίνημα στη χώρα μας. Βαφτίζετε διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις τις πραξικοπηματικές και αυταρχικές καταργήσεις των συλλογικών διαπραγματεύσεων των εργαζομένων. Καταργείτε κάθε μορφής συλλογική σύμβαση για τις αποδοχές των νεοπροσλαμβανόμενων, για τα ρεπό, για τις άδειες, για τα επιδόματα, για τη διαδικασία προσλήψεων και απολύσεων. Κατα-

γείτε κάθε μορφή εργασιακής προστασίας και πρόνοιας με ελεύθερες απολύσεις και ανεξέλεγκτες προσλήψεις. Καταργούνται όλες οι ασφαλιστικές δικλείδες που θεσμοθετήθηκαν από εσωτερικούς κανονισμούς και συλλογικές συμβάσεις και τίθεται ένα ανώτατο όριο για τις μισθολογικές αυξήσεις, για τα επιδόματα και για τις άλλες παροχές. Η διυπουργική επιτροπή θα αποφασίζει για τις αυξήσεις των εργαζομένων, με βάση το κόστος διαβίωσης, την οικονομική δυνατότητα της επιχείρησης και τις δυνατότητες του κρατικού προϋπολογισμού. Τέλος καταργείτε το δικαίωμα της μονομερούς προσαρμογής στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας.

Κύριε Υπουργέ, διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις βεβαίως και χρειάζεται ο στενός και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας στη χώρα μας, αλλά μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές που στόχο θα έχουν την οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία των πολιτών και όχι την επίθεση στα δικαιώματα και στις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός πως η Κυβέρνηση μέσα από την ευφορία των δημοσκοπήσεων θέλει να νομιμοποιήσει κάθε είδους αντιλαϊκή και αυταρχική νομοθετική της πρωτοβουλία. Αυτό, όμως, εμείς εδώ, στο Κοινοβούλιο, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θα της το επιτρέψουμε. Αλλά και ο λαός πρέπει να γνωρίζει πως όσο δίνει με τις δημοσκοπήσεις άσυλο στην Κυβέρνηση, τόσο η Κυβέρνηση θα αποθρασύνεται για ακόμα σκληρότερα μέτρα εναντίον του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μάρκος Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σχολιάσω την τροπολογία, η οποία αφορά τις Δ.Ε.Κ.Ο., αναφερόμενος στα θέματα της αιτιολογικής έκθεσης με την οποία εισηγείται αυτή η αλλαγή. Λέει, λοιπόν, η αιτιολογική έκθεση: «Η τροποποίηση αυτή σχετικά με το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό των δημοσίων επιχειρήσεων δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές διέρχονται διαρκώς διαρθρωτικές αλλαγές». Αφού λοιπόν διέρχονται διαρθρωτικές αλλαγές αυτές οι επιχειρήσεις, μας λέει η εισηγούμενη αντισυνταγματική από την Κυβέρνηση τροπολογία, ότι αυτήν την ανασφάλεια από τις αλλαγές θα πρέπει να τις φορτώσουμε στους εργαζόμενους. Δεν θα πρέπει να αναλάβουν οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. και η Κυβέρνηση τα κατάλληλα μέτρα επιχειρηματικής, οργανωτικής, διοικητικής φύσεως, ώστε να αντιμετωπιστούν οι διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά θα λυθούν τα προβλήματα από τις διαρθρωτικές αλλαγές, αν στερήσουμε δικαιώματα από τους εργαζόμενους. Αυτή η φιλοσοφία επαναλαμβάνεται και διατρέχει όλη την αιτιολογική έκθεση. Λέει στη συνέχεια: «Οι επιχειρήσεις αυτές έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην ανταγωνιστικότητα». Άρα, αφού έχουν αντίκτυπο στην ανταγωνιστικότητα, τι θα κάνουμε; Θα το πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Βρήκαμε τη λύση. Στη συνέχεια λέει: «Για το λόγο αυτό, είναι αναγκαίος ο εξορθολογισμός των δαπανών, όπου το Υπουργείο, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι ο εξορθολογισμός των δαπανών θα γίνει μόνον αν στερήσουμε δικαιώματα από τους νεοπροσλαμβανόμενους στις επιχειρήσεις αυτές».

Το τέταρτο σχόλιο στην αιτιολογική έκθεση. «Καθίσταται έτσι αναγκαία η αντικατάσταση του μέχρι σήμερα ισχύοντος εργασιακού καθεστώτος στις Δ.Ε.Κ.Ο. με ένα νέο, ενιαίο, σαφές, ευέλικτο, λειτουργικό, προσαρμοσμένο στις σύγχρονες συνθήκες εργασίας καθεστώς».

Η ερώτηση που ήθελα να κάνω στην Κυβέρνηση, είναι η εξής: Μήπως επειδή λέγονται και γράφονται καθημερινά πολλά για επιχειρήσεις Δ.Ε.Κ.Ο., μήπως επειδή συζητούνται μεταβιβάσεις φιλέτων από αυτές τις επιχειρήσεις η σημερινή νομοθετική παρέμβαση με αυτήν την τροπολογία την αντισυνταγματική, την αντίθετη με τις διεθνείς συμβάσεις εργασίας, γίνεται κατά παραγγελία των νέων αφεντικών;

Ερώτηση: Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας προηγουμένως να λέει ότι θα πρέπει επιτέλους να αλλάξει η νοοτροπία σ' αυτήν την κοινωνία, θα πρέπει

να σταματήσουν οι νέοι να σκέφτονται μόνο το δημόσιο τομέα, θα πρέπει να σταματήσουν να σκέφτονται μόνο την επαγγελματική τους αποκατάσταση στο δημόσιο και στις Δ.Ε.Κ.Ο. και θα πρέπει να στραφούν στον ιδιωτικό τομέα.

Κύριε Υπουργέ, χθες στις Σέρρες στο γραφείο μου ήταν μία κοπέλα, άγαμη μητέρα με ένα παιδάκι, η οποία μου είπε ότι πληρώνεται με 300 ευρώ μηνιαίως, όχι για οκτάωρη εργασία αλλά για δεκάωρη εργασία. Επειδή, λοιπόν, αγωνιά η Νέα Δημοκρατία και είδα εδώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να μας λέει για τον κοινωνικό φιλελευθερισμό, θα ήθελα να σας ρωτήσω τι απάντηση να δώσω σε αυτήν την κοπέλα. Έχετε πρόταση, ή νομίζετε ότι εάν λαϊκίζουμε λέγοντας ότι περικόπτουμε μισθούς και δικαιώματα εργασιακά από εργαζομένους στις Δ.Ε.Κ.Ο., τάχα μου θα μπορέσουν να ζήσουν αυτοί οι οποίοι είναι στον ιδιωτικό τομέα;

Έχουν καταλάβει, μετά τις παρεμβάσεις του 2005 στις οποίες αναφέρθηκε προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος, ότι οι περικοπές, όταν γίνονται στις Δ.Ε.Κ.Ο., είναι προάγγελος για περικοπές στον ιδιωτικό τομέα. Είναι σαφές το μήνυμα. Το έχει πάρει η κοινωνία και ξέρει. Δεν μπορείτε πλέον να λέτε «θα περιορίσουμε τα ρετιρέ». Ο κόσμος ξέρει ότι αυτοί οι οποίοι είναι στον ιδιωτικό τομέα, βρίσκονται καθημερινά στη χειρότερη θέση.

Και επειδή καθιερώθηκε ο όρος «της γενιάς των 700 ευρώ», θα πρέπει να διευκρινίζουμε ότι όταν μιλάμε για γενιά των 700 ευρώ, μιλάμε για πτυχιούχους με μεταπτυχιακά, με γνώσεις σε υπολογιστές και με ξένες γλώσσες και ότι αυτοί οι οποίοι είναι απόφοιτοι λυκείων, είναι όπως η κοπέλα που προανέφερα, η άγαμη μητέρα με το μισθό των 300 ευρώ, που υπογράφει συμβάσεις ότι πληρώνεται σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση εργασίας και είναι απροστάτευτη από τις εργασιακές δομές της προστασίας της εργασίας που έχει το ελληνικό κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας προηγουμένως μίλησε για μένος κατά των δικαστών, το οποίο το εξέφρασε στην Αίθουσα αυτή ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πέρα από το γεγονός ότι η διαστρέβλωση της αλήθειας όταν γίνεται σε αυτήν την Αίθουσα εκθέτει αυτόν που την επιχειρεί, πέρα από το γεγονός ότι η διαστρέβλωση της αλήθειας όταν επιχειρείται μπροστά στα μάτια του ελληνικού λαού τον εκθέτει ακόμη περισσότερο, θα ήθελα να πω ότι σήμερα η Νέα Δημοκρατία μετά από όσα έχει επιχειρήσει τα τελευταία χρόνια, θα πρέπει να είναι πάρα πολύ προσεκτική εάν αναφέρεται στη δικαιοσύνη, γιατί περάσαμε πριν από μία εβδομάδα την κατάργηση του αυτοδιοίκητου, όπου στερούνται δικαιώματα, τα οποία είναι κατοχυρωμένα συνταγματικά με μία νομοθετική παρέμβαση αμφισβητούμενης συνταγματικής ορθότητας από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα συζητάμε την κατάργηση της Αρχής για τη Διερεύνηση του Μαύρου Χρήματος, την υποβάθμισή της σε μία επιτροπή που ελέγχεται από το Υπουργείο Οικονομικών, ενώ είναι σαφές ότι ο ίδιος ο Υπουργός των Οικονομικών είναι εκτεθειμένος και στην περίπτωση των ομολόγων και στις περιπτώσεις της «SIEMENS» και ελέγχεται για τις περιπτώσεις αυτές. Σήμερα στην Αίθουσα αυτή συζητιέται η αντισυνταγματική διάταξη, αυτή η τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο., και μέσα σε όλο αυτόν τον ορυμαγδό των αντισυνταγματικών παρεμβάσεων που κάνει η Κυβέρνηση, φέρνει και το μισθολόγιο των δικαστών.

Τι μήνυμα στέλνει στην κοινωνία;

Αναρωτιέμαι τι μήνυμα θέλει να στείλει, όταν μέσω αυτών των αντισυνταγματικών νομοθετήσεων φέρνει το μισθολόγιο των δικαστών και μάλιστα σε μία τροπολογία που συζητείται στις 30 Ιουλίου, αντί να το φέρει επίσημα με ένα νόμο. Τι μήνυμα θέλει να στείλει στους δικαστές;

Καταλαβαίνουν πολύ καλά οι δικαστές το υπονοούμενο. Δεν θα πάρουν οι δικαστές απ' αυτά τα υπονοούμενα της Κυβέρνησης, γιατί είναι σαφές ότι η Αίθουσα αυτή και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το μήνυμα το έστειλαν μόνο σε αυτούς τους ελάχιστους, οι οποίοι είναι ευεπίφοροι στις πιέσεις που δέχονται από την εκτελεστική εξουσία. Τη δικαιοσύνη την τιμούμε, τη σεβόμαστε και τη στηρίζουμε στο έργο της, γιατί ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι εάν δεν λειτουργεί σωστά αυτός ο πυλώνας, δεν

μπορεί να λειτουργήσει η δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Ιωάννης Μπανιάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι φανερό, νομίζω, η σκοπιμότητα και ως προς το περιεχόμενο και ως προς την επιλογή του χρόνου που κατατίθεται η τροπολογία για το μισθολόγιο των δικαστικών.

Χαϊδεύετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αυτούς που θα σας κρίνουν, σε μία εποχή που είστε υπόλογοι για παντός είδους σκάνδαλα. Τους χαϊδεύετε τώρα, αφού πρώτα συνεργήσατε για τη μείωση του κύρους τους με τις επιλογές και τη συμπεριφορά σας απέναντί τους.

Εμείς διαφωνούμε κατηγορηματικά στο να συζητούνται και να αποφασίζονται με τέτοιο τρόπο αυτά τα τόσο σοβαρά ζητήματα. Σας καλούμε να αποσύρετε την τροπολογία. Φέρτε το ζήτημα να συζητηθεί με φυσιολογικό τρόπο, μέσα στα πλαίσια των ρυθμίσεων για τις αμοιβές των εργαζομένων σε όλους τους κλάδους. Γιατί, ασφαλώς, υπάρχει γενικότερο πρόβλημα. Και εκεί θα δούμε τι χρειάζεται να γίνει και για τους δικαστικούς.

Εμείς είμαστε υπέρ της αύξησης των μισθών όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων. Εκείνο που ενοχλεί είναι να ανοίγει συνεχώς η ψαλίδα υπέρ των ολίγων, σε βάρος των πολλών. Και φυσικά, κανένας λόγος δεν πρέπει να γίνεται και καμμία, πίσω σκέψη δεν επιτρέπεται για αύξηση της αποζημίωσης των Βουλευτών.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τους εργαζομένους στις Δ.Ε.Κ.Ο., κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα να πω ότι το μόνο που ταιριάζει εδώ είναι ότι το τέρμα του κατήφορου είναι ο πάτος. Μέσα σε δέκα μήνες καταφέρατε να κατεδαφίσετε ό,τι είχε απομείνει όρθιο από το κράτος πρόνοιας και τις κατακτήσεις των εργαζομένων, κατακτήσεις που ήταν αποτέλεσμα σκληρών και μακρόχρονων αγώνων.

Το κάνατε συνειδητά, γιατί είστε οπαδοί της στρατηγικής του νεοφιλελευθερισμού, που υπηρετεί με τον πιο αδίστακτο τρόπο τη λογική της μεγιστοποίησης των κερδών κεφαλαίου, γιατί είστε οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου. Και ο πιο εύκολος τρόπος για να το κάνετε αυτό, να αυξήσετε δηλαδή τα κέρδη του κεφαλαίου, είναι να μειώσετε με κάθε μέσο το κόστος της εργασίας. Γι' αυτό και η λαίλαπα των αντεργατικών μέτρων που πήρε και παίρνει και η προηγούμενη, αλλά και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό η λιτότητα, γι' αυτό η ασυδοσία της αγοράς και η ακρίβεια, γι' αυτό η καθήλωση ημερομισθίων, μισθών και συντάξεων, γι' αυτό και η ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, γι' αυτό οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου.

Σήμερα, όμως, κάνετε ένα βήμα παραπέρα. Δίνετε τη χαριστική βολή και στο τελευταίο ουσιαστικά δικαίωμα που απέμεινε στους εργαζομένους. Καταργείτε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις, διαχωρίζετε τους νέους από τους παλιούς εργαζομένους. Αυτό, βέβαια, είναι σε πρώτη φάση και η συνέχεια είναι γνωστή. Ισοπέδωση για όλους τους εργαζομένους στο κατώτερο επίπεδο.

Με την τροπολογία αυτή, που επιχειρείτε να περάσετε ερήμην της κοινωνίας, μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού, αλλά και με βιασμό ακόμα και της κοινοβουλευτικής σας πλειοψηφίας, καταργείτε προκλητικά την ομόφωνη απόφαση για τις Δ.Ε.Κ.Ο., που είχε ληφθεί επί Οικουμενικής Κυβέρνησης και επιπλέον νομοθετείτε κατά βάναυση παραβίαση των συνταγματικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, τους οποίους η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει με πρωτοφανές ταξικό μίσος.

Με αυτήν τη ρύθμιση αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά η manía των δυνάμεων της συντήρησης κατά των νέων αυτού του τόπου. Μαζί με την ανεργία, μαζί με τις αποδοχές πείνας, μαζί με το άγχος της επιβίωσης, στο οποίο τους έχει καταδικάσει η Κυβέρνησή σας, τους αφαιρείτε τώρα και ένα από τα τελευταία όπλα που είχαν για τη βελτίωση των αποδοχών τους και της ζωής τους συνολικότερα, το όπλο των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων. Τώρα, περνούν στη δικαιοδοσία του

Υπουργείου και της Κυβέρνησης.

Καμιά αυταπάτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να υπάρχει πλέον για την τύχη και το μέλλον των νέων αλλά και όλων των εργαζομένων. Όχι μόνο όλων των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά ανεξαιρέτως όλων των εργαζομένων.

Είναι σαφές από τη μέχρι τώρα πορεία της Κυβέρνησης, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωράει με τη μέθοδο των διαδοχικών προσεγγίσεων στην επίθεση κατά των εισοδημάτων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων, με πολύ όμως ταχείς ρυθμούς και με πολύ ισχυρές δόσεις προχωράει σ' αυτήν την κατάργηση των κατακτήσεων και των δικαιωμάτων.

Πάντα η τακτική της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση διακηρύσσει κάθε φορά –το ακούσαμε και σήμερα- ότι σέβεται δικαιώματα, το διακηρύσσει μέχρι την ώρα που αιφνιδιαστικά και σε ύποπτο πάντα χρόνο και με τρόπο που είναι απαράδεκτος κατά τη γνώμη μας, όπως η συγκεκριμένη περίπτωση, όπως αυτή που συζητάμε σήμερα, έρχεται να καταργήσει αυτά που η ίδια είχε διακηρύξει ότι θα προστατεύσει.

Εμείς θα καταψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία, θα την καταγγείλουμε στους εργαζόμενους, θα αποκαλύψουμε τις πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης που αφορούν και θα επηρεάσουν και θα επιδράσουν σε όλους τους εργαζόμενους, θα παλέψουμε να καταργηθεί στην πράξη αυτή η απαράδεκτη ρύθμιση.

Επειδή και με το νομοσχέδιο για τα Κ.Ε.Σ. που θα συζητηθεί αύριο, βρισκόμαστε μπροστά σε μια, από το «παράθυρο» θα την ονομάσω- παραβίαση του Συντάγματος, το λόγο για να σταματήσει αυτός ο κατήφορος –άραγε τι υπάρχει όμως μετά τον πάτο στον οποίο αναφέρθηκε στην αρχή;- πιστεύω ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα τον έχει ο ελληνικός λαός. Δεν πιστεύω να αντέξει για πολύ ακόμη χρόνο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για μια ακόμη φορά και μ' αυτές τις τροπολογίες, όπως και με το νομοσχέδιο που εισάγει, δηλητηριάζει το δημόσιο βίο, διότι σοβαρά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας τα αντιμετωπίζει με μεθοδεύσεις, με πονηριές, με στρεβλώσεις και με ψέματα.

Για το ζήτημα της τροπολογίας που αφορά το μισθολόγιο των δικαστικών λειτουργών, με τον πιο επίσημο τρόπο ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς με επίσημη δήλωση ενώπιον του Προεδρείου του Σώματος έχει καταθέσει τη διαφωνία του για τη μεθοδευση της διαδικασίας του Μισθοδικείου, με την ίδια αυτή τη διαδικασία, με την απόφαση και με το χειρισμό της Κυβέρνησης και πολύ περισσότερο έχει καταθέσει τη ρητή διαφωνία του για τον αυτοματισμό της σύνδεσης της διαδικασίας αναβάθμισης του μισθολογίου των δικαστών με τις αποδοχές των Βουλευτών. Και έχουμε ακριβώς αποσαφηνίσει πλήρως τη θέση μας ότι εμείς από τη μεριά μας ούτε συναινούμε ούτε δεχόμαστε ούτε αποδεχόμαστε αυτή τη διαδικασία για τους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου και τουλάχιστον για μας τους Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Υπήρξε και μια θρασύτατη επίθεση εκ μέρους του συναδέλφου κ. Τζαμτζή, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ κατηγορήσε το Συνασπισμό τότε –όχι της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το ενωτικό σχήμα που είμαστε τώρα- ότι είχε την ανακόλουθη στάση να δηλώσει τα ίδια και να εισπράξει εν συνεχεία από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Επρόκειτο τότε για τα αναδρομικά τα οποία κατατέθηκαν στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή δεν ξέρω εγώ πού. Εδόθησαν με επίσημη ανακοίνωση και με διαδικασία, παρουσία δημοσιογράφων και εκπροσώπων της κοινωνίας, σε καταυλισμό των Ρομά και αυτό το ξέρει το πανελλήνιο, το ξέρει το Ελληνικό Κοινοβούλιο, το ξέρουν οι πάντες. Να τελειώνουμε, λοιπόν, μ' αυτού του είδους τις κακόβουλες διαστρεβλώσεις.

Κύριε Πρόεδρε, το νέο μισθολόγιο των δικαστών είναι μία

σοβαρή υπόθεση, όπως και το ενιαίο και νέο μισθολόγιο όλων των δημοσίων υπαλλήλων. Και η Κυβέρνηση κωφεύει απέναντι σ' αυτό και για τον εξορθολογισμό και την αποκατάσταση των αδικιών και αντιφάσεων αλλά και την αναβάθμιση όλων των εργαζομένων αρνείται να την ενισχύσει, αρνείται να τη θέσει σε μία σοβαρή συζήτηση και μέσα από μεθοδεύσεις, αλληλοσχετισμούς συγκυρίας με το αυτοδιοίκητο και με όλες τις άλλες διαδικασίες που βρίσκονται εν εξελίξει μέσα στο καλοκαίρι, μέσα στο Θερινό Τμήμα της Βουλής, επιχειρεί να παίξει αυτού του είδους τα πολύ άσχημα πολιτικά παιχνίδια.

Παίρνει τις απαντήσεις από τον ελληνικό λαό. Η Θεσσαλονίκη είναι πολύ κοντά, κύριε Υφυπουργέ. Το επαναλαμβάνω και εγώ όπως το είπε και ο συνάδελφος κ. Τσουκαλός. Θα εισπράξετε την οργή πληθώρας ομάδων εργαζομένων της ελληνικής κοινωνίας και θα έχετε πλήρως την ευθύνη γι' αυτό. Διότι δεν είναι δυνατόν να καταβαραθρώνετε έτσι την αξιοπρέπεια εργαζομένων, επιστημόνων, λειτουργών, απλών ανθρώπων των οποίων η ζωή αυτή τη στιγμή γίνεται όλο και χειρότερη με αυτές τις ανεδόσαστες μεθοδεύσεις.

Και είναι πολύ χαρακτηριστική –αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους- η συμπεριφορά σας ως προς το Δικαστικό Σώμα των Ενόπλων Δυνάμεων, που εν πάση περιπτώσει επειδή δεν τίθεται σ' αυτό το παιχνίδι το πρόβλημά τους, επειδή δεν έχουν δυνατότητα πίεσης, τους αγνοήσατε. Δεν έχουν εκείνοι ίσα δικαιώματα με τους δικαστές του Δικαστικού Σώματος; Πώς τους αγνοείτε; Είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό και το ότι τους κοροϊδέψατε κιάλας, ενώ τους το είχατε υποσχεθεί και είχατε δεσμευθεί επ' αυτού. Το καταγγέλλουν οι ίδιοι.

Από αυτήν την άποψη και σε σχέση με όλα όσα έχουν αναφερθεί για τα ζητήματα της συνάφειας και του αυτοματισμού με τις αποδοχές των Βουλευτών, νομίζω ότι είναι χρήσιμο να το πούμε και εδώ. Τι θα γίνει επιτέλους; Η Κυβέρνηση θα φέρει το κανονιστικό νόμο σε σχέση με τα νέα δεδομένα του ασυμβίβαστου, όπως προέκυψαν από την πρόσφατη Αναθεώρηση του Συντάγματος; Αυτό γιατί δεν μπορείτε να σπεύσετε να το φέρετε ώστε να κατοχυρώσετε και την αξιοπιστία της συνταγματικής μεταρρύθμισης και το κύρος των Βουλευτών; Γιατί αρνείστε και αργείτε ένα τέτοιου είδους, σοβαρότατο για το κύρος των Βουλευτών νομοθέτημα και μένει στον αέρα όλη αυτή η ιστορία περί ασυμβίβαστου;

Προχωρώ, κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με την άλλη τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Ανήθικη χαρακτήρισε την τροπολογία συνδικαλιστής της Νέας Δημοκρατίας και είναι όντως ανήθικη. Και είναι ανήθικη και η επιχειρούμενη προβολή αυτής της περίφημης ανακυκλούμενης επιχειρηματολογίας των «ρετιρέ», των «συντεχνιών» και όλα αυτά.

Ας έρθει εδώ ο κ. Αλογοσκούφης και εσείς κύριε Υφυπουργέ και ας πάμε αύριο το πρωί. Από τις Δ.Ε.Κ.Ο. που έχουν να κάνουν με τις δημόσιες συγκοινωνίες, οι εργαζόμενοι στον Η.Σ.Α.Π. είναι οι πλέον καλά αμειβόμενοι. Ξέρετε για το νεοπροσλαμβανόμενο πόσες είναι οι καθαρές αποδοχές; Είναι 800 ευρώ. Για έναν με εικοσαετή υπηρεσία, παντρεμένο, με δύο παιδιά οι καθαρές αποδοχές ξέρετε πόσες είναι; Είναι 1.400 ευρώ. Μη συκοφαντείτε εργαζομένους! Μη δημιουργείτε αυτές τις φασιστικές αντιθέσεις μεταξύ κοινωνικών ομάδων. Αυτά είναι «αυγό του φιδιού» και δεν μπορείτε να παίζετε με την κοινωνική συνοχή.

Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, αν θέλετε να καταργήσετε τις συλλογικές συμβάσεις, όπως το κάνετε με αυτή την τροπολογία, αν θέλετε να καταργήσετε το δικαίωμα να εντάσσονται στις επιχειρησιακές συμβάσεις οι νεοπροσλαμβανόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο., όπως το κάνετε με αυτή την τροπολογία, αν θέλετε να καταργήσετε τη διαμεσολάβηση και τη διαιτησία, όπως το κάνετε με αυτή την τροπολογία, πείτε το καθαρά: «Θέλουμε να μειώσουμε το εργατικό κόστος, είτε του δημοσίου είτε του ιδιωτικού διότι αυτή είναι επιταγή του νεοφιλελευθερισμού». Όλα τα άλλα κόστη είναι ελαστικά. Η διαφήμιση, οι μίζες, τα πάντα. Η εργασία, όμως, πρέπει να υποτιμηθεί, να συμπίεστεί.

Αυτή είναι η φιλοσοφία σας, αυτή είναι η επιλογή σας και όλα τα άλλα είναι εξαπάτηση και στρέβλωση, η οποία όμως είναι επικίνδυνη, η οποία έχει συνέπειες, η οποία δεν είναι απλώς και

μόνο ένα κόλπο που χρησιμοποίησε ένας Υπουργός για να περάσει ένα νομοσχέδιο, είναι «δηλητήριο» στην ελληνική κοινωνία, «δηλητήριο» στη συνοχή, «δηλητήριο» στη δυνατότητα να οργανώσει αυτή η κοινωνία το μέλλον της με διαφορετικούς όρους. Είστε υπόλογοι. Η οργή μεγαλώνει. Θα εκφραστεί σε κάθε δυνατότητα και τότε να μην ενεργοποιήσετε τις κατασταλτικές δυνάμεις, να πάτε σπίτι σας και να προκηρύξετε εκλογές. Αυτό να κάνετε και ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα! Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Μαυρίκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Ακούγοντας πριν από λίγο κύριε Πρόεδρε, Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑ.Ο.Σ. να επιτίθενται και να συκοφαντούν κατηγορίες εργαζομένων, ότι δήθεν οι μισθοί που παίρνουν είναι υπερβολικοί, πραγματικά ο καθένας πρέπει να νιώσει μια αγανάκτηση γι' αυτές τις συκοφαντίες, επειδή στην ουσία επιχειρούν να δώσουν άλλοθι και στήριγμα στην Κυβέρνηση προκειμένου να λειάνει τις εντυπώσεις σε σχέση με την τροπολογία για τους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Όσοι από τους Βουλευτές ερχόμαστε εδώ χρησιμοποιώντας το μετρό ή το τρόλεϊ ξέρουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο οδηγός στο κέντρο της Αθήνας, αυτοί δηλαδή όλοι οι εργαζόμενοι που λίγο πριν ο κ. Γεωργιάδης εδώ κατακεραύνωσε λέγοντας ψέματα ότι οι μισθοί τους είναι της τάξης των 3.000 ευρώ. Έχοντας δουλέψει πολλά χρόνια στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και ως συνδικαλιστικό στέλεχος του Πανεργατικού Αγώνιστικού Μετώπου, νοιώθω την ανάγκη να καταθέσω εδώ τα εξής στοιχεία, για να επιβεβαιωθεί το ψέμα και η συκοφαντία που ακούσαμε λίγο πριν. Εργαζόμενοι, λοιπόν, στην Ε.Θ.Ε.Λ. Σας διαβάζω: Χανιώτης Ανδρέας, είκοσι οκτώ χρόνια υπηρεσίας, με αριθμό μητρώου 6097, με νυχτερινά και δύο παιδιά, στο διάστημα από 1 Μαΐου 2008 έως 31 Μαΐου 2008 πήρε μισθό 1.583 ευρώ, παρακαλώ. Φαμπιάτος Κωνσταντίνος, με είκοσι πέντε χρόνια δουλειά, αριθμός μητρώου 4008, με νυχτερινά, έγγαμος, πήρε για το διάστημα 1 Ιουνίου 2008 μέχρι 30 Ιουνίου 2008 1.086 ευρώ. Μαστραγγελής Γεώργιος, με αριθμό μητρώου 5264, πήρε για τον μήνα Ιούνιο 1.457 ευρώ. Αυτή είναι η αλήθεια, γιατί τα ψέματα έχουν κοντά ποδάρια.

Θέλουμε σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες να σημειώσουμε εξ' αρχής ότι επιχειρεί η Κυβέρνηση με κεντρικό επιχείρημα το ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν ελλείμματα να χτυπήσει τους εργαζόμενους και να τιμωρήσει τους μισθωτούς. Με επιχείρημα, λοιπόν, το εργατικό κόστος υποστηρίζει ότι θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα και τα ελλείμματα των Δ.Ε.Κ.Ο.. Οι διοικήσεις, επίσης, των Δ.Ε.Κ.Ο. που διορίζονται από τις κυβερνήσεις αυτές με τη σειρά τους επιχειρούν να λύσουν –υποτίθεται– τα προβλήματα των οργανισμών αυτών μετακυλίνοντας το φόρτο, το βάρος στους καταναλωτές με τις ανατιμήσεις των τιμολογίων των Δ.Ε.Κ.Ο.. Για τις μίζες από τη «SIEMENS», για τη διασπάθιση του δημόσιου χρήματος, είτε μέσα από τον Ο.Σ.Ε. είτε μέσα από τον Ο.Τ.Ε. και τις επιπτώσεις αυτών των συμβάσεων πάνω στις επιχειρήσεις αυτές, καμμία συζήτηση δεν γίνεται. Δείχνει και αυτή η κατάσταση τις ευθύνες και της σημερινής Κυβέρνησης και την προσπάθειά της να κουκουλωθούν όλα αυτά τα ζητήματα, όπως παλιότερα κουκουλωθήκαν το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, όπως παλιότερα κουκουλωθήκαν τα δομημένα ομόλογα, όπως κουκουλώθηκαν μια σειρά τέτοια ανάλογα ζητήματα που είναι σύμφυτα του καπιταλιστικού συστήματος και σύμφυτα του δικομματισμού.

Ακόμα με τις τροπολογίες που επιχειρεί να φέρει η Κυβέρνηση ουσιαστικά υποστηρίζει ότι ανοίγει νέους δρόμους στις μεταρρυθμίσεις, στον εκσυγχρονισμό. Μάλιστα ο κ. Πρωθυπουργός κατ' επανάληψη από το Βήμα της Βουλής μας έχει κατακεραυνώσει, όσους είμαστε αντίθετοι και δείχνουμε μια ανυπακοή απέναντι σε αυτήν την πολιτική και την αντιμετώπισή με κάθε τρόπο με έργα στους δρόμους του αγώνα και με κινητοποιήσεις και λέει ότι είμαστε με την καθυστέρηση, ότι είμαστε αναχρονιστές, ότι είμαστε με το παρελθόν, ότι είμαστε

προσκολλημένοι σε ξεπερασμένες αντιλήψεις και περιόδους.

Δηλαδή, κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας και κατά τις ιδεολογικές της προσεγγίσεις πρόοδος είναι οι μισθοί των 600 ευρώ, τα παιδιά του «STAGE» που δουλεύουν ανασφάλιστα με 480 ευρώ, πρόοδος είναι από τους ανέργους το 35% να είναι γυναίκες και νέοι, πρόοδος είναι να μην δημιουργεί προσδοκίες συνταξιοδότησης ένας μεγάλος αριθμός εργαζομένων. Εμείς όλα αυτά τα χαρακτηρίζουμε μεσαίωνα. Είναι μια πολύ συγκεκριμένη πολιτική και δεν είναι τυχαία. Είναι μια πολιτική που υπηρετεί τους βιομηχάνους και τα μεγάλα συμφέροντα. Ξεκινά από τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συναποφασίζεται από νεοφιλελεύθερες και από σοσιαλοδημοκρατικές κυβερνήσεις μαζί με το κεφάλαιο στις Βρυξέλλες και εφαρμόζεται στα εθνικά κράτη.

Θεωρούμε ότι είναι σαθρό το επιχείρημα της Κυβέρνησης πως δήθεν η τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο. γίνεται για να μειωθούν τα ελλείμματα. Οι πραγματικοί στοχοί της Κυβέρνησης είναι η λογική του «διαίρει και βασίλευε» δηλαδή, να τεμαχίσει τους εργαζόμενους και να δυσκολεύει τη δυνατότητα αντίστασης και ανάπτυξης ταξικών αγώνων. Στόχος είναι η κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων έτσι που ο καθένας εργαζόμενος μεμονωμένος, αβοήθητος, αδύναμος να προσέρχεται στον εργοδότη και να υποτάσσεται στις απειλές του. Είναι ψέματα ότι δεν έχει και σήμερα με το νόμο που υπάρχει ο Ο.ΜΕ.Δ., τη δυνατότητα η διοίκηση των Δ.Ε.Κ.Ο. να προσφεύγει στον Ο.ΜΕ.Δ..

Όλα αυτά μπορούμε να τα κατατάξουμε σ' έναν κοινό παρανομαστή. Στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση βγάζει μια απόφαση που λέει: «απαγορεύω τις αυξήσεις». Αυτό είναι μια προσπάθεια, ένας δρόμος που ανοίγεται σήμερα για συγκεκριμένους εργαζόμενους. Αύριο θα επιχειρηθεί η γενικευμένη εφαρμογή προκειμένου τα κέρδη των επιχειρηματιών, του κεφαλαίου να πολλαπλασιάζονται.

Εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, θα αντισταθούμε σ' αυτήν την κατάσταση. Θα βοηθήσουμε τους εργαζόμενους να αναπτύξουν τους αγώνες τους. Θα πρωτοστατήσουμε στην όξυνση της λαϊκής πάλης προκειμένου τέτοιες ρυθμίσεις αντεργατικές και αντιλαϊκές να μείνουν στα χαρτιά και οι εργαζόμενοι να πετύχουν πραγματικές αυξήσεις και υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους για το παρόν και το μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Κελέτσης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, γίνεται μια προσπάθεια από τον Τύπο αλλά και δυστυχώς από συναδέλφους να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι στηρίζουν το νομοθετικό έργο της Κυβέρνησης, την πολιτική της Κυβέρνησης και τη συγκεκριμένη τροπολογία, είναι άβουλοι, φοβισμένοι ή φοβικοί, συμφεροντολόγοι ενδεχομένως –δηλαδή κάτι περιμένουν– και ότι ορισμένες φορές έχουν και ένα είδος διαστροφής να θέλουν να τα βάλουν με τους εργαζόμενους και να θέλουν να χτυπήσουν τους εργαζόμενους.

Φυσικά τίποτα από αυτά δεν ισχύει. Δεν αισθανόμαστε ευτυχείς ούτε εμείς ούτε η Κυβέρνηση όταν αναγκαζόμαστε να νομοθετήσουμε ορισμένα μέτρα τα οποία πράγματι είναι περιοριστικά είτε για τα δικαιώματα είτε για τους μισθούς των εργαζομένων.

Όμως, η πραγματικότητα είναι σκληρή. Η πραγματικότητα είναι αυτή που επιβάλλει να ακολουθείται μία συγκεκριμένη πολιτική. Πέραν αυτού, πριν πάω στην ουσία της τροπολογίας, θα ήθελα να πω ότι, ως ένας κι εγώ από τους εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές που στηρίζουμε αυτή την Κυβέρνηση, θα ήθελα τουλάχιστον να γίνεται σεβαστό το δικαίωμα αυτών των Βουλευτών που στηρίζουν μία νομοθετική κυβερνητική πρωτοβουλία, να τυγχάνουν του ίδιου σεβασμού που τυγχάνουν κι εκείνοι οι συνάδελφοί μας –και τους σεβόμαστε απολύτως, όπως σεβόμαστε απόλυτα και τις θέσεις τους– που ενδεχομένως έχουν μία διαφορετική άποψη και τολμούν, αν θέλετε και καλά κάνουν και την εκφράζουν και δημόσια.

Αν στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση και αν στηρίζουμε αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες, είναι γιατί πιστεύουμε ότι πρέ-

πει επιτέλους κάτι να γίνει σ' αυτό τον τόπο. Είναι γιατί πιστεύουμε ότι θα πρέπει να γίνει μια προσπάθεια εξορθολογισμού και συμμαζέματος σε ό,τι αφορά το χώρο της οικονομίας.

Αν στηρίζουμε, είναι γιατί πιστεύουμε ότι ο λαός επένδυσε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τις ελπίδες του για κάτι καλύτερο σ' αυτόν τον τόπο και νομίζουμε ότι αυτές τις ελπίδες δεν μπορούμε, δεν μας επιτρέπεται να τις διαψεύσουμε.

Στηρίζουμε την τροπολογία για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Τη στηρίζουμε γιατί τη θεωρούμε αναγκαία, γιατί πιστεύουμε ότι μία επιχείρηση που καθημερινά βουλιάζει, μία επιχείρηση η οποία είναι προβληματική, που κάθε ημέρα που περνάει το έλλειμμά της συνεχώς αυξάνει, δεν είναι δυνατόν οι εργαζόμενοι σ' αυτή να μην συμμετέχουν σε μία προσπάθεια διάσωσης της επιχείρησης.

Κατά την άποψή μου, θα έπρεπε όχι μόνο οι νεοπροσλαμβανόμενοι στην επιχείρηση εργαζόμενοι, αλλά όλοι οι εργαζόμενοι μιας επιχείρησης που είναι προβληματική να συμβάλλουν, στο ποσοστό που τους αναλογεί, στην προσπάθεια διάσωσης της επιχείρησης.

Διότι, αν καταλήξουμε στο φαινόμενο μία επιχείρηση να οδηγηθεί στη χρεοκοπία και το κλείσιμο, τότε το μόνο σίγουρο είναι ότι όλοι οι εργαζόμενοι θα φύγουν και θα πάνε στα σπίτια τους, όλοι οι εργαζόμενοι θα χάσουν την εργασία τους. Άρα, λοιπόν, είναι νομίζω αναγκαία αυτή η τροπολογία και ορθά η Κυβέρνηση τη φέρνει σήμερα προς ψήφισι.

Όμως, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν θα πρέπει να κοιτάμε μόνο στο επίπεδο των εργαζομένων. Εγώ πιστεύω ότι θα πρέπει να κοιτάσουμε λίγο και προς τα πάνω, γιατί και στα ανώτερα και ανώτατα κλιμάκια της διοίκησης των δημοσίων επιχειρήσεων υπάρχουν προκλητικές συμπεριφορές και προκλητικές εικόνες.

Ασφαλώς δεν μπορούμε να στηρίζουμε ούτε, αν θέλετε, τη λωποδυσία, που αποκαλύφθηκε τις τελευταίες ημέρες ότι γινόταν στον Ο.Σ.Ε. με αφορμή το τελευταίο ατύχημα ούτε την ανικανότητα στον Ο.Σ.Ε. που έφτασε στο σημείο να μην έχει σήμερα ο Οργανισμός τροχούς και αμαξοστοιχίες, με αποτέλεσμα να αναγκάζεται να περικόπτει το δρομολόγιο που ξεκινά από την Αθήνα και καταλήγει στο Ορμένιο. Ένα δρομολόγιο άκρως αναγκαίο για τους πολίτες και ένα δρομολόγιο το οποίο χρησιμοποιούσαν κυρίως οι ασθενέστερα οικονομικά συμπολίτες μας.

Δεν είναι δυνατόν να στηρίξουμε το τέλμα στην Ολυμπιακή. Δεν είναι δυνατόν να στηρίζουμε την «αφασία» στη διοίκηση της Δ.Ε.Η., ας πούμε, η οποία αντί να ασχολείται με νέες επενδύσεις στον τομέα της ενέργειας, που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος, ασχολείται με το πώς οι κατέχοντες στα υψηλά κλιμάκια της διοίκησης θα περνούν Σαββατοκύριακα σε διάφορα πολυτελή ξενοδοχεία εκτός Αθηνών και θα παίζουν, θα δοκιμάζουν τις δυνατότητές τους, την ευλυγισία τους πιάνοντας αυγά στον αέρα –και αυτά που λέω δεν είναι ψέματα, είναι πραγματικότητα– για να μπορέσουν έτσι να δουν τα αντανακλαστικά των στελεχών της Δ.Ε.Η.!

Όλα αυτά θεωρώ ότι είναι προκλητικά, μαζί, βέβαια, με το γεγονός ότι υπάρχουν σε αυτά τα κλιμάκια υψηλοί μισθοί και ο οποιοσδήποτε διοικητής έχει τη δυνατότητα, ας πούμε, να διορίζει ένα σύμβουλο και να του δίνει ετήσιες αποδοχές περίπου 120.000 ευρώ συν κάποια μπόνους τα οποία είναι αυθαίρετα, όπως ο διοικητής τα κρίνει. Και αυτά όλα συμφωνούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου.

Αυτά είναι απαράδεκτες καταστάσεις και νομίζω ότι και εκεί θα πρέπει να στρέψει η Κυβέρνηση τα βέλη της και να κινηθεί και προς αυτές τις κατευθύνσεις, διότι δεν μπορεί από τη μια, να έχουμε πράγματι τη γενιά των 700 ευρώ στον ιδιωτικό τομέα και των 500 ευρώ σε ανθρώπους που εργάζονται με τον έμμεσο τρόπο των «STAGE» και από την άλλη, να έχουμε αυτές τις προκλητικές περιπτώσεις.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η Κυβέρνηση μόνη της μπορεί να κάνει πολύ έργο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι αυτή η Κυβέρνηση μπορεί με σχέδιο, με στόχευση, με προγραμματισμό να πετύχει και τομές και μεταρρυθμί-

σεις. Μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να τα κάνει όλα αυτά, να το πετύχει αυτό το έργο, γιατί έχει σύμμαχό της το λαό και τους Βουλευτές της, αρκεί αυτό το έργο να το προβάλλει, για το έργο το οποίο πάει να κάνει να ενημερώνει το λαό για το τι γίνεται, τι προτίθεται να κάνει και τι θέλει να κάνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Φεβρωνία Πατριανάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δε συνηθίζω να παρελθοντολογώ, αλλά νομίζω ότι πρέπει να θυμίσουμε τι παραλάβαμε το 2004. Παραλάβαμε ένα κράτος όπου ο ισοπεδωτισμός ήταν ο κανόνας, η αναξιοκρατία είχε γίνει καθεστώς, η αδιαφάνεια ήταν μέρος της καθημερινότητάς μας, ο μαθηματικός τύπος είχε φτιάξει ένα νέο χάρτη στο χώρο των κατασκευών, οι κρατικές προμήθειες με τον τρόπο που διενεργούντο είχαν φτιάξει καινούργια μονοπώλια, οι κρατικές Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν χρησιμοποιηθεί όχι ως επιχειρήσεις κοινής ωφελείας, αλλά μικροκομματικής σκοπιμότητας. Είχαν ξεχειλίσει από εργαζόμενους που κύριο προσόν τους ήταν η κομματική τους ταυτότητα.

Φαίνεται από τα επιχειρήματα που άκουσα αυτές τις μέρες ότι οι μόνοι που δεν έχουν αντιληφθεί γιατί ο λαός τους όρισε στη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι οι Βουλευτές της. Αντίθετα, εμείς οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης έχουμε κατανοήσει απόλυτα γιατί ο ελληνικός λαός για δεύτερη φορά μας όρισε στη διακυβέρνηση του τόπου. Οφείλουμε να νοικοκυρέψουμε τον τόπο. Οφείλουμε στους πολίτες να ξαναδώσουμε προοπτική και ελπίδα. Οφείλουμε να βάλουμε ξανά τη χώρα σε αναπτυξιακή προοπτική. Οφείλουμε να ξαναβάλουμε στο λεξιλόγιό μας τις λέξεις: αξιοκρατία, αξιολόγηση, ιεραρχία, παραγωγικότητα και να την ξανασυνδέσουμε με βάση τις αποδοχές, με βάση την απόδοση, με βάση την ανταμοιβή. Οφείλουμε να σπάσουμε το κατεστημένο του δημόσιου τομέα, όπου θεωρείται ότι είναι ο καλύτερος εργοδότης σήμερα στην Ελλάδα. Και μάλιστα, εάν αναφερθούμε στις Δ.Ε.Κ.Ο., θα έλεγα ότι θα μπορούσαν να διεκδικήσουν, ως εργοδότης, διεθνείς διακρίσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Οι καλύτερες αμοιβές, οι καλύτερες συντάξεις, η μονιμότητα, η ασφάλεια. Γιατί αυτό που μπορούν να έχουν και να διεκδικούν οι εργαζόμενοι στο δημόσιο το στερούμε από τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, συμπεριφερόμενοι και χρησιμοποιώντας τους ως εργαζόμενους τρίτης, τέταρτης και πέμπτης ταχύτητας; Νομοθετούμε σε ένα κράτος που ακόμη δεν έχει αγγίξει το θέμα της διαδοχικής ασφάλισης, για τους εργαζόμενους που αναζητούν πορεία στον ιδιωτικό τομέα. Ακόμη και σήμερα που μιλάμε, τα νέα παιδιά, οι νέοι επιστήμονες, οι νέοι εργαζόμενοι ονειρεύονται μια θέση στο δημόσιο, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι η προοπτική και η ανάπτυξη αυτού του τόπου περνάει μέσα από τον ιδιωτικό τομέα. Δεν μπορεί να ελπίζει σε τίποτα η χώρα αν ο ιδιωτικός τομέας δεν απογειωθεί, αν δεν δώσει νέα δυναμική και προοπτική στην ελληνική οικονομία.

Η Κυβέρνηση, υλοποιώντας το μεταρρυθμιστικό της πρόγραμμα και τις υποσχέσεις της απέναντι στον ελληνικό λαό, από τα πρώτα νομοσχέδια που εισήγαγε, από τις πρώτες σοβαρές μεταρρυθμίσεις που έκανε, ήταν ο νόμος 3429/2005, που πολλοί θα θεωρήσουν αυτονόητα αυτά που προέβλεπε, αλλά στο καθεστώς που κυριαρχούσε μέχρι τότε δεν ήταν καθόλου αυτονόητες οι προβλέψεις.

Τι προέβλεψε; Πρώτον, τα μέλη των διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. απαγορεύεται πλέον να είναι πολυθεστές.

Δεύτερον, αποφασίστηκε μείωση των μισθών τους.

Τρίτον, αυτονόητη πρόβλεψη να είναι τουλάχιστον πτυχιούχοι Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης.

Τέταρτον, αυτολεξεί προέβλεπε: «ο πρόεδρος, ο διευθύνων σύμβουλος και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των δημοσίων επιχειρήσεων δεν δικαιούνται καμμία άλλη παροχή, απολαβή, αμοιβή ή προνόμιο».

Αυτή ήταν η πρώτη πολιτική πράξη που κάναμε στο πλαίσιο,

του να εκπέμψουμε ένα μήνυμα στην ελληνική κοινωνία.

Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση. Εάν, κύριε Υπουργέ, δεν έχουν τηρηθεί οι αυτονότητες αυτές προβλέψεις από κάποιες διοικήσεις, τότε αυτές είναι υπόλογες απέναντι στην Κυβέρνηση, απέναντι στην ελληνική κοινωνία και οφείλουν να κληθούν και να λογοδοτήσουν.

Κάποιοι αμφισβήτησαν τη σοβαρότητα της οικονομίας κλίματος που θα μπορούσε να επιτευχθεί με αυτή τη ρύθμιση. Παρ' όλα αυτά, όμως, το πολιτικό μήνυμα ήταν σαφές. Αυτό που θέλαμε να πούμε στην ελληνική κοινωνία συνεχίζουμε να το λέμε σήμερα με τις δύο τροπολογίες που εισήχθησαν και οι οποίες είναι σε συνέχεια αυτού του πνεύματος.

Ορθώς η Κυβέρνηση εφαρμόζει τη δικαστική απόφαση, προκειμένου να αναπροσαρμοστούν οι μισθοί των δικαστών, διότι την ελληνική δικαιοσύνη οφείλουμε να την τιμούμε, οφείλουμε να ελπίζουμε ότι η ισονομία και η ταχύτητα απονομής δίκης των πολιτών είναι στα χέρια ικανών δικαστών. Και εκείνο το οποίο προβλέπουμε μέσα από την τροπολογία, είναι ότι επανακαθορίζονται με ανώτατο πλαφόν οι μισθοί όλων των δημόσιων λειτουργών ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αλλά και όλων των άλλων λειτουργών εξορθολογίζονται οι ανώτατες αποδοχές τους.

Εκείνο το οποίο ορθά προβλέπουμε είναι να μην ισχύσει η αναπροσαρμογή των αποζημιώσεων για τους πολιτικούς εκπροσώπους, να μην ισχύσει για τους Βουλευτές, όχι επί της ουσίας, όχι διότι η ελληνική οικονομία θα έχανε ή θα πάθαινε κάποια ζημία από τις αυξήσεις, αλλά διότι οι πολιτικοί πρώτα απ' όλα πρέπει να εκπέμπουν μήνυμα στην κοινωνία ότι αντιλαμβάνονται τις δυσκολίες, ότι συμμετέχουν σε αυτές, ότι δρουν για το καλό και επ' ωφελεία του τόπου. Και είναι προς τιμήν και των πολιτικών κομμάτων που απεδέχθησαν την απόφαση της Κυβέρνησης. Αλλά εκείνοι οι οποίοι είναι κήνσORES της πολιτικής ζωής του τόπου και επιδιώκουν την πολιτική απαξίωση, μήνες τώρα, δεν τόλμησαν να πουν ότι οι Έλληνες Βουλευτές ενσυνείδητα χάνουν ένα δικαίωμά τους, διότι θέλουν να εκπέμψουν το γενικότερο μήνυμα στην ελληνική κοινωνία.

Και βεβαίως, η δεύτερη τροπολογία η οποία εισάγεται επιχειρεί να αποκαταστήσει την κοινωνική δικαιοσύνη, βάζοντας φρένο σε δυσβάστακτες διεκδικήσεις, σε ζημιολογίες ή επιδοτούμενες Δ.Ε.Κ.Ο..

Ακούστηκε το επιχείρημα. Φταίνει οι εργαζόμενοι αν ξεχειλίσαν οι Δ.Ε.Κ.Ο. από προσωπικό; Φταίνει οι εργαζόμενοι για την κακοδιαχείριση του παρελθόντος; Φταίνει οι εργαζόμενοι για τις προμήθειες και τον τρόπο που διενεργούνται; Φυσικά και όχι, αλλά κανείς δεν μπορεί, χάριν της συλλογικής ευθύνης, να κρύβει την ατομική ευθύνη.

Εκείνο το οποίο επίσης θα ήθελα να τονίσω είναι ότι είναι υπόλογοι και υπεύθυνοι οι εργαζόμενοι, όταν σύρονται κάτω από συνδικαλιστικές ηγεσίες που παίρνουν αποφάσεις, όπως ήταν οι τρεις απεργίες που έγιναν στην Α.Μ.Ε.Λ., στο Τραμ, στον Η.Σ.Α.Π., στην Ε.Θ.Ε.Λ., διότι απολύθηκαν δύο εργαζόμενοι του Τραμ επειδή έθεταν σε κίνδυνο τη ζωή του επιβατικού κοινού. Οι εργαζόμενοι πρέπει να αντισταθούν σε τέτοιου είδους συνδικαλιστικές διεκδικήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω λέγοντας ότι τα στοιχεία που ακούστηκαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ήταν συγκλονιστικά. Πρέπει να τα λάβουμε υπ' όψιν μας, αν και νομίζω ότι όλοι μέσες άκρες τα γνωρίζαμε.

Κύριε Υπουργέ, ορθά ξεκινήσατε να περικόπτετε τις δαπάνες από τις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο.. Ορθά ζητάτε από τους εργαζόμενους στο δημόσιο αυτοσυγκράτηση και ειδικά από τις ζημιολογίες Δ.Ε.Κ.Ο.. Ο λαός μας κρίνει όλους. Ο λαός προσδοκά. Ο λαός ελπίζει. Απ' αυτήν την Κυβέρνηση, η ολιγωρία δεν συγχωρείται, το πολιτικό θάρρος πάντα επιβραβεύεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Πατριανάκου.

Η κ. Ράγιου έχει το λόγο.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, στη ζωή κάποιοι άνθρωποι έρχονται για να μας ευεργετήσουν και κάποιοι άλλοι για να μας αδικήσουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αν μέχρι σήμερα κάποιοι μας αδικήσαν, σύντομα έρχονται άλλοι για να επαναφέρουν με σκοπό της πολιτικής ή της ζωής τους την ισορροπία και τη δικαιοσύνη.

Δεν έχει νόημα να επαναλάβω απ' αυτό εδώ το Βήμα τα όσα προβλέπονται στο σχέδιο νόμου και για τους μηχανισμούς που διαθέτει η Ελλάδα, οι οποίοι αναβαθμίζονται και ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία ή για τις κοινοτικές οδηγίες. Εκείνο που έχω να πω και πρέπει να το καταλάβουν όλοι όσοι μας ακούν, είναι ότι μέχρι τώρα η εικόνα των Δ.Ε.Κ.Ο. που είχαμε όλοι, είναι η εικόνα των εργαζομένων των δύο ταχυτήτων, όπως πολλές φορές έχει επαναληφθεί. Και αυτό είναι μία εικόνα πολύ μεγάλης αδικίας, γιατί είναι απαράδεκτο στο 2008 να υπάρχουν στα σπλάχνα των Δ.Ε.Κ.Ο. φαινόμενα που πλήττουν το ίδιο το κράτος. Δεν είναι δυνατόν και δεν είναι και δίκαιο να υπάρχουν εργαζόμενοι οι οποίοι πληρώνονται 700 ευρώ και με τα ίδια προσόντα, κάποιοι άλλοι, επειδή είναι σε συγκεκριμένες Δ.Ε.Κ.Ο., να πληρώνονται τα διπλάσια ή τα τριπλάσια και επιπλέον να χρεώνουν και τις ίδιες τις εταιρείες.

Είναι σαφές ότι δεν μπορούν να γίνονται –και αυτό είναι το πολιτικό θάρρος για το οποίο μίλησε πριν η συνάδελφος κ. Πατριανάκου γιατί χρειάζεται πολιτικό θάρρος για τέτοιες ενέργειες– πλέον ανεκτά τα προνόμια των εργαζομένων στις ζημιολογίες Δ.Ε.Κ.Ο. που προκαλούν τη διεύρυνση των ελλειμμάτων τους. Η νέα λογική, αυτή της Κυβέρνησης, έχει ως βάση της μεγιστοποίηση του δημοσίου συμφέροντος. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να μπει επιτέλους ένα τέλος στη συσσώρευση των χρεών.

Εχθές, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.ΣΟ.Κ. με εμφανή διάθεση ειρωνείας καλωσόρισε τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών στη χώρα. Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να καλωσορίσω την Αξιωματική Αντιπολίτευση στη χώρα που έχτισε η ίδια, μία χώρα του παραλόγου που αλώθηκε επί χρόνια από επιτήδειους, στην Ελλάδα που κάποιοι λατρεύουν να μισούν και να ανέχονται ή να προκαλούν τα κακάς κείμενα, στην Ελλάδα της διαστρέβλωσης και της εκμετάλλευσης και στη χώρα της δήθεν τελεσίδικης βεβαιότητας ότι ποτέ και με τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει κάτι. Και επειδή ο κ. Βενιζέλος έκανε λόγο για την ανάμνηση των κυβερνήσεων του Π.Α.ΣΟ.Κ., νομίζω ότι αυτή είναι η ανάμνηση και το ξέρουν όλοι, δηλαδή κακοδιαχείριση, σπατάλες, κυκλώματα, αισχροκέρδεια, χρέη, αδικίες.

Η ερώτηση είναι πάρα πολύ απλή. Γιατί κάποιες Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να είναι σε μόνιμη βάση ζημιολογικές και ως τότε θα τις πληρώνει ο ελληνικός λαός; Τα νούμερα που ακούστηκαν από τον Υπουργό –και πρέπει να επαναλαμβάνονται για να γίνονται βίωμα σ' εκείνους που δεν ακούν ή δεν θέλουν να ακούσουν– δείχνουν κάποιες Δ.Ε.Κ.Ο. που είναι ζημιολογικές στους αριθμούς, όχι στη θεωρία, όπως η Ε.Α.Σ. που τα έσοδά της –και θα το επαναλάβω– ήταν το 2007 74.000.000 ευρώ, ενώ η μισθοδοσία ήταν 83.000.000 ευρώ ή ο ΟΣΕ με 100.000.000 ευρώ έσοδα και μισθοδοσία περίπου 400.000.000 ευρώ ή η Ε.Θ.Ε.Λ. με έσοδα 195.000.000 και μισθολογία 281,9 εκατομμύρια ευρώ.

Ποιος πληρώνει τελικά αυτές τις ζημιές και γιατί δεν θέλετε να γίνουν κερδοφόρες όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο.;

Άκουσα, επίσης, πολλούς από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλούν για αντιλαϊκές ρυθμίσεις. Ποιες είναι οι αντιλαϊκές ρυθμίσεις; Εδώ πρόκειται για το ακριβώς αντίθετο, δηλαδή για αποκατάσταση της αδικίας ανάμεσα στους εργαζόμενους τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, γιατί ρίχνοντας μία ρεαλιστική ματιά στην ισχύουσα κατάσταση, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι χρειάζονταν μέτρα που θα διευκρινίσουν επακριβώς το νέο εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. και θα αποκαταστήσουν την ισορροπία στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Θα αναγνωρίσουν τη διοίκηση και τα συμφέροντα του δημοσίου και κυρίως θα εξισώσουν τα δικαιώματα των εργαζο-

μένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. και τα δικαιώματα των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Γιατί αν έχετε παρατηρήσει -που δεν μπορεί να μην το έχετε παρατηρήσει- σε όλες τις συζητήσεις μεταξύ εργαζομένων στις δύο αυτές κατηγορίες πάντα προκύπτει το θέμα των εμφανών αδικιών.

Στην τροπολογία-προσθήκη πάντα ορίζεται ότι το νέο εργασιακό καθεστώς, κυρίως σε ό,τι αφορά θέματα αποδοχών, αδειών, ρεπό, προσαυξήσεων, επιδομάτων και άλλων παροχών, διέπεται από τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και όχι από την επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας. Το καθεστώς αυτό υπόκειται σε ρυθμίσεις οι οποίες, όπως αντιλαμβανόμαστε όλοι, δεν μπορεί να είναι δυσμενέστερες από τις προβλέψεις της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας ή από τον κανονισμό εργασίας ή από οποιαδήποτε άλλη συλλογική συμφωνία.

Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω όλο το χρόνο, διότι το μήνυμα, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι σαφές προς όλους όσοι μας ακούνε και αντιλαμβάνονται στην πράξη τι γίνεται. Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι, να γίνονται οι προσφυγές στη διαίτησή μόνο από τη μία πλευρά. Πρέπει να μπει ένα φρένο σ' αυτήν την ασυδοσία και να προχωρήσουμε ένα βήμα μπροστά, αναγνωρίζοντας, επιτέλους, και το ρόλο της διοίκησης, αλλά και τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου.

Για μας το μήνυμα είναι ένα. Είμαστε κατά της επιβάρυνσης του Έλληνα φορολογούμενου πολίτη. Γι' αυτό και θα υπερψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία- προσθήκη. Γι' αυτό ίσως θα έπρεπε όσοι χρησιμοποιούν ως «καραμέλα» τον όρο «συντηρητισμός» -γιατί τον άκουσα, επίσης, πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα- να σκεφθούν και να αναλογιστούν -όχι στη θεωρία, αλλά στην πράξη- με αυτά που διατυπώνουν και με αυτά που εκφράζουν ποιος είναι συντηρητικός και ποιος όχι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε, κυρία Ράγιο.

Το λόγο έχει ο κ. Κατσιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση σε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά τον περιορισμό της διακίνησης του «μαύρου» χρήματος, αλλά και την ενίσχυση της διαφάνειας, πέρα από τη φιλοσοφία του, αλλά και τη στόχευση που έχει και πώς θέλει να περάσει ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή και που φθάνει στο σημείο να υποβαθμίσει και να απαξιώσει μια ανεξάρτητη αρχή, που είχε ειδικό ρόλο και κύρος να αντιμετωπίσει αυτό το μείζον πολιτικό θέμα και τη μετατροπή του σε μία επιτροπή που θα κρατά όμηρο τον ανώτατο δικαστικό λειτουργό, όταν θα έχει στην πλειοψηφία του τους κομματικούς ή τους κυβερνητικούς διορισμένους, οι οποίοι στο μόνο που θα δίνουν αναφορά θα είναι στον Υπουργό ή στο κόμμα, στους οποίους θα οφείλουν και την τοποθέτησή τους εκεί.

Φέρνει δύο επιλεκτικές και στοχευμένες τροπολογίες. Η μία αφορά ένα δίκαιο αίτημα των δικαστών, μόνο που εκμεταλλεύεται τη συγκυρία του δίκαιου αιτήματος, για να περάσει τα δικά της. Φέρνει δύο τροπολογίες ακριβώς για τις δικές της άμεσες ανάγκες που έχει βραχυπρόθεσμα, αγνοώντας μακροπρόθεσμα το συμφέρον του ελληνικού λαού, αγνοώντας μακροπρόθεσμα το συμφέρον και τις ανάγκες του δημοκρατικού μας συστήματος.

Βεβαίως, πρέπει να δοθούν αυξήσεις στους δικαστικούς λειτουργούς. Όμως, αυτό δεν πρέπει να εισάγεται σε μία στιγμή όπου είχε προηγηθεί η κατάργηση του αυτοδιοίκητου. Περιορίζω τα δικαιώματα, περιορίζω τις ελευθερίες, περιορίζω, αλλά ανταποκρίνομαι μόνο στις οικονομικές ανάγκες της δικαιοσύνης και των δικαστών.

Η δικαιοσύνη έχει ανάγκη από μια γενναία θεσμική στήριξη, που θα στηρίξει την ανεξαρτησία της, θα της δίνει περισσότερες ελευθερίες και, βεβαίως, θα στηρίζει οικονομικά τους δικαστικούς. Το άλλο που κάνει η Κυβέρνηση είναι παιχνιδάκι! Εμείς δεν θα είχαμε καμμία αντίρρηση. Έχουμε τοποθετηθεί -το είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, το είπε ο Πρόεδρος μας- για το δίκαιο του αιτήματος των δικαστών και των λει-

τουργών της δικαιοσύνης.

Δεν θέλουμε όμως να παίξουμε στα παιχνίδια που παίζει μικροπολιτικά η Κυβέρνηση για δικές της και μόνο ανάγκες.

Με τη δεύτερη τροπολογία την πιο επικίνδυνη, την αντεργατική, την αντιλαϊκή και την άκρως ισοπεδωτική που φέρνει ένα νέο εργασιακό μεσαίωνα, προσπαθεί να ξεδιπλώσει και να κάνει την προετοιμασία της για το άλλο μέρος της πολιτικής της, που είναι η νέα προετοιμασία ξεπουλήματος δημόσιων υπηρεσιών, δημόσιου πλούτου.

Αυτό κάνετε, κύριε Υπουργέ, και όταν θέλατε να κάνετε την πλήρη ιδιωτικοποίηση και το ξεπούλημα και στις τράπεζες. Φορτώσατε με τροπολογίες δικές σας τα βάρη στο κρατικό προϋπολογισμό για να τις δώσετε ελεύθερες στους ιδιώτες. Φορτώσατε και στην Εμπορική Τράπεζα και στην Εθνική Τράπεζα και στον Ο.Τ.Ε.. Η ίδια πρακτική, η ίδια κόπια. Αυτό κάνετε σήμερα και εδώ. Τι λέτε προς τους νέους αγοραστές και στους έτοιμους να μπουν σε αυτό το νέο τομέα; Ότι εγώ θα σας απελευθερώσω από το όποιο βάρος που έχουν διαμορφώσει με τα εργατικά δικαιώματα, με ό,τι έχει κατακτήσει ο εργαζόμενος, θα σας τους φέρω ελεύθερους σε επίπεδο μισθών και κόστος παραγωγής των 700 ευρώ, προκειμένου να ξεπουληθούν και να διευκολύνετε τους αγοραστές.

Υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ. Μιλάτε για ανταγωνιστικότητα και εμείς λέμε να, υπάρχει ανάγκη σήμερα να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, μήπως είδατε τελευταία την κατρακύλα του δείκτη της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας; Είδατε σε ποια επίπεδα φτάσαμε; Χάσαμε πάνω από δέκα θέσεις. Ξέρετε ότι με αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική, με αυτά που είχατε κάνει τέσσερα ολόκληρα χρόνια, που περιορίζατε τα εργατικά δικαιώματα, δηλαδή ουσιαστικά το κόστος εργασίας, δε φέρατε όχι μόνο κανένα αποτέλεσμα, γιατί η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας και μιας οικονομικής μονάδας δεν είναι μόνο το κόστος εργασίας.

Τα ίδια τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σας είπαν ότι αλλού πρέπει να στρέψετε το βλέμμα και την κατεύθυνση της πολιτικής σας για να βελτιώσετε την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Αφορά την γραφειοκρατία, αφορά τον τρόπο που δίνονται οι εργολαβίες, η παραοικονομία που αναπτύσσεται δίπλα από μια δημόσια και κρατική επιχείρηση. Αφορά την ίδια την πολιτική που ασκούν οι διοικήσεις, που κρατάτε τη φιλοσοφία των διοικήσεων ρουσφετολογικές, πελατειακές και επηρεάζετε το κόστος εργασίας. Και που το επηρεάζετε κύριε Υπουργέ, στο νέο άνθρωπο που ανοίγει τα φτερά του; Για δύο πράγματα θα κριθείτε ιστορικά σ' αυτήν την εποχή. Το ένα, που θέλετε να φέρετε τις συντάξεις ονομάζοντας ως εθνική σύνταξη τη χαμηλότατη σύνταξη, την ελάχιστη σύνταξη που θέλετε να δώσετε και το δεύτερο, που θα στερήσετε το δικαίωμα στον εργαζόμενο να κοιτάει πιο μακριά, πιο ψηλά, περιορίζοντας τον μόνο στον κατώτατο μισθό.

Θέλετε, λοιπόν, μια κοινωνία όπου ο συνταξιούχος θα συμβιβάζεται στην ελάχιστη σύνταξη, που εσείς θα την ονομάζετε μεν εθνική και έναν δε εργαζόμενο που θα συμβιβάζεται και θα παρακαλάει να είναι στο κατώτερο επίπεδο αμοιβής. Αυτή είναι η πολιτική σας, αυτοί είναι οι στόχοι σας!

Κύριε Υπουργέ, περιορίζετε σήμερα δύο μεγάλες κατακτήσεις των εργαζομένων και του εργατικού κινήματος. Η μία κατάκτηση είναι οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Για αυτές έχει ματώσει ο εργαζόμενος με αγώνες, με διεκδικήσεις. Μπορεί σήμερα να σπιλώνετε αυτούς τους αγώνες, που ήταν οράματα γενεών, γιατί τους διαμόρφωνε εισόδημα, αξιοπρέπεια, σύνταξη, δικαιώματα, τους διαμόρφωνε διαφορετικό εργασιακό πεδίο.

Και η δεύτερη κατάκτηση των εργαζομένων ήταν που έδωσαν ένα αγώνα να μην είναι μόνοι τους και αδύνατοι, αλλά να έχουν και την αρωγή του κράτους εκεί που χρειάζεται και όχι να είναι όμηροι των ισχυρών στη διεκδίκηση, όταν δεν μπορεί να γίνει κάτι διαφορετικό, των δικαιωμάτων μέσα από την προσφυγή στη διαίτησή και στο θεσμό της μεσολάβησης.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, αυτή η πολιτική που περιορίζει τα εργατικά δικαιώματα, που φέρνει ένα νέο εργασιακό μεσαίωνα σε δικαιώματα και σε εισόδημα, είναι μια πολιτική που είναι

πολιτικά καταδικασμένη, είναι ηθικά καταδικασμένη. Δεν θα βρείτε συμμάχους σ' αυτήν την ιστορία.

Υπάρχει, όμως, ένα επικίνδυνο σημείο, κύριε Πρόεδρε. Είναι έγκλημα να φέρνεται τους εργαζόμενους κόντρα μεταξύ τους. Είναι έγκλημα να περνάτε μια τέτοια νοοτροπία, μία ηθική διάσταση στη ζωή και στην κοινωνία και να φέρνεται τον εργαζόμενο αντιμέτωπο με αυτόν που είναι ένα επίπεδο καλύτερο.

Αλήθεια, αυτός ο εθνικός στόχος το να πάνε οι μισθοί της χώρας μας, οι μισθοί των Ελλήνων εργαζομένων και να πλησιάσουν το μέσο ευρωπαϊκό μισθό, αυτό το όραμα λέει τίποτα για εσάς σήμερα; Σας αγγίζει; Πώς τον αντιμετωπίζετε; Προεκλογικά τι λέγατε; Έχετε ισοπεδώσει τα πάντα. Όμως, η κοινωνία ηθικά θα σας γυρίσει την πλάτη και θα σας τη γυρίσει και πολιτικά!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κατσιφάρα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Τζαβάρας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μην κάνουμε δευτερολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνουμε, κύριε Βενιζέλο; Πειθαρχούμε στο Τμήμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δύο λόγια θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε στη διάθεσή σας τέσσερα λεπτά, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω ότι μας τιμάει η παρουσία των εκπροσώπων της δικαιοσύνης και οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η πρώτη τροπολογία αποτελεί εκπλήρωση υποχρέωσης της πολιτείας την οποία, θα διαφωνήσω με τον εκλεκτό καθηγητή τον κ. Βενιζέλο, την έχει γιατί το δικαστήριο που επιδίκασε αυτά που σήμερα παρέχονται δεν ήταν δικαστήριο αποτελούμενο από αμειβόμενους δικαστές, αλλά εκεί εκπροσωπούσε η δικαστική εξουσία κατά το 1/3, αφού το άλλο 1/3 -ξέρει καλύτερα από εμένα ο κύριος καθηγητής- ήταν τρεις δικηγόροι και τρεις καθηγητές Πανεπιστημίου.

Αδίκως, λοιπόν, βάλλεται το Δικαστικό Σώμα γι' αυτού του είδους τις καταστάσεις.

Και ένα δεύτερο στοιχείο επ' αυτού είναι ότι κάποιοι από τους προλαλήσαντες αισθάνθηκαν έκπληξη βλέποντας τους εκπροσώπους των Δικαστών σήμερα να είναι στην Αίθουσα αυτή.

Όποτε ζητήθηκε η συνδρομή τους στο κοινοβουλευτικό έργο και ειδικά στις επιτροπές, ήσαν παρόντες και μας έχουν βοηθήσει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Για το αυτοδιοίκητο γιατί δεν τους καλέσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό δεν το συζητάμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα ήθελα να θίξω δύο επιμέρους σημεία όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία.

Πράγματι, ο νόμος για τον οποίο σήμερα μιλάμε, ο ν. 1876/90, είναι μία παραλλαγή πολύ σημαντική στις σχέσεις της διαιτησίας. Γιατί όλοι οι νομικοί της Αίθουσας γνωρίζουν ότι διαιτητικό δικαστήριο είναι το δικαστήριο που στηρίζεται στην ιδιωτική αυτονομία, στην ελευθερία της ιδιωτικής βούλησης να διαμορφώνει κανονιστικά σχέσεις και να ρυθμίζει διαφορές.

Σε αυτή την περίπτωση του ν. 1876 έγινε ένα υβρίδιο, δηλαδή από την κληρονομία των πάλαι ποτέ διαιτητικών διοικητικών δικαστηρίων ελήφθη το περιεχόμενο η μορφή του καταναγκασμού και ως περιεχόμενο ετέθη η βούληση εκείνων οι οποίοι είχαν εξασφαλίσει εκ των προτέρων την ικανοποίηση των δικαιωμάτων τους.

Επίσης, άλλη μια σημείωση και τελειώνω. Ο νόμος αυτός είναι κακή μεταφορά στην Ελλάδα, γαλλικού δικαίου, αυτού του δικαίου που επικράτησε μετά τις «συμφωνίες της Γκρενέλ» το Μάιο του 1968 και είχε ως αποτέλεσμα την αναγνώριση συνδικαλιστικών σχέσεων στο επίπεδο της επιχείρησης. Από εκεί μάλιστα, το 1968 μέχρι το 1990, τόσο στη Γαλλία, όσο και σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο των εργασιακών σχέσεων έχουν κυλή-

σει πολλά συμβάντα και πολλά γεγονότα, που πράγματι το 1990, όταν αναγνωρίστηκε το δικαίωμα της υπογραφής συλλογικών συμβάσεων σε επίπεδο επιχείρησης στο πιο αντιπροσωπευτικό συνδικάτο, ήδη αυτές οι σχέσεις και οι λογικές είχαν ξεπεραστεί και από την ιστορία και από τις σχέσεις σε όλο το ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Ο κ. Βρεττός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο, αν δεν ανακινούσε κάποιο θεματάκι ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σέβεται τη δικαιοσύνη. Και αν κάνει ορισμένες παρατηρήσεις για συγκεκριμένες ενέργειες ορισμένων δικαστών, τις κάνει ακριβώς επειδή θέλει να υπερασπιστεί το κύρος της δικαιοσύνης. Όπως και σήμερα, κύριε Πρόεδρε, η στάση μας υπαγορεύεται απ' αυτή τη διάθεση υπεράσπισης της δικαιοσύνης. Δηλαδή, ενώ συμφωνούμε να αυξηθούν οι μισθοί των δικαστών, διαφωνούμε με τον τρόπο που έρχεται η τροπολογία αυτή προς ψήφισή.

Για την παρουσία των δικαστών χαιρόμαστε και εμείς και δεν έχει παρατηρηθεί από μας κάτι που να είναι εναντίον των δικαστών σε σχέση με την κοινοβουλευτική διαδικασία. Όποτε κλήθηκαν, ήλθαν. Εκείνο που μου έκανε και εμένα εντύπωση είναι αυτό που διατυπώθηκε εδώ από συναδέλφους μου, ότι στην περίπτωση του αυτοδιοίκητου τους ακούσαμε να μιλούν από τα «παράθυρα» των τηλεοράσεων, τους ακούσαμε να αντιδρούν με διάφορους τρόπους, αλλά στη Βουλή δεν τους ακούσαμε, τότε που πραγματικά έπρεπε να τους καλέσουμε και να πουν την άποψή τους.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, έχουν ειπωθεί πολλά πράγματα για το θέμα της τροπολογίας που αφορά τους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Νομίζω ότι τόσο ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, όσο και οι συνάδελφοί μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με πολύ μεγάλη σαφήνεια διευκρίνισαν τη θέση μας και είναι το σημείο εκείνο που προκαλεί την υποβολή αίτησης ονομαστικής ψηφοφορίας, την οποία έχετε στα χέρια σας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βρεττό.

Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των τροπολογιών.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 266 και ειδικό 70 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 266 και ειδικό 70 έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 265 και ειδικό 69, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Προς τον κ. Πρόεδρο

Της Βουλής των Ελλήνων

ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφωντες Βουλευτές υποβάλλουμε αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της προσυνηγμένης τροπολογίας με γενικό αριθμό 265 και ειδικό αριθμό 69 στο σ.ν. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και τη χρη-

ματοδότηση της τρομοκρατίας».

Οι Βουλευτές
Ευάγγελος Βενιζέλος
Κωνσταντίνος Βρεττός
Βασίλειος Κεγκέρογλου
Γρηγόρης Νιώτης
Ιωάννης Αμοιρίδης
Κωνσταντίνος Καρτάλης
Δημήτριος Τσιρώνης
Απόστολος Κατσιφάρας
Νικόλαος Ζωϊδης
Μιχάλης Παντούλας
Δημήτριος Βαρβαρίκος
Μάρκος Μπόλαρης
Χρυσή Αράπογλου
Στάθης Κουτμερίδης
Βαγγέλης Παπαχρήστος
Μιλτιάδης Βέρρας
Μιχάλης Κατρίνης
Ιωάννης Κουτσούκος
Χρήστος Χάιδος
Μιχάλης Τιμοσίδης
Σοφία Γιαννακά
Γεώργιος Πεταλωτής»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό της Βουλής αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Βενιζέλος. Παρών.
Ο κ. Βρεττός. Παρών.
Ο κ. Κεγκέρογλου. Παρών.
Ο κ. Αμοιρίδης. Παρών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο κ. Νιώτης. Παρών.

Ο κ. Καρτάλης. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 31 Ιουλίου 2008 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος, νομοθετική εργασία: α) ονομαστική ψηφοφορία επί της πρότασης που έκαναν Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 265 και ειδικό 69, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας» και β) συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ίδρυση και λειτουργία Κολλεγίων και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους και τους κυρίους Υπουργούς να είναι ακριβώς στις 9.30' αύριο στο Κοινοβούλιο.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 22.21.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

